

20.8.1948/608

Katso tekijänoikeudellinen huomautus käyttöehdoissa.

Tapaturmavakuutuslaki 20.8.1948/608

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 LUKU

Yleisiä säännöksiä

1 § (28.12.1962/677)

Sillä, joka sopimuksen perusteella, työntekijänä, vastikkeesta tekee työtä toiselle, työnantajalle, tämän johdon ja valvonnan alaisena, on oikeus saada korvausta työtapaturmasta, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Vastikkeeksi katsotaan jokainen etu, jolla on taloudellista arvoa.

Työntekijää kohdanneesta työtapaturmasta suoritetaan korvausta myös hänen omaisilleen sekä hautausapua, niin kuin tässä laissa säädetään.

Mitä 1 ja 2 momentissa on sanottu, koskee myös johtavassa asemassa olevaa osakeyhtiön toimihenkilöä ja muussa yrityksessä tai yhteisössä johtavassa asemassa olevaa henkilöä, ei kuitenkaan, jos johtavassa asemassa oleva osakeyhtiön toimihenkilö joko yksin tai yhdessä perheenjäsentensä kanssa omistaa enemmän kuin puolet yhtiön osakepääomasta tai muussa yrityksessä tai yhteisössä johtavassa asemassa olevalla henkilöllä on katsottava olevan yrityksessä tai yhteisössä sanottua vastaava määräämisvalta. Samoin koskee, mitä 1 ja 2 momentissa on sanottu, niin ikään työntekijöitä, jotka yhteisesti työkontana ovat sitoutuneet työnantajan johdon ja valvonnan alaisena tekemään jonkin työn, sekä heidän työnantajan suostumuksella avuksensa työhön ottamiaan työntekijöitä.

Sillä, joka tämän lain mukaan voi saada korvausta työtapaturmasta, on oikeus saada tämän lain mukaista korvausta myös ammattitaudista, sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty.

1 a § (23.12.1998/1132)

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen työntekijään, jonka suomalainen työnantaja on Suomesta lähettänyt ulkomaille työhön samalle työnantajalle. Sama koskee työntekijää, jonka suomalainen yritys on lähettänyt ulkomaille työhön tämän yrityksen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvaan ulkomaiseen emo-, tytär- tai sisaryritykseen, jos työntekijän työsuhte lähettäneeseen yritykseen jatkuu ulkomailla työskentelyn ajan.

2 § (10.7.1981/526)

Oikeutta korvaukseen työtapaturman johdosta ei kuitenkaan ole, jos työntekijä elää vakinaisesti työnantajan taloudessa ja on hänelle tai hänen aviopuolisolleen sukua suoraan takenevassa tai etenevässä polvessa tahi on hänen ottolapsensa tai ottovanhempansa tahi jonkun tässä tarkoitetun henkilön puoliso.

Tämä laki ei koske työtä, jonka perusteella oikeus korvaukseen määräytyy maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) mukaan, ellei sanotussa laissa toisin säädetä. (19.4.1985/329)

Tämä laki ei koske myöskään urheilemista. Sitä koskevasta tapaturmaturvasta säädetään urheilijoiden tapaturma- ja eläketurvasta annetussa laissa (575/2000). (16.6.2000/576)

L urheilijoiden tapaturma- ja eläketurvasta 575/2000 on kumottu L:lla urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta 276/2009.

3 §

Julkisoikeudellisen virkasuhteen osapuolista on voimassa, mitä tässä laissa on työnantajasta ja työntekijästä säädetty. Jos toinen osapuoli on valtio tai evankelisluterilainen seurakunta, noudatettakoon kuitenkin, mitä erikseen on säädetty.

2 momentti on kumottu L:lla 30.12.2002/1314.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/90) mukaiseen aikuiskoulutukseen osallistuvaa oppilasta kohdannut tapaturma korvataan työtaturmana tämän lain mukaisesti niin, että opiskelija rinnastetaan työntekijään vakuutusturvan laajuutta määrättäessä. Edellä tarkoitettua koulutusta annettaessa koulutuspalveluiden tuottajaan sovelletaan, mitä tässä laissa työnantajasta säädetään. (30.12.1992/1642)

L työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta 763/1990 on kumottu L:lla 30.12.2002/1295.

3 a § (3.4.1992/314)

Perhehoitajalaissa (312/92) tarkoitetun toimeksiantosopimussuhteen osapuolista on voimassa, mitä tässä laissa säädetään työnantajasta ja työntekijästä.

4 §

Työtaturmalla tarkoitetaan tässä laissa tapaturmaa, joka aiheuttaen vamman tai sairauden on kohdannut työntekijää: (10.7.1981/526)

- 1) työssä;
- 2) työstä johtuvissa olosuhteissa:
 - a) työpaikalla tai työpaikkaan kuuluvalla alueella;
 - b) matkalla asunnosta työpaikalle tai päin vastoin; tai
 - c) hänen ollessaan työnantajan asioilla; tahi
- 3) hänen yrittäessään varjella tai pelastaa työnantajansa omaisuutta tahi, työtoimintansa yhteydessä, ihmishenkeä.

Työntekijän 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa saama

- 1) hiertymä tai hankauma,
- 2) syövyttävän aineen aiheuttama vamma,
- 3) terveydelle vaarallisten kaasujen hengittämisestä aiheutunut vamma,
- 4) ilmanpaineen huomattavan vaihtelun aiheuttama vamma,
- 5) tavallisuudesta poikkeavan lämpötilan aiheuttama paleltuminen, auringonpistos tai muu sellainen vamma,
- 6) jatkuvasta tai tavan takaa toistuvasta taikka työntekijälle poikkeuksellisesta puristuksesta aiheutunut kyynärpään tai polvilumpion tulehdus tai
- 7) työliikkeen aiheuttama muusta viasta, vammasta tai sairaudesta johtumaton lihaksen tai jänteen kipeytyminen,

jota ei korvata ammattitautina, voidaan katsoa työtaturman aiheuttamaksi, jos vamma on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana.

(30.12.2002/1314)

Työtapaturmaksi katsotaan myös sellainen työntekijää 1 momentissa mainituissa olosuhteissa kohdannut tapaturma, joka on aiheutunut sodasta tai aseellisesta selkkauksesta.

Työtapataturman seurauksena korvataan myös muun kuin työtapataturman aiheuttaman vamman tai sairauden olennainen paheneminen, kun paheneminen on todennäköisesti aiheutunut työtapataturmasta. Korvausta maksetaan tällöin sairauden tai vamman pahenemisen ajalta. (29.12.1988/1344)

4 a § (30.12.1992/1642)

Mitä tässä ja muualla laissa säädetään työtapataturmasta, sovelletaan myös sellaiseen vammaan tai sairauteen, joka on aiheutunut työntekijälle 4 §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa pahoinpitelystä tai muusta toisen henkilön tahallisesta teosta. Päiväraha ja tapaturmaeläke voidaan kuitenkin evätä tai niitä voidaan vähentää joko määräajaksi tai toistaiseksi, jos työntekijä mainittua tahallista tekoa edeltäneellä toiminnallaan on olennaisesti myötävaikuttanut vamman tai sairauden syntymiseen.

5 § (20.12.1968/695)

Korvausta ei suoriteta vammasta tai sairaudesta, jonka työntekijä on aiheuttanut itselleen tahallisesti. (10.7.1981/526)

Päiväraha ja tapaturmaeläke voidaan evätä tai niitä vähentää joko määräajaksi tai toistaiseksi: (10.7.1981/526)

- 1) jos työntekijä tapaturman sattuessa on ollut rikollisessa teossa eikä rikkomusta ole pidettävä vähäisenä;
- 2) jos tapaturman syynä on ollut työntekijän päihtymys tai törkeä huolimattomuus; tahi
- 3) jos työntekijä tapaturman sattuessa on toiminut vastoin käytännössä noudatettuja, asianmukaisesti vahvistettuja järjestysohjeita tai työsäntöjä tahi esimiehensä tapaturman välttämiseksi antamia, työpaikalle julkipantuja tai muutoin todistettavasti tiedotettuja määräyksiä.

6-7 §

6-7 § on kumottu L:lla 23.10.1992/948.

8 §

Korvauksen suorittamista varten tulee työnantajan, mikäli 9, 10 tai 12 §:n säännöksistä ei muuta johdu, ottaa vakuutus vakuutuslaitoksesta, jolla on oikeus tämän lain mukaisten vakuutusten antamiseen.

Jos työntekijällä on määrättyssä työssä useita työnantajia, he vastaavat yhteisvastuullisesti tässä laissa säädettyjen työnantajan velvollisuuksien täyttämisestä.

Asianomaisen työsuojeluviranomaisen on valvottava, että työnantajat täyttävät tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Työsuojeluviranomaisen on viipymättä ilmoitettava vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönnistä Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle 36 §:n mukaisia toimenpiteitä varten. (23.8.2002/723)

9 §

Valtiolla ei ole tässä laissa säädettyä vakuuttamisvelvollisuutta, mutta valtion varoista on valtion työssä sattuneen työtapataturman johdosta tämän lain mukaan suoritettava korvaus.

10 § (29.12.2005/1234)

Työnantaja on vapaa vakuuttamisvelvollisuudesta, kunnes hänen kalenterivuoden aikana teettämiensä työpäivien lukumäärä on enemmän kuin 12.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vastaa 1 momentissa tarkoitetun työnantajan työntekijälle sattuneen työtapataturman korvaamisesta tämän lain mukaisesti. Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus periä suorittamansa korvaus työnantajalta, enintään kuitenkin 83,75 euroa tapaturmaa kohden.

11 § (30.12.2004/1365)

Jos työtapaturma sattuu sellaisen työnantajan työssä olevalle työntekijälle, joka on laiminlyönyt vakuuttamisvelvollisuutensa, Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vastaa tämän lain mukaisen korvauksen suorittamisesta. Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus 36 §:ssä tarkoitetun maksun lisäksi periä työnantajalta, mitä näin määrätään korvauksena suoritettavaksi, kuitenkin enintään 1 674,89 euroa tapaturmaa kohden.

11 a § (20.12.1996/1204)

Jos muun kuin korvausasian yhteydessä syntyy epäselvyyttä siitä, onko työhön sovellettava tätä lakia ja asialla on periaatteellista merkitystä, asian ratkaisee asianomaisen työntekijän, työnantajan tai vakuutuslaitoksen hakemuksesta Tapaturmavakuutuslaitosten liitto.

12 § (24.6.2010/647)

12 § on kumottu L:lla [24.6.2010/647](#), joka tulee voimaan 1.1.2012. Aiempi sanamuoto kuuluu:

12 § (29.12.2005/1234)

Vakuuttamisvelvollisen työnantajan on itse 167,50 euron määrään asti suoritettava korvausta kustakin työtapaturmasta, jolle vakuutusta ole vapaaehtoisesti ulotettu käsittämään myös tätä korvausvelvollisuutta. Vakuutuskirjaan on aina merkittävä, onko työnantajalla omavastuu vai ei. Työnantajan on maksettava mainittu korvaus viipymättä sen jälkeen, kun vakuutuslaitos on päätöksellään katsonut tapaturman tämän lain mukaan korvattavaksi.

Jos työnantaja jättää suorittamatta 1 momentissa tarkoitetun korvauksen tai jos syntyy erimielisyyttä korvauksen suuruudesta, vakuutuslaitos, jossa työntekijä on vakuutettu työtapaturman varalta, on velvollinen suorittamaan lain mukaisesti mainitun korvauksen. Vakuutuslaitoksella on oikeus periä työnantajalta näin suorittamansa korvaus.

13 § (10.4.1981/260)

Asetuksella voidaan säätää sellaisia poikkeuksia tämän lain säännöksistä, jotka johtuvat vieraan valtion kanssa tehdystä vastavuoroisesta sopimuksesta. Tällaisen sopimuksen täytäntöönpanosta sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö voi antaa tarkemmat määräykset.

2 LUKU**Tapaturmakorvaus****14 §**

Työtapaturman aiheuttamasta vammasta tai sairaudesta annetaan korvauksena: [\(23.10.1992/948\)](#)

1) työntekijälle sairaanhoitoa, päivärahaa, tapaturmaeläkettä, haittarahaa ja niihin liittyviä lisä-, kodinhoitokustannusten korvausta sekä korvausta ansionmenetyksestä, joka on syntynyt tämän lain 15 §:n mukaiseen sairaanhoitoon tai tapaturmakorvausta saavien invalidihuollosta annetun lain [\(592/63\)](#) 2 §:ssä tarkoitettuun kuntoutushoittoon sisältyvän fysikaalisen hoidon johdosta; [\(20.2.1987/192\)](#)

2) työntekijän jälkeen perhe-eläkettä; sekä [\(23.10.1992/948\)](#)

3) hautausapua niin kuin jäljempänä säädetään.

[\(10.7.1981/526\)](#)

Sen lisäksi mitä 1 momentissa on säädetty, korvataan vahingoittuneelle kuntoutusta niin kuin siitä on erikseen säädetty. [\(27.3.1991/627\)](#)

Niin ikään korvataan vahingoittuneen käytössä olleet työtapaturman yhteydessä särkyneet silmälasit, kuulokojeet, hammasproteesit, tukisidokset ja -liivit sekä tekojäsenet ja -elimet. [\(19.12.1969/812\)](#)

Siitä riippumatta, mitä 1 momentissa säädetään, työntekijälle korvataan työtapaturman aiheuttamaksi epäillystä vammasta tai ammattitaudin selvittämisestä aiheutuneet 41 §:n 5 momentissa tarkoitetut perustellut

ja tarpeelliset kulut lääkärintutkimuksesta ja työntekijän sairauden työperäisyyden selvittämiseen tarvittavien työolosuhdetietojen hankkimisesta, vaikka vamma tai sairaus ei osoittaudukaan korvattavan tapaturman aiheuttamaksi tai korvattavaksi ammattitaudiksi. Epäiltäessä sairautta ammattitaudiksi korvauksen suorittaminen edellyttää, että tutkimus perustuu työterveyshuoltoon perehtyneen lääkärin arviointiin ja tutkittavan henkilön työolosuhdetietoihin. Tätä momenttia sovellettaessa on muutoin voimassa, mitä 15 ja 15 b §:ssä säädetään. (30.12.2004/1358)

L tapaturmakorvausta saavien invalidihuollosta 592/1963 on kumottu L:lla tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 625/1991.

15 § (30.12.2004/1358)

Vahingoittuneella on oikeus saada korvaus vamman tai sairauden johdosta tarpeellisesta sairaanhoidosta, jota annetaan tarpeettomia kustannuksia välttämällä kansanterveyslain (66/1972), erikoissairaanhoitolain (1062/1989) tai terveydenhuoltolain (1326/2010) perusteella julkisena terveydenhuoltona, yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuna palveluna tai terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos vakuutuslaitos on antanut maksusitoumuksen hoidon korvaamisesta siten kuin jäljempänä säädetään. (30.12.2010/1345)

Vakuutuslaitoksella on oikeus maksusitoumuksella valita vahingoittuneen vamman tai sairauden edellyttämä hoitopaikka. Hoitopaikan on oltava sellainen, jossa vahingoittunut saa tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden edellyttämän hoidon. Vakuutuslaitoksen on viipymättä ilmoitettava antamastaan maksusitoumuksella vahingoittuneelle tai tämän edunvalvojalle sekä julkisen terveydenhuollon toimintayksikölle, jossa vahingoittunutta hoidetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksusitoumusta ei kuitenkaan vaadita ensimmäiseen lääkärin vastaanottokäyntiin ja siihen välittömästi liittyvään vähäiseen hoitotoimenpiteeseen. Vähäisellä hoitotoimenpiteellä tarkoitetaan tavanomaista, vastaanottokäynnin yhteydessä tehtävää röntgentutkimusta, kipsausta, sidontaa tai muuta näihin rinnastettavaa toimenpidettä. Maksusitoumusta ei vaadita myöskään kiireelliseen sairaanhoitoon, joka on välttämätöntä vammasta tai sairaudesta vahingoittuneen terveydentilalle aiheutuvan välittömän uhan vuoksi.

15 a § (30.12.2004/1358)

Tämän lain 15 §:n mukaan korvattavaan sairaanhoitoon kuuluu:

- 1) lääkärin antama tai määräämä hoito;
- 2) lääkärin määräämät lääkkeet ja hoitotarvikkeet;
- 3) proteesien ja muiden apuvälineiden hankkiminen vahingoittuneen omaksi tai hänen käytettäväkseen sekä niiden välttämätön huolto ja uusiminen;
- 4) vahingoittuneen käyttöön annettava opaskoira, ja
- 5) tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi tarpeellinen laitoshoido.

Sairaanhoitona korvataan myös siitä aiheutuvat välttämättömät matkakustannukset.

15 b § (30.12.2004/1358)

Tämän lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua julkisena terveydenhuoltona annettua hoitoa suoritetaan vahingoittuneelle korvauksena häneltä hoidosta sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) perusteella peritty asiakasmaksu. Jollei tässä laissa toisin säädetä, vakuutuslaitoksen on lisäksi suoritettava sairaanhoitopalvelun järjestävälle kunnalle tai kuntayhtymälle hoidon tuottamisesta aiheutuneista kustannuksista sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n mukaan määräytyvä maksu.

Tämän lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain mukaisena

palveluna annetusta ja itsenäisenä ammatinharjoittajana annetusta hoidosta suoritetaan korvaus maksusitoumuksen mukaan.

Jos 2 momentissa tarkoitettu hoito koskee 15 §:n 3 momentin mukaista kiireellistä hoitoa tai ensimmäistä lääkäriissäkäyntiä ja siihen välittömästi liittyviä vähäisiä hoitotoimenpiteitä, korvaus suoritetaan aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan. Kiireellisestä hoidosta sekä ensimmäisestä lääkäriissäkäynnistä ja siihen liittyvistä vähäisistä hoitotoimenpiteistä julkisessa terveydenhuollossa suoritetaan korvaus 1 momentin mukaan.

Avohoidossa olevalle vahingoittuneelle tämän lain 15 a §:n 2–4 kohdassa tarkoitettua sairaanhoidosta aiheutuneista kustannuksista suoritetaan korvaus aiheutuneiden tarpeellisten kustannusten mukaan.

Jos vahingoittuneen hoitoa jatketaan muussa kuin maksusitoumuksen mukaisessa hoitopaikassa, vakuutuslaitos on velvollinen korvaamaan hoidosta sen kustannuksen, jonka vahingoittunut olisi itse joutunut maksamaan vastaavasta hoidosta julkisena terveydenhuoltona sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain mukaan.

Jos sairaanhoitoa julkisena terveydenhuoltona antava terveydenhuollon toimintayksikkö laiminlyö sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 b §:n 1 momentissa tarkoitettua, hoidon aloittamista koskevan ilmoituksen tekemisen määräajassa, vakuutuslaitos on velvollinen maksamaan mainitun lain 13 a §:n mukaan määräytyvän maksun kunnalle tai kuntayhtymälle vasta hoidosta, jota annetaan sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on täytetty.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 a §:n 1 momentissa tarkoitettua maksua ei suoriteta tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi annetusta pysyvästä ympärivuorokautisesta laitoshoidosta. Laitoshoidon ei voida katsoa pysyväksi, ennen kuin hoito on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kolmen kuukauden ajan.

16 § (23.12.1971/956)

Päivärahan, tapaturmaeläkkeen ja perhe-eläkkeen suuruus määräytyy siten, että: (23.10.1992/948)

1) päiväraha neljän viikon pituiselta ajanjaksolta tapaturman sattumisesta lukien tapaturmapäivää lukuun ottamatta määrätään 16 a §:n mukaan, minkä jälkeen sen suuruus on 1/360 vuosityöansiosta; (30.12.1992/1642)

2) tapaturmaeläkkeen enimmäismäärä on vuodessa 85 prosenttia vuosityöansiosta siihen asti, kunnes työntekijä on täyttänyt 65 vuotta, minkä jälkeen se on 70 prosenttia vuosityöansiosta, kuitenkin siten, että eläkkeeseen tehdään kertakorotus niin kuin 5 momentissa säädetään; sekä (30.12.2004/1365)

3) perhe-eläkkeen enimmäismäärä on vuodessa 70 prosenttia työntekijän vuosityöansiosta ja eläkkeen suuruus määrätään 24 ja 24 a–24 c §:n mukaan. (23.10.1992/948)

(10.7.1981/526)

Haittaraha on vuodessa 60 prosenttia 28 §:n 6 momentin mukaisesta vuosityöansion vähimmäismäärästä. (30.12.1992/1642)

Hautausapu on 3 850,01 euroa. (30.12.2004/1365)

Milloin kuolemaan johtanut työtapaturma on sattunut ulkomailla, voidaan hautausapua edellä mainitusta määrästä poiketen maksaa todellisten ja kohtuullisina pidettävien hautauskustannusten mukaisesti. (10.7.1981/526)

Maksussa olevan tapaturmaeläkkeen perusmäärään tehdään kertakorotus sen kalenterivuoden alusta, johon mennessä tapaturman sattumista seuraavan kalenterivuoden alusta on kulunut viisi kalenterivuotta (*korotusvuosi*). Kertakorotusprosentin suuruus määräytyy sen mukaan, minkä ikäinen työntekijä on korotusvuoden alussa. Korotusprosentti on 16, jos työntekijä on korotusvuoden alussa alle 31-vuotias.

Korotusprosentti pienenee 0,457 prosenttiyksiköllä kutakin 30 vuoden ylittävää ikävuotta kohden siten, että korotusprosentti 0,462, jos vahingoittunut on korotusvuoden alussa 64-vuotias. Kertakorotusta ei tehdä, jos vahingoittunut on korotusvuoden alussa yli 64-vuotias. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkemmat säännökset kertakorotuksen laskemisesta. ([30.12.2004/1365](#))

6 momentti on kumottu L:lla [30.12.1992/1642](#).

16 a § ([30.12.1992/1642](#))

Jos työntekijälle on tapaturman johdosta suoritettu työsopimuslain ([55/2001](#)) 2 luvun 11 §:ssä tarkoitettua sairausajan palkkaa, päiväraha on palkanmaksuajalta, kuitenkin enintään tämän lain 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua neljän viikon ajanjaksolta, kysymyksessä olevan työsuhteen osalta saman suuruinen kuin maksettu palkka. ([26.1.2001/85](#))

Jos tapaturman johdosta ei ole suoritettu sairausajan palkkaa, päiväraha määrätään 1 momentissa tarkoitettuun ajanjaksoon sisältyvän työkyvyttömyyden ajalta sen työansion perusteella, joka työntekijällä on tässä työsuhteessa ollut enintään neljän viikon aikana ennen tapaturmaa, tai jos työsuhde on jatkunut sanottua lyhyemmän ajan, työsuhteen aikana.

Jos sairausajan palkkaa ei ole maksettu 1 momentissa tarkoitettuun ajanjaksoon sisältyvän koko työkyvyttömyyden ajalta, määrätään päiväraha sellaiselta ajalta, jolta sairausajan palkkaa ei ole maksettu, 2 momentin mukaan.

Jos työntekijälle on suoritettu tapaturman johdosta sairausajan palkkana työsopimuslain 2 luvun 11 §:n 1 momentin nojalla vain osa palkasta taikka sairausajan palkkaa on lomautuksen tai muun vastaavan syyn takia suoritettu lyhennetyltä työajalta, määrätään päiväraha koko 1 momentissa tarkoitettuun ajanjaksoon sisältyvän työkyvyttömyyden ajalta siten kuin 2 momentissa säädetään. ([26.1.2001/85](#))

Jos työntekijä tapaturman sattuessa on kahdessa tai useammassa samanaikaisessa työsuhteessa, päiväraha määrätään 1 momentissa tarkoitettua ajanjaksolta erikseen jokaisen työsuhteen perusteella. Jos työntekijä tapaturman sattuessa tekee maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain ([1026/1981](#)) mukaan vakuutettua työtä tai tämän lain 57 §:n mukaan vakuutettua muuta yrittäjätyötä, päiväraha on 1/360 maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaisen vakuutuksen tai 57 §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutuksen vuosityöansioista tapaturman sattuessa. ([19.12.2008/993](#))

Jos tämän pykälän mukaisen, yhteenlasketun täysimääräisen päivärahan määrä on pienempi kuin se olisi 28 §:n 6 momentin mukaisen vuosityöansion perusteella laskettuna, päiväraha maksetaan 1 momentissa tarkoitettua ajanjaksolta sanotun vuosityöansion perusteella laskettuna.

16 b § ([11.12.2009/1048](#))

Edellä 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua päivarahasta vähennetään 60 prosenttia sairausvakuutuslain ([1224/2004](#)) 18 luvun 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua sairausvakuutuksen päivärahamaksun, työntekijän eläkelain ([395/2006](#)) 153 §:n 1 momentissa tarkoitettua alle 53-vuotiaan työntekijän työeläkevakuutusmaksun ja työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain ([555/1998](#)) 18 §:n 1 momentissa tarkoitettua palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärästä.

Vähennystä ei tehdä päivarahasta, joka:

- 1) maksetaan työnantajalle;
- 2) perustuu yrittäjätuloon tai maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaan vakuutettuun työhön;
- 3) perustuu 28 §:n 6 momentin mukaiseen vuosityöansioon.

17 §

Päivärahaa suoritetaan tapaturman sattumispäivästä, tätä päivää lukuun ottamatta, jokaiselta päivältä, sunnuntai- ja juhlapäivät niihin luettuina, kunnes tapaturmasta aiheutunut vamma on parantunut tai siitä

johtunut sairaus päättynyt, kuitenkin enintään yhden vuoden ajan tapaturmapäivästä lukien. Päivärahaa ei kuitenkaan suoriteta, jollei vahingoittunut ole ollut joko kokonaan tai osittain kykenemätön tekemään työtään vähintään kolmena peräkkäisenä päivänä, tapaturmapäivää lukuun ottamatta.

Kun vahingoittunut on kokonaan kykenemätön tekemään työtään, päivärahaa suoritetaan 16 tai 16 a §:ssä sanottu määrä. [\(30.12.1992/1642\)](#)

Jos työntekijä on vain osittain kykenemätön tekemään työtään, päiväraha on, jollei 16 a §:stä muuta seuraa, työkyvyn alentumista vastaava suhteellinen osa 16 §:ssä tarkoitetusta määrästä. Päivärahaa ei kuitenkaan suoriteta, ellei työntekijän kyky tehdä työtään ole alentunut ainakin 10 prosenttia ja ellei tapaturmasta johtuva työansion alentuma ole vähintään 28 §:n 6 momentissa mainitun vuosityöansion vähimmäismäärän kahdeskymmenesosa. [\(30.12.1992/1642\)](#)

Sen estämättä, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, tapaturman sattuessa päätoimisesti opiskelevalle henkilölle suoritetaan päiväraha täyden työkyvyttömyyden mukaan siltä ajalta, jolloin tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus estää pääasiallisesti opiskelun. Ajalta, jolloin vamma tai sairaus merkittävästi rajoittaa opiskelua, suoritetaan puolet täyden työkyvyttömyyden mukaisesta päivarahasta. Poiketen siitä, mitä 28 §:n 3 momentissa säädetään, päivärahan perusteena käytetään tällöin tapaturmapäivää seuraavan neljän viikon aikana 28 §:n 6 momentin mukaista vuosityöansion vähimmäismäärää. Jos tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus mainitun neljän viikon jakson aikana estää opiskelun aikaisen työn suorittamisen, suoritetaan päiväraha vähintään sen suuruisena kuin 16 a §:n 1–5 momentissa säädetään. [\(24.6.2004/545\)](#)

Jos tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus ei 4 momentissa tarkoitettuun tavoin estä tai rajoita opiskelua, mutta se estää kokonaan tai osittain opiskelun aikaisen työn suorittamisen tapaturman sattumispäivää seuraavan neljän viikon jakson jälkeen, työkyvyn alentuma arvioidaan tästä johtuvan ansion alentuman mukaan ottaen huomioon, mitä 3 momentin toisessa virkkeessä säädetään. [\(24.6.2004/545\)](#)

17 a § (30.12.1992/1642)

Jos työntekijä on estynyt suorittamasta työtä tämän lain 15 §:n mukaiseen sairaanhoitoon tai tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain [\(625/91\)](#) 7 §:ssä tarkoitettuun kuntoutukseen sisältyvän fysikaalisen hoidon aikana, hänelle maksetaan korvausta ansionmenetyksestä enintään 30 päivältä kalenterivuodessa. Korvausta ei makseta sellaiselta päivältä, jolta hän saa työtapaturman johdosta päivärahaa tai tapaturmaeläkettä täysimääräisenä.

Korvauksena suoritetaan se määrä, jonka työntekijä olisi palkkana tai sitä vastaavana työansiona saanut fysikaaliseen hoitoon ja hoitomatkaan käytetyltä ajalta.

18 § (10.7.1981/526)

Tapaturmaeläkettä suoritetaan työntekijälle ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun päivärahan maksaminen on päättynyt, tai jollei päivärahaa ole maksettu, aikaisintaan tapaturman sattumispäivää seuraavasta päivästä lukien.

Tapaturmaeläkkeen saamisen edellytyksenä on, että työntekijän työkyvyn voidaan tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden johdosta arvioida alentuneen vähintään 10 prosenttia. Lisäksi edellytetään, että työansion alentuma on vähintään 28 §:n 6 momentissa tarkoitetun vuosityöansion vähimmäismäärän kahdeskymmenesosa. Työkyvyn alentumista arvioitaessa otetaan huomioon työntekijän jäljellä oleva kyky hankkia itselleen ansiotuloja saatavissa olevalla sellaisella työllä, jonka suorittamista häneltä voidaan kohtuudella edellyttää silmällä pitäen hänen koulutustaan, aikaisempaa toimintaansa, ikäänsä ja asumisolosuhteitaan sekä näihin verrattavia muita seikkoja. [\(30.12.1992/1642\)](#)

Työkyvyn alentumista määrättäessä on selvitettävä ansiotulojen alentumisen syy-yhteys tapaturman aiheuttamaan vammaan tai sairauteen hankkimalla tarvittavat selvitykset esimerkiksi työntekijän työstä ja terveydentilasta sekä ansioista ennen tapaturmaa ja sen jälkeen. Verrattaessa tapaturman jälkeen saatuja ansioita työntekijän vuosityöansioon, vuosityöansio tarkistetaan vertailuajankohdan tasoon työntekijän eläkelain [\(395/1961\)](#) 7 b §:n mukaisella palkkakertoimella. [\(30.12.2004/1365\)](#)

Tapaturmaeläke on 16 §:ssä tarkoitetun määrän suuruinen, jos työntekijä on täysin kykenemätön 2 momentissa tarkoitettuun työhön. Muussa tapauksessa tapaturmaeläke on työkyvyn alentumista vastaava suhteellinen osa edellä sanotun täyden eläkkeen määrästä.

Sen estämättä, mitä 2 ja 4 momentissa säädetään, tapaturman sattuessa päätoimisesti opiskelevalle henkilölle suoritetaan tapaturmaeläke täyden työkyvyttömyyden mukaan siltä ajalta, jolloin tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus estää pääasiallisesti opiskelun. Ajalta, jolloin vamma tai sairaus merkittävästi rajoittaa opiskelua, suoritetaan puolet täyden työkyvyttömyyden mukaisesta tapaturmaeläkkeestä. Jos tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus ei edellä tarkoitetuin tavoin estä tai rajoita opiskelua, mutta se estää kokonaan tai osittain opiskelun aikaisen työn suorittamisen, työkyvyn alentuma arvioidaan tästä johtuvan ansion alentuman perusteella ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään. (30.12.2002/1314)

Työntekijän eläkeL 395/1961 on kumottu L:lla 395/2006. Ks. palkka- ja hintatason muutosten huomioon ottamisesta Työntekijän eläkeL 395/2006 6 luku.

18 a § (29.12.2009/1639)

Haittarahaa suoritetaan työntekijälle työtapaturman aiheuttamasta vammasta ja sairaudesta johtuvasta pysyvistä yleisestä haitasta. Haittarahalla ei korvata tapaturman aiheuttamaa työkyvyn alentumista, hoidon tai avun tarpeesta johtuvia kustannuksia eikä muuta vahinkoa, josta säädetään erikseen korvaus tässä laissa tai tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetussa laissa (625/1991).

Yleisellä haitalla tarkoitetaan tapaturman aiheuttamaa toimintakyvyn alentumista (*toiminnanvaja*us). Toimintakykyä verrataan samanikäisen terveen henkilön toimintakykyyn. Tällöin otetaan huomioon rajoitukset, joita vammasta tai sairaudesta huomioon ottaen sen laatu ja vaikeusaste yleensä aiheuttaa jokapäiväisessä elämässä. Toimintakykyä arvioitaessa ei oteta huomioon ammattia, elin- ja asuinoloja eikä työntekijän muita yksilöllisiä olosuhteita. Toimintakykyä arvioitaessa otetaan huomioon tekonivelen, proteesin tai muun apuvälineen avulla saavutettu toimintakyvyn parantuminen. Haitta katsotaan pysyväksi, kun vamman tai sairauden tila ei lääketieteellisen todennäköisyyden mukaan enää parane, kuitenkin aikaisintaan vuoden kuluttua tapaturmasta.

Yleisen haitan suuruuden arvioimiseksi erilaisten vammojen ja sairauksien aiheuttamat haitat suhteutetaan toisiinsa jakamalla vammat ja sairaudet haittaluokituksella niiden lääketieteellisen laadun ja vaikeusasteen perusteella 20 haittaluokkaan. Haittaluokat määritellään yhtä tai useampaa vammaa tai sairautta mahdollisimman läheisesti kuvaavin nimikkein, raajan, aistin tai muun toiminnallisen kokonaisuuden toiminnanvajausta kuvaavin yleisemmin nimikkein tai kuvaamalla vammasta tai sairaudesta aiheutuvaa yleistä toiminnanvajausta. Jollei haittaluokan perusteissa erikseen toisin säädetä, haittaluokkaan sisältyy kysymyksessä olevaan vammaan ja sairauteen yleisen lääketieteellisen kokemuksen mukaan tavanomaisesti liittyvä kipu.

18 b § (29.12.2009/1639)

Haittaluokka määritetään etsimällä haittaluokitukselta yhtä tai useampaa vammaa tai sairautta mahdollisimman tarkoin kuvaava nimike ja sitä vastaava haittaluokka. Jos soveltuvaa nimikettä ei ole tai jos nimikettä koskeva haittaluokka ei vamman tai sairauden erityisen laadun, laajuuden tai vaikeusasteen vuoksi vastaa aiheutuvaa haittaa, haittaluokka määritetään koko raajan, aistin tai muun toiminnallisen kokonaisuuden toiminnanvajausta kuvaavan yleisemmän nimikkeen perusteella. Haittaluokka voidaan määrittää viimeksi mainituin tavoin myös, jos samaan raajaan, aistiin tai muuhun toiminnalliseen kokonaisuuteen kohdistuu useita vammoja tai sairauksia.

Haittaluokkaa korotetaan, jos vammasta tai sairaudesta aiheutuu erityisen kiputilan vuoksi enemmän toiminnanvajausta kuin siitä sen laadun vuoksi yleensä muuten aiheutuisi. Keskivaikean kiputilan perusteella haittaluokkaa korotetaan vähintään yhdellä ja enintään kahdella haittaluokalla. Vaikean kiputilan perusteella haittaluokkaa voidaan korottaa tätäkin enemmän. Korotusta ei tehdä, jos kiputila otetaan sovellettavan nimikkeen mukaan muutoin erikseen huomioon haittaluokkaan vaikuttavana tekijänä.

Haittaluokkaa korotetaan vammojen ja sairauksien laatu ja vaikeusaste huomioon ottaen, jos tämän lain mukaan korvattava vamma tai sairaus kohdistuu elimeen tai toimintoon, joka oli jo ennen tapaturmaa

työntekijälle poikkeuksellisen tärkeä hänen aikaisemman vammansa tai sairautensa takia.

Kahden tai useamman vamman tai sairauden haittaluokat yhdistetään kokonaishaitan määrittämiseksi käyttämällä seuraavaa laskukaavaa:

$$K = A + B \frac{A \times B}{20}$$

Kaavassa K tarkoittaa kokonaishaitan luokkaa sekä A suurempaa ja B pienempää tai toista yhtä suurta haittaluokkaa. Kolmen vamman ja sairauden yhteinen haittaluokka saadaan käyttämällä kaavassa lukuna A edellä mainituin tavoin yhdistettyä kahden vamman tai sairauden haittaluokkaa ja sijoittamalla luvuksi B pienin tai kolmas samansuuruinen haittaluokka. Jos vammoja tai sairauksia on useampia kuin kolme, laskutoimitus toistetaan vastaavalla tavalla käyttäen lukuna B aina seuraavaksi pienintä haittaluokkaa. Laskukaavaa käytettäessä haittaluokkaa tarkoittava luku pyöristetään lähimpään kokonaislukuun.

Edellä 4 momentissa säädettyä laskukaavaa ei käytetä laskettaessa yhteen haittaluokkia vammoista ja sairauksista, jotka kohdistuvat samanaikaisesti toisiaan korvaaviin parillisiin elimiin tai sekä näkö- että kuuloaistiin.

Jos haittaa ei voida määrittää edellä tässä pykälässä säädetyin tavoin tai siten määritetty haittaluokka poikkeaa olennaisesti haitasta, joka tapaturmasta aiheutuu yleisen toiminnanvajauksen perusteella arvioituna, haittaluokka arvioidaan yleisen toiminnanvajauksen perusteella.

Tapaturmasta aiheutuva kokonaishaitan haittaluokka ei voi olla suurempi kuin 20.

18 c § (29.12.2009/1639)

Tarkemmat säännökset vammojen ja sairauksien haitan arvioinnista ja haittaluokista annetaan haittaluokituksessa, josta säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

18 d § (29.12.2009/1639)

Haittarahan suuruus vuodessa määräytyy vamman haittaluokan perusteella 28 §:n 6 momentissa säädetystä vähimmäisvuosityöansiosta alla olevan taulukon mukaan.

Haittaluokka Määrä prosentteina 28 §:n 6 momentissa tarkoitettusta rahamäärästä

1	1,15
2	2,27
3	3,36
4	4,42
5	5,45
6	6,45
7	7,42
8	8,36
9	9,27
10	10,15
11	13
12	16
13	19
14	22
15	25
16	32

17	39
18	46
19	53
20	60

18 e § (29.12.2009/1639)

Haittaluokkiin 1–10 kuuluvista vammoista tai sairauksista suoritetaan haittarahakorvaus kertakaikkisena. Haittaluokkiin 11–20 kuuluvista vammoista ja sairauksista suoritetaan haittarahakorvaus työntekijän valinnan mukaan joko jatkuvana tai kertakaikkisena.

Vammoista ja sairauksista, joille on lääketieteellisen kokemuksen mukaan ominaista, että ne pahenevat ja johtavat nopeasti kuolemaan, suoritetaan haittaluokkaa 10 vastaava kertakaikkinen korvaus. Haittaluokan ylittäessä 10 haittaraha suoritetaan jatkuvana sen haittaluokan mukaisesti, joka lääketieteellisen kokemuksen mukaan on ennakoitavissa ottaen huomioon vamman tai sairauden pahentuminen. Jatkuvasta haittarahasta ei vähennetä kertakaikkisena maksetun haittarahan pääoma-arvoa.

Kertakorvaus lasketaan haittarahan pääoma-arvoa vastaavaksi pääomaksi huomioon ottaen työntekijän tilastollisin perustein arvioitu keskimääräinen jäljellä oleva elinikä tapaturman sattuessa. Pääoma-arvon laskentaperusteena käytetään julkisten tilastojen perusteella tehtyä arviota kuhunkin ikä- ja syntymävuosiluokkaan kuuluvien miesten ja naisten odotettavissa olevasta jäljellä olevasta eliniästä. Korkokantana pääoma-arvojen laskennassa käytetään arviota tulevasta pidemmän aikavälin riskittömästä korosta. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan enintään kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan tarkemmat säännökset kertakorvauksen pääoma-arvon määrittämisestä.

Jos haittaluokka myöhemmin vamman tai sairauden pahentumisen takia nousee vähintään yhdellä, työntekijällä on oikeus saada uudelleen haittarahaa muuttuneiden olosuhteiden mukaisesti. Maksettavasta haittarahasta vähennetään tällöin 2 momentissa säädettyä poikkeusta lukuun ottamatta maksettua pääoma-arvoa vastaava haittarahan määrä.

Jos työntekijä haluaa myöhemmin vaihtaa jatkuvana maksettavan haittarahakorvauksensa kertakorvaukseksi, hänellä on 2 momentissa säädettyä poikkeusta lukuun ottamatta oikeus tähän vaihtoon. Tällöin haittarahakorvaus vaihdetaan sen pääoma-arvoa vastaavaksi pääomaksi huomioon ottaen työntekijän tilastollisin perustein arvioitu keskimääräinen jäljellä oleva elinikä ajankohtana, jolloin jatkuvana maksettu haittaraha vaihdetaan kertakorvaukseksi. Pääoma-arvon laskentaperusteena käytetään julkisten tilastojen perusteella tehtyä arviota kuhunkin ikä- ja syntymävuosiluokkaan kuuluvien miesten ja naisten odotettavissa olevasta jäljellä olevasta eliniästä. Korkokantana pääoma-arvojen laskennassa käytetään 3 momentissa säädettyä korkokantaa lisättyinä yhdellä prosenttiyksiköllä. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan enintään kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan tarkemmat säännökset pääoma-arvon määrittämisestä.

19 § (30.12.1992/1642)

Jos tapaturmaeläke on enintään 20 prosenttia 16 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan määräytyvästä eläkkeestä, vahingoittunut voi vakuutuslaitoksen suostumuksella erityisestä syystä vaihtaa tapaturmaeläkkeensä sitä vastaavaksi pääoma-arvoksi. Jos työntekijän työkyky tapaturmasta aiheutuneen vamman tai sairauden johdosta alenee ja jos muutos on olennainen, ryhdytään tapaturmaeläkettä suorittamaan uudelleen muuttuneiden olosuhteiden mukaisesti. Eläkkeestä on tällöin vähennettävä maksettua pääomaa vastaava osa.

20 § (30.12.2002/1314)

Jos työntekijä on tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden johdosta joutunut niin avuttomaan tilaan, ettei hän voi tulla toimeen ilman toisen henkilön apua taikka vamman tai sairauden hoito aiheuttaa hänelle muutoin poikkeuksellista haittaa, hänelle maksetaan siten kuin 2–5 momentissa säädetään haittalisää niin kauan kuin sanotut edellytykset ovat olemassa.

Ylintä haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi jokapäiväistä, yhtämittaista ja aikaa vievää hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Ylimmän haittalisän määrä on 23,41 euroa päivältä. (30.12.2004/1365)

Keskimmäistä haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi jokapäiväistä, säännöllistä hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Keskimmäisen haittalisän määrä on 15,80 euroa päivältä. [\(30.12.2004/1365\)](#)

Alinta haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi joissakin jokapäiväisissä toiminnoissaan säännöllistä tai lähes säännöllistä hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Alimman haittalisän määrä on 7,03 euroa päivältä. [\(30.12.2004/1365\)](#)

Sokealle maksetaan sokeutumisen jälkeiseltä kahdelta vuodelta ylintä haittalisää sekä sen jälkeen puolet tästä määrästä.

Haittalisää ei kuitenkaan makseta siltä ajalta, jona vahingoittuneelle annetaan hoitoa sairaalassa tai muussa laitoksessa.

20 a § (30.12.2002/1314)

Tapaturman aiheuttamasta vammasta tai sairaudesta johtuvan tekojäsenen, muun apuvälineen taikka siteen tai sidoksen pitkäaikaisesta käytöstä aiheutuvasta vaatteiden erityisestä kulumisesta maksetaan työntekijälle vaatelisää siten kuin 2 ja 3 momentissa säädetään.

Korotettua vaatelisää maksetaan, jos työntekijällä on kaksoisamputointi taikka hän käyttää reisi- tai sääriproteesia, alaraajan pitkää tukisidosta, kovasta materiaalista valmistettua vartalon tukiliiviä tai korsettia, sidettä taikka muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka rakenteensa, käyttötarkoituksensa tai suuren käytöntarpeen vuoksi aiheuttaa ensin mainittuihin verrattavissa olevaa vaatteiden erityistä kulumista. Korotetun vaatelisän määrä on 1,87 euroa päivältä. [\(30.12.2004/1365\)](#)

Vaatelisää maksetaan, jos työntekijä käyttää pehmeistä materiaaleista valmistettua apuvälinettä, vartalossa pienellä alueella käytettävää tukea tai sidettä taikka muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka aiheuttaa edellä 2 momentissa tarkoitettua vähäisempää vaatteiden erityistä kulumista. Vaatelisän määrä on 0,47 euroa päivältä. [\(30.12.2004/1365\)](#)

Vamman tai sairauden vuoksi tarpeellisen opaskoiran ylläpidosta aiheutuvista kustannuksista maksetaan 4,68 euroa päivältä. [\(30.12.2004/1365\)](#)

20 b § (30.12.2002/1314)

Työntekijälle, joka tapaturmasta saamansa vamman tai sairauden johdosta ei kykene hoitamaan kotiaan, voidaan maksaa kohtuullinen korvaus tästä johtuvista välttämättömistä lisäkustannuksista, ei kuitenkaan vuotta pidemmältä ajalta tapaturmasta lukien.

21 § (10.7.1981/526)

Jos työntekijälle annettavan korvauksen suorittaminen 22 §:n 1 momentissa tai 51 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa on keskeytetty, suoritetaan keskeytysajalta työntekijän puolisolalle, lapselle tai heille yhteisesti seitsemänkymmentä prosenttia tai, jos heitä ei ole, harkinnan mukaan myös muille omaisille yhteensä viisikymmentä prosenttia siitä päivärahasta tai tapaturmaeläkkeestä, joka työntekijälle olisi keskeytysajalta ollut maksettava.

22 § (20.12.1996/1204)

Korvauksen saamiseksi työntekijä on velvollinen ottamaan vastaan lääkärin määräämää hoitoa, joka tarkoittaa hänen työ- tai toimintakykynsä parantamista. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske hengenvaarallista toimenpidettä eikä ilman erityistä syytä Suomen ulkopuolella annettavaa hoitoa. Jos hoidon saaminen pitkittyy sen vuoksi, että työntekijä ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy lääkärin määräämästä hoidosta maksusitoumuksessa osoitetussa hoitopaikassa, voidaan hänelle maksettavan päivärahan, tapaturmaeläkkeen ja haattarahen suorittaminen keskeyttää. Mitä tässä momentissa edellä säädetään, koskee myös tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain [\(625/1991\)](#) 7 §:ssä tarkoitettua lääkinnällistä kuntoutusta. [\(30.12.2004/1358\)](#)

Jos vamma on pahentunut tai sairaus pitkittynyt vahingoittuneesta riippuvasta syystä, joka ei ole korvattavan vamman tai sairauden seurausta, voidaan häneltä määrääjäksi pidättää korvaus joko kokonaan tai osaksi.

Vakuutuslaitoksen on annettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetusta korvauksen keskeyttämisestä tai pidättämisestä päätös.

23 § (23.10.1992/948)

Jos työntekijä on kuollut tapaturman seurauksena, suoritetaan hänen jälkeensä perhe-eläkettä ja hautausapua. Perhe-eläke maksetaan leskeneläkkeenä ja lapseneläkkeenä.

Mitä 1 momentissa säädetään, on voimassa myös, jos merityösuhteessa ollut henkilö on kadonnut tai jos selvitystä kuolemasta muussa tapauksessa ei voida esittää, mutta on todennäköistä, että työntekijä on tapaturman seurauksena kuollut. Siitä, milloin merityösuhteessa ollut henkilö katsotaan kadonneeksi, säädetään 59 §:ssä. Tässä momentissa mainituissa tapauksissa perhe-eläke voidaan myöntää määräaikaisena.

Sellaisen työntekijän kuolema, jonka haittaluokka oli vähintään 18, katsotaan tapaturman seuraukseksi, jollei voida pitää todennäköisenä, että tapaturman aiheuttamalla vammalla tai sairaudella ei ollut siihen olennaista vaikutusta.

23 a § (23.10.1992/948)

Leskeneläkkeeseen on oikeus työntekijän aviopuolisolla.

Leskeneläkkeeseen on oikeus hakemuksesta siten kuin 3 momentissa säädetään myös sellaisella henkilöllä, jonka kanssa työntekijä avioliittoa solmimatta jatkuvasti eli yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa ja jonka kanssa työntekijällä on tai on ollut yhteinen lapsi taikka jonka kanssa työntekijällä on viranomaisen vahvistama sopimus keskinäisestä elatuksesta. Vastaavasti oikeus eläkkeeseen on myös silloin, kun yhteinen lapsi syntyi työntekijän kuoleman jälkeen.

Edellä 2 momentissa tarkoitetulla henkilöllä on oikeus leskeneläkkeeseen, jos työntekijä ei kuollessaan ollut avioliitossa. Jos työntekijä kuollessaan eli 2 momentissa tarkoitetulla tavalla avioliitonomaisissa olosuhteissa erillään aviopuolisostaan ja hakemus avioliiton purkamisesta oli vireillä, 2 momentissa tarkoitetulla henkilöllä on aviopuolison sijasta oikeus leskeneläkkeeseen.

23 b § (23.10.1992/948)

Lapseneläkkeeseen on oikeus työntekijän lapsella, joka työntekijän kuollessa ei ollut täyttänyt 18 vuotta. Myös sellaisella työntekijän 18 vuotta täyttäneellä lapsella, joka päätoimisesti opiskelee tai on ammatillisessa koulutuksessa taikka joka työntekijän kuollessa oli sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutuvan työkyvyttömyyden vuoksi kykenemätön itsensä elättämiseen, on oikeus lapseneläkkeeseen niin kauan kuin mainittu olosuhde jatkuu, enintään kuitenkin siihen saakka, kun hän täyttää 25 vuotta.

Oikeus lapseneläkkeeseen 1 momentissa tarkoitettu tavoin on myös työntekijän jälkeen leskeneläkkeeseen oikeutetun aviopuolison tai 23 a §:n 2 momentissa tarkoitettun henkilön sellaisella lapsella, jonka elatuksesta työntekijä huolehti.

Lapsella on oikeus lapseneläkkeeseen aina hänen vanhempansa jälkeen. Lapseneläkettä ei kuitenkaan makseta useamman kuin kahden edunjättäjän jälkeen samanaikaisesti.

23 c § (23.10.1992/948)

Jos avioliitto on solmittu sen työtapaturman jälkeen, jonka seurauksena on työntekijän kuolema, ei aviopuolisolla ole oikeutta leskeneläkkeeseen, ellei avioliitosta ole syntynyt lasta tai liitto ole jatkunut kolmea vuotta. Vastaavasti ei myöskään 23 a §:n 2 momentissa tarkoitetulla henkilöllä, jonka kanssa työntekijä jatkuvasti eli yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa, ole oikeutta leskeneläkkeeseen, jos avioliitonomaisissa olosuhteissa eläminen on alkanut työtapaturman jälkeen, ellei asianomaisille ole avioliitonomaisissa olosuhteissa elämisen alettua syntynyt yhteistä lasta tai 23 a §:n 2 momentin mukainen avioliitonomaisissa olosuhteissa eläminen ole jatkunut kolmea vuotta. Ellei aviopuolisolla tai 23 a §:n 2

momentissa tarkoitettulla henkilöllä edellä mainituista syistä ole oikeutta leskeneläkkeeseen, ei myöskään hänen lapsellaan ole oikeutta lapseneläkkeeseen työntekijän jälkeen.

23 d § (23.10.1992/948)

Oikeus perhe-eläkkeeseen alkaa kuolin- tai katoamispäivän jälkeisestä päivästä tai sanotun päivän jälkeen, kun 23 b §:n 1 momentissa säädetty edellytykset täyttyvät.

Oikeus leskeneläkkeeseen päättyy, kun leskeneläkkeeseen oikeutettu solmii avioliiton taikka, kun hän 23 a §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla avioliittoa solmimatta jatkuvasti elää yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa toisen henkilön kanssa ja mainitun lainkohdan mukaiset eläkeoikeuden edellytykset täyttyvät.

Oikeus lapseneläkkeeseen päättyy, kun 23 b §:n 1 momentissa säädetty edellytykset eläkkeen maksamiselle lakkaavat tai kun lapsi sitä ennen on annettu ottolapseksi muulle kuin työntekijän jälkeen leskeneläkettä saaneelle tai tämän puolisolle.

24 § (23.10.1992/948)

Leskeneläke on työntekijän vuosityöansiosta:

- 1) 40 prosenttia, jos leskeneläkkeeseen oikeutettu on yksin edunsaajana;
- 2) 35 prosenttia, jos edunsaajina ovat leskeneläkkeeseen oikeutettu ja yksi lapseneläkkeeseen oikeutettu;
- 3) 30 prosenttia, jos edunsaajina ovat leskeneläkkeeseen oikeutettu ja kaksi lapseneläkkeeseen oikeutettua;
- 4) 20 prosenttia, jos edunsaajina ovat leskeneläkkeeseen oikeutettu ja kolme lapseneläkkeeseen oikeutettua; sekä
- 5) 15 prosenttia, jos edunsaajina ovat leskeneläkkeeseen oikeutettu ja neljä tai sitä useampi lapseneläkkeeseen oikeutettu.

Leskeneläkkeeseen oikeutetun työ- tai eläketulo otetaan huomioon leskeneläkkeen suuruutta määrättäessä siten kuin 24 b §:ssä säädetään.

Lapseneläkkeiden yhteismäärä on työntekijän vuosityöansiosta:

- 1) 25 prosenttia, jos lapseneläkkeeseen oikeutettuja on yksi;
- 2) 40 prosenttia, jos lapseneläkkeeseen oikeutettuja on kaksi;
- 3) 50 prosenttia, jos lapseneläkkeeseen oikeutettuja on kolme; sekä
- 4) 55 prosenttia, jos lapseneläkkeeseen oikeutettuja on neljä tai useampia.

Lapseneläkkeiden yhteismäärä jaetaan tasan eläkkeeseen oikeutettujen lasten kesken. Jos eläkkeeseen oikeutettuina on lapsia, joilla ei ole kumpaakaan vanhempaa, lisätään lapseneläkkeiden yhteismäärään 15 prosenttia työntekijän vuosityöansiosta, mutta enintään kuitenkin niin paljon, ettei lesken- ja lapseneläkkeiden yhteismäärä ylitä perhe-eläkkeen enimmäismäärää. Lisä jaetaan mainittujen täysorpojen lasten kesken tasan.

Jos perhe-eläkkeeseen oikeutettujen lukumäärä muuttuu tai lapseneläkkeeseen oikeutetusta lapsesta tulee täysorpo, perhe-eläkkeen määrä ja jakautuminen siihen oikeutettujen kesken tarkistetaan muutosta seuraavan kuukauden alusta ottaen myös huomioon, mitä 24 c §:n 2 momentissa säädetään.

Perhe-eläkelain (38/1969) mukaiseen lapseneläkkeeseen oikeutetulle lapselle suoritetaan tämän lain mukainen lapseneläke vähennettynä perhe-eläkelain mukaisen lapseneläkkeen perusmäärällä. Vähennettävänä määränä pidetään perhe-eläkelain mukaisen lapseneläkkeen perusmäärää tämän lain mukaisen eläkeoikeuden alkamisvuoden alussa. Vähennystä laskettaessa perhe-eläkelain mukainen lapseneläkkeen perusmäärä

tarkistetaan eläkeoikeuden alkamisvuoden tasosta tapaturman sattumisvuoden tasoon työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitetulla työeläkeindeksillä. (30.12.2004/1365)

Perhe-eläkeL 38/1969 on kumottu L:lla kansaneläkelain voimaantulosta 569/2007, ks. KansaneläkeL 568/2007. Ks. myös Työntekijän eläkeL 395/2006 6 luku.

24 a § (23.10.1992/948)

Leskeneläkkeeseen oikeutetulle, jonka oikeus eläkkeen saamiseen 23 d §:n 2 momentin mukaisesti lakkaa avioliiton taikka 23 a §:n 2 momentin mukaisen avioliitonomaisissa olosuhteissa elämisen vuoksi, maksetaan kertasuorituksena määrä, joka on yhtä suuri kuin hänen leskeneläkkeensä olisi ollut kolmen vuoden ajalta. Perusteena käytetään viimeksi maksettua kuukausieläkettä. Jos leskeneläkkeeseen oikeutetulla uudesta avioliitosta taikka avioliitonomaisissa olosuhteissa elämisestä huolimatta on oikeus saman kuoleman johdosta työntekijäin eläkelain 8 §:n 5 momentissa tarkoitettuun perhe-eläkkeeseen, kertasuorituksesta maksetaan kuitenkin vain se osa, joka ylittää mainitun perhe-eläkkeen määrän kolmen vuoden ajalta.

24 b § (23.10.1992/948)

Leskeneläkkeeseen oikeutetun työtulo tai eläketulo otetaan leskeneläkettä määrätessä huomioon tulosoitoksella. Tulosoituksessa 24 §:ssä tarkoitettua leskeneläkettä vähennetään, jos leskeneläkkeeseen oikeutetun työtulo tai eläketulo työntekijän kuollessa ylitti tulosoitusperusteen. Vähennyksen suuruus on 30 prosenttia työtulon tai eläketulon ja tulosoitusperusteen erotuksesta. Tulosoitusperuste on 2,15 kertaa 28 §:n 6 momentissa tarkoitettu vuosityöansion vähimmäismäärä työntekijän kuollessa.

Tulosoitusta varten vahvistetaan leskeneläkkeeseen oikeutetulla työntekijän kuollessa ollut työtulo tai eläketulo. Työtulon määräytymisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä 28 §:n 1–5 momentissa säädetään työntekijän vuosityöansiosta. Eläketuloina otetaan huomioon jatkuvana maksettavat työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainitut eläkkeet ja niitä vastaavat perhe-eläkkeet sekä luopumiseläkelain (16/74) mukainen vähennetty luopumiseläke samoin kuin tämän lain, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81), sotilastapaturmalain (1211/90) ja sotilasvammalain (404/48) sekä muun lain, jonka korvaus määräytyy tapaturmavakuutuslain säännösten mukaan, perusteella jatkuvana maksettava tapaturmaeläke, elinkorko, perhe-eläke ja huoltoeläke sekä niitä vastaava liikennevakuutuslain (279/59) mukainen korvaus. Sellaista perhe-eläkettä tai sitä vastaavaa korvausta, johon leskeneläkkeeseen oikeutetulla on oikeus nyt korvattavan kuoleman johdosta, ei kuitenkaan oteta tulosoituksessa huomioon. Jos leskeneläkkeeseen oikeutetun työkyvyttömyytensä perusteella saama eläke tai sitä vastaava muu korvaus ei ollut täysimääräinen, otetaan se tulosoituksessa huomioon täyden etuuden määräisenä.

Jos leskeneläkkeeseen oikeutettu saa 2 momentissa tarkoitettua perhe-eläkettä, huoltoeläkettä, jatkuvaa elinkorkoa taikka maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain (1317/90) tai luopumiseläkelain mukaista eläkettä, tulosoituksessa otetaan lisäksi huomioon poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, myös hänen työtulonsa tai työkyvyttömyytensä perusteella saama eläketulo.

Edellä mainittuja vastaava vieraasta valtiosta maksettava etuus voidaan myös ottaa samoin perustein huomioon eläketulona.

24 c § (23.10.1992/948)

Leskeneläke maksetaan tulosoitettuna työntekijän kuolemaa seuraavan kolmannentoista kalenterikuukauden alusta. Jos leskeneläkkeeseen oikeutetulla oli työntekijän kuollessa huollettavanaan lapsi tai lapsia, joilla on oikeus lapseneläkkeeseen työntekijän jälkeen, maksetaan leskeneläke tulosoitettuna kuitenkin vasta siitä alkaen, kun kaikkien tällaisten lasten oikeus lapseneläkkeeseen on päättynyt.

Jos lapseneläkettä ryhdytään suorittamaan lapsen opiskelun tai ammatillisen koulutuksen alkamisen vuoksi sen jälkeen, kun leskeneläke on myönnetty tulosoitettuna, maksetaan leskeneläke myös tältä ajalta sen tulosoitetun eläkkeen suuruisena, jota leskeneläkkeeseen oikeutettu viimeksi ennen opiskelun alkamista sai, mutta kuitenkin enintään niin suurena, ettei sen ja lapseneläkkeiden yhteismäärä ylitä 16 §:n 1 momentissa säädettyä perhe-eläkkeen enimmäismäärää.

Tulosovituksesta aiheutuva vähennys leskeneläkkeeseen tehdään tarkistamalla vähennettävä määrä tapaturman sattumisvuoden tasoon työntekijän eläkelain 7 b §:n mukaisella palkkakertoimella.

(30.12.2004/1365)

25 § (23.10.1992/948)

Hautausapuna maksetaan työntekijän kuolinpesälle 16 §:ssä mainittu määrä, jos hautauskustannukset on suoritettu sen varoista. Muussa tapauksessa suoritetaan hautaamisesta aiheutuneiden kustannusten määrä niille, jotka huolehtivat työntekijän hautajaisista, ei kuitenkaan enempää kuin kuolinpesälle olisi ollut suoritettava.

Jollei hautaamista ole voitu katoamisen vuoksi suorittaa, hautausapu maksetaan niille, joita olisi pidettävä työntekijän kuolinpesän osakkaina.

26 § (7.11.1958/440)

Jos työnantaja on tapaturman johdosta maksanut sairausajan etuutena työntekijälle palkkaa, ennakkoa tai muita maksuja sellaiselta ajalta, jolta tämän lain mukaan annetaan päivärahaa, tapaturmaeläkettä tai tämän lain 17 a §:n mukaista korvausta, on työnantajalla oikeus vähentää maksamansa määrä 12 §:n mukaisesta hänen suoritettavakseen tulevasta korvausosuudesta ja tämän osuuden ylittävältä osalta saada suoraan vakuutuslaitokselta sille suoritettavaa tilitystä vastaan maksamastaan määrästä takaisin, mitä vakuutuslaitoksen on työntekijälle maksettava vastaavina korvauserinä samalta ajalta. Jos kaksi tai useampia työnantajia on suorittanut työntekijälle edellä tarkoitettua palkkaa tai muuta etuutta, jaetaan työnantajalle maksettava korvaus työnantajien kesken heidän samalta ajanjaksolta suorittamiensa etuuksien suhteessa. Työntekijälle vuosiloman ajalta annettavia etuuksia ei kuitenkaan lueta näihin maksuihin. (30.12.1992/1642)

Jos työntekijä on saanut toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) 23 §:ssä tarkoitettua toimeentulotukea enakkona, vastaavalta ajalta myönnetty päiväraha, tapaturmaeläke ja 17 a §:n mukainen korvaus suoritetaan 1 momentissa mainituin edellytyksin toimeentulotuen korvaamiseksi sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:n 1 momentissa tarkoitettulle toimielimelle sen hakemuksesta. (30.12.1999/1329)

Vakuutuslaitoksen tulee antaa työntekijälle tilitys 1 ja 2 momentin mukaan pidätetyistä korvauseristä.

27 § (14.10.1994/893)

27 § on kumottu L:lla 14.10.1994/893.

28 § (30.12.1992/1642)

Vuosityöansiona pidetään työntekijän työansiota, jonka hän tapaturman sattuessa saamansa työansion mukaan olisi vuoden pituisen ajanjakson kuluessa todennäköisesti saanut.

Jos työntekijän työansio tapaturman sattuessa on poikkeuksellisesta syystä korkeampi tai alhaisempi kuin hänen vakiintunut ansiotasonsa, arvioidaan vuosityöansio hänen vakiintuneen ansiotasonsa mukaan.

Päätoimisesti tulevaan ammattiin tapaturman sattuessa opiskelevan henkilön vuosityöansiona pidetään työansiota, jonka hän valmistuttuaan olisi opiskelua vastaavassa työssä tapaturman sattuessa kolmen vuoden työkokemuksella todennäköisesti ansainnut. Vuosityöansio määrätään tällä tavoin myös tapaturman sattuessa vuoden kuluessa edellä mainitun opiskelun päättymisestä, jos työntekijä ei saa edellä tarkoitettua opiskelua vastaavan työn ansiota. Perusopetuslain (628/1998) ja lukiolain (629/1998) mukaisessa opetuksessa olevan henkilön vuosityöansiona pidetään vähintään 6 momentissa säädetyn vähimmäisvuosityöansion kaksinkertaista määrää tapaturman sattuessa. (30.12.2002/1314)

Jos työntekijän, johon ei voida soveltaa 3 momenttia, perusopetuslain mukaisen koulutuksen päättymisestä on tapaturman sattuessa kulunut enintään viisi vuotta eikä hänellä ole työttömyyden, työn tilapäisyyden tai muun niihin rinnastettavan syyn takia vielä vakiintuneita työansioita, työntekijän vuosityöansiona käytetään työansiota, jonka hän olisi tapaturman sattuessa tekemässään työssä kolmen vuoden työkokemuksella todennäköisesti ansainnut. (30.12.2002/1314)

Jos työntekijä on tapaturman sattuessa tehnyt myös maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaan vakuutettua työtä tai tämän lain 57 §:n 1 momentin mukaan vakuutettua yrittäjätyötä, hänen vuosityöansiossaan otetaan huomioon myös tällaisen vakuutuksen mukainen vuosityöansio tapaturman sattuessa. (19.12.2008/993)

Jos vuosityöansio on pienempi kuin 9 211,76 euroa, se korotetaan 9 211,76 euroksi. Vuosityöansiota ei kuitenkaan koroteta, jos työntekijä sai tapaturman sattuessa:

- 1) työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen lakien mukaista toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä;
- 2) kansaneläkelaisissa (568/2007) tarkoitettua toistaiseksi myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä;
- 3) työntekijän eläkelain voimaanpanolain (396/2006) 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun aikaisempaan lainsäädäntöön perustuvaa täyttä työkyvyttömyyseläkettä;
- 4) kansaneläkelain voimaanpanosta annetun lain (569/2007) 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuun aikaisempaan lainsäädäntöön perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä;
- 5) tämän lain mukaan määräytyvää, toistaiseksi myönnettyä täyttä tapaturmaeläkettä tai sitä vastaavaa liikenevakuutuslain mukaista korvausta; taikka
- 6) 1–4 kohdassa tarkoitettuun lainsäädäntöön perustuvaa vanhuuseläkettä ja työntekijä oli tapaturman sattuessa täyttänyt 65 vuotta.

(21.12.2007/1359)
28 a § (30.12.1992/1642)

Edellä 28 §:ssä tarkoitettua vuosityöansiota ja 16 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua neljän viikon ajanjaksolta suoritettavaa päivärahaa määrättäessä työansiona pidetään työntekijän saamaa veron ennakonpidätyksen alaista rahapalkkaa tai muuta suoritetusta työstä vastikkeeksi katsottavaa veronalaista etua. Luontoisetu otetaan kuitenkin huomioon vain vuosityöansiota määrättäessä. Ulkomaantyöstä saatu työansio otetaan huomioon, vaikkei se Suomessa ole veron ennakonpidätyksen alainen.

Korvausta laskettaessa vuosityöansio pyöristetään lähimmäksi kymmenellä tasan jaolliseksi euromääräksi. Pyöristyksen ollessa mahdollinen molempiin suuntiin määrä pyöristetään ylöspäin. (30.12.2002/1314)

3 LUKU

Vakuutuslaitokset sekä niiden ja vakuutuksenottajain väliset oikeudelliset suhteet
29 § (8.6.2001/483)

Tämän lain mukaisen vakuutuksen voi myöntää sellainen vakuutusyhtiö, jolla on oikeus harjoittaa vakuutusyhtiölain (521/2008) tai ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) mukaan vakuutusluokista annetun lain (526/2008) 2 §:n 1 momentissa mainittua vahinkovakuutusluokan 1 mukaista vakuutusta Suomessa. (29.12.2009/1639)

Vakuutusyhtiön, joka aikoo harjoittaa tämän lain mukaista vakuutusta Suomessa, on viimeistään kaksi kuukautta ennen toiminnan aloittamista ilmoitettava siitä Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle.

Vakuutusyhtiölaissa tarkoitettuun vakuutusyhtiöön sovelletaan tämän lain mukaisen vakuutusliikkeen osalta vakuutusyhtiölakia ja ulkomaiseen vakuutusyhtiöön ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettua lakia, jollei tästä laista muuta johdu.

29 a § (29.12.2005/1234)

Sen lisäksi, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään Vakuutusvalvontaviraston oikeudesta kieltää vakuutusyhtiön sulautuminen, jakautuminen, kotipaikan siirto ja vakuutuskannan luovutus, Vakuutusvalvontavirasto ei saa antaa suostumusta tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavan suomalaisen vakuutusyhtiön sulautumiseen, jakautumiseen tai kotipaikan siirtoon eikä tämän lain mukaisen vakuutuskannan luovutukseen, jos tällainen

toimenpide olennaisesti heikentää vakuutettujen turvaa taikka vaarantaa tämän lain mukaisen vakuutusjärjestelmän toimintaedellytykset tai kyvyn suoriutua velvoitteistaan. Antaessaan suostumuksen Vakuutusvalvontavirasto voi liittää suostumukseen edellä mainittujen edellytysten täyttymistä turvaavia ehtoja.

Vakuutusvalvontaviraston on ennen 1 momentissa tarkoitetun asian ratkaisua pyydettävä tarvittaessa työnantajien, työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen lausunto toimenpiteen vaikutuksesta tämän lain mukaisen vakuutusjärjestelmän toimeenpanon yleisiin edellytyksiin.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, koskee soveltuvin osin myös ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 64–66 §:ssä tarkoitetun suostumuksen edellytyksiä.

30 §

Valtion ollessa korvausvelvollinen työtapaturman tai ammattitaudin johdosta korvauksen suorittaa Valtiokonttori. Valtiokonttorista on tällöin soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa säädetään vakuutuslaitoksesta. Valtiokonttoriin ei kuitenkaan sovelleta 29 §:n 3 momenttia, 41 b §:n 2 ja 4–6 momenttia eikä 64 h §:n 1 ja 2 momenttia. (23.8.2002/723)

Jos valtion tapaturmavakuutuslaitos perustetaan, on valtioneuvostolla valta sille siirtää tässä laissa valtion tapaturmatoimistolle säädettyjä tehtäviä.

30 a § (23.8.2002/723)

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto hoitaa tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutuslaitosten yhteistoimintaa edellyttäviä tehtäviä.

Sen lisäksi, mitä tehtävistä tässä tai muussa laissa säädetään, Tapaturmavakuutuslaitosten liitto:

- 1) hoitaa työtapaturma- ja ammattitautiasioissa sosiaaliturvaa koskevasta kansainvälisestä säädöksestä asuin- ja oleskelupaikan laitokselle johtuvia tehtäviä;
- 2) toimii Suomea sitovissa sosiaaliturvasopimuksissa tarkoitettuna yhteyselimenä työtapaturma- ja ammattitautiasioissa sekä osallistuu näitä sopimuksia koskeviin Suomen ja muun valtion välisiin neuvotteluihin;
- 3) antaa vakuutuslaitoksille tämän lain mukaisen vakuutuksen toimeenpanoa koskevia ohjeita;
- 4) suorittaa 60 §:n 6 momentissa tarkoitettujen korotusten ja korvausten laskentaan, perimiseen ja tilittämiseen liittyvät tehtävät;

5 kohta on kumottu L:lla 26.8.2005/681.

- 6) toimii suurvahinkojen tasoittamiseksi sitä haluavien vakuutuslaitosten yhteiselimenä;

- 7) huolehtii tämän lain mukaista vakuutusta koskevasta tiedotustoiminnasta.

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton käsitellessä tämän lain mukaisia korvaus- ja vakuuttamisvelvollisuutta koskevia asioita noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä tässä laissa säädetään vakuutuslaitoksista. (30.12.2003/1373)

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton korvaus- ja vakuuttamistoiminnassa noudatettavien menettelytapojen ja vakuutusmatemaattisten seikkojen valvonta kuuluu Finanssivalvonnalle. (19.12.2008/905)

30 b § (23.8.2002/723)

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton toimielimiä ovat yleiskokous ja hallitus. Liiton toimintaa johtaa hallituksen alaisena toimitusjohtaja. Liitossa toimii lisäksi tapaturma-asiain korvauslautakunta.

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallitukseen kuuluu enintään 13 varsinaista jäsentä. Heistä enintään seitsemän edustaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton jäsenlaitoksia sekä kolme työnantajien ja kolme työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpiä keskusjärjestöjä. Hallitus valitsee keskuudesta puheenjohtajan ja valinnan vahvistaa sosiaali- ja terveysministeriö. Lisäksi hallitukseen kuuluu enintään viisi varajäsentä, joista yksi edustaa työnantajien ja yksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpiä keskusjärjestöjä sekä yksi maatalousyrittäjien taloudellisia etuja valvovaa edustavinta järjestöä.

Kaikkien tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutuslaitosten on kuuluttava Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon ja osallistuttava sen tehtävistä aiheutuviin kustannuksiin siten kuin tässä laissa säädetään. Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon kuuluvat lisäksi Valtiokonttori ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaissa tarkoitettu maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos. Valtiokonttori osallistuu Tapaturmavakuutuslaitosten liiton toimintaan ja kustannuksiin vain siltä osin kuin ne liittyvät Valtiokonttorin tästä laista johtuvien tehtävien toimeenpanoon. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen osallistumisesta Tapaturmavakuutuslaitosten liiton toimintaan ja sen kustannuksiin säädetään lailla erikseen.

Tarkempia säännöksiä Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnosta ja tehtävistä annetaan liiton säännöissä, jotka sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa.

30 c § (23.8.2002/723)

Tapaturma-asiain korvauslautakunnan tehtävänä on edistää tämän lain mukaisen korvaustoimen yhtenäisyyttä antamalla yleisohjeita ja lausuntoja. Lautakunta antaa lisäksi Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle lausuntoja tämän lain mukaista vakuuttamisvelvollisuutta koskevissa asioissa.

Vakuutuslaitoksen on ennen tähän lakiin perustuvan korvausasian ratkaisua pyydettävä päätösehdotuksestaan tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto, jos asia sisältää periaatteellisen lääketieteellisen tai oikeudellisen kysymyksen taikka jos asian käsittely lautakunnassa on muutoin tarpeen korvauskäytännön yhtenäisyyden edistämiseksi. Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on pyydettävä lautakunnan lausunto myös 11 a §:ssä tarkoitettua tämän lain soveltamista koskevasta asiasta. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset asioista, joista on pyydettävä lautakunnan lausunto.

Vakuutuslaitoksella on oikeus pyytää lautakunnan lausunto muustakin kuin 2 momentissa tarkoitettua korvauspäätösehdotuksesta. Myös tämän lain mukainen muutoksenhakuelin voi käsiteltävänä olevassa valitusasiassa pyytää lautakunnalta soveltamiskäytäntöä koskevan lausunnon.

30 d § (23.8.2002/723)

Tapaturma-asiain korvauslautakunnassa on puheenjohtaja, kolme lakimiesjäsentä, neljä työmarkkinajäsentä, viisi lääkäriasiantuntijaa ja tarpeellinen määrä varamiehiä, jotka sosiaali- ja terveysministeriö määrää enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenten on oltava perehtyneitä tapaturmavakuutus- ja ammattitautilainsäädäntöön. Puheenjohtajan ja lakimiesjäsenten on oltava oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittaneita. Lääkäriasiantuntijoiden on oltava Suomessa laillistettuja, vakuutuslääketieteeseen perehtyneitä lääkäreitä.

Tapaturma-asiain korvauslautakunnan puheenjohtajaksi määrätään sosiaali- ja terveysministeriön edustaja. Lakimiesjäsenet ja kaksi lääkäriasiantuntijaa sekä heidän varamiehensä määrätään Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ehdotuksesta. Työmarkkinajäsenistä kaksi määrätään työnantajien ja kaksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisempien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Työmarkkinajäsenten varamiehistä puolet määrätään työnantajien ja puolet työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Lääkäriasiantuntijoista yksi määrätään työnantajien ja yksi työntekijöiden ja toimihenkilöiden keskeisimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Lautakunta, joka voi toimia myös jakaantuneena jaostoihin, valitsee lakimiesjäsenistään tarvittavat varapuheenjohtajat.

Jos tapaturma-asiain korvauslautakunnan puheenjohtaja, jäsen, lääkäriasiantuntija tai varamies tulee pysyvästi estyneeksi tehtävänsä, sosiaali- ja terveysministeriö määrää hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden puheenjohtajan, jäsenen, lääkäriasiantuntijan tai varamiehen ottaen huomioon 1 ja 2 momentin säännökset.

Lausuntoasioiden käsittely on lautakunnassa kirjallinen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään asian ratkaisemisesta lautakunnassa, lautakunnan päätösvaltaisuudesta ja hallinnosta sekä lautakunnan lausunnon muodosta. Lautakunta vahvistaa lausuntopyynnöissä käytettävät lomakkeet. Lautakunnan toiminnasta aiheutuvat menot luetaan Tapaturmavakuutuslaitosten liiton kustannuksiksi. ([30.12.2003/1373](#))

Tapaturma-asiain korvauslautakunnalla on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä vakuutuslaitokselta ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolta sen hallussa olevat lausuntoasian ratkaisemiseksi välttämättömät tiedot.

Tapaturma-asiain korvauslautakunnan tämän lain toimeenpanoon liittyvien asiakirjojen salassapidosta ja oikeudesta saada tieto asiakirjasta on soveltuvin osin voimassa, mitä 64 h §:ssä ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain ([621/1999](#)) 3 luvussa säädetään. Tapaturma-asiain korvauslautakunnan päätöksestä, jolla on ratkaistu tiedon saantia asiakirjasta koskeva asia, saa valittaa hallintolainkäyttölain ([586/1996](#)) 12 §:ssä tarkoitettuun toimivaltaiseen hallintotuomioistuimeen, siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

31 § ([20.12.1996/1204](#))

Vakuutuslaitos ei voi kieltäytyä antamasta ja pitämästä voimassa siltä haettua tämän lain mukaista vakuutusta.

Vakuutuslaitoksen on vakuutusta myöntäessään annettava vakuuttamisvelvolliselle vakuutuksenottajalle kirjallinen todistus siitä, että kysymyksessä on tämän lain mukainen pakollinen vakuutus. Todistus on merkittävä vakuutuskirjaan ja 65 §:ssä tarkoitettuun tiedonantoon. Jos vakuutuksen sisältöä rajoitetaan tämän lain vastaisesti, vakuutus ei täytä tämän lain mukaista vakuuttamisvelvollisuutta.

Vakuutuslaitoksen on annettava vakuutusta myöntäessään vakuutuksenottajalle henkilötietolain ([523/1999](#)) 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu selvitys vahingoittuneen henkilötietojen käsittelystä tämän lain mukaisen korvausasian yhteydessä. ([23.8.2002/723](#))

32 § ([20.12.1996/1204](#))

Vakuutus sopimus tehdään vakuutuskausittain jatkuvaksi. Vakuutus kautena on kalenterivuosi. Kesken vuotta voimaan tulevan vakuutuksen ensimmäinen vakuutuskausi päättyy kuitenkin vasta vakuutuksen alkamista seuraavan kalenterivuoden viimeisenä päivänä. Vakuutuksenottaja voi kirjallisesti irtisanoa vakuutus sopimuksen päättymään maalisk-, kesä-, syys- tai joulukuun viimeisenä päivänä, ei kuitenkaan ennen ensimmäisen vakuutuskauden päättymistä. Irtisanomisen on tapahduttava viimeistään kolme kalenterikuukautta ennen edellä mainittuja päättymispäiviä. Vakuutuksenottajan irtisanomisoikeudesta vakuutuskannan luovutuksen yhteydessä on kuitenkin voimassa, mitä siitä vakuutusyhtiölain 16 a luvun 12 §:n 1 momentissa säädetään. ([15.8.2003/748](#))

Tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen irtisanominen on pätevä vain, jos samalla näytetään, että uusi vakuutus tulee voimaan toisessa vakuutuslaitoksessa silloin, kun irtisanotun vakuutuksen voimassaolo päättyy.

Vakuutus sopimus voidaan tehdä myös määrättyä, kestoaltaan ajallisesti rajoitettua työtä tai työkohtetta varten. Tällainen vakuutus päättyy ilman irtisanomista ja vakuutus kautena on vakuutuksen voimassaolo aika. Jos työ kuitenkin kestää yli vakuutus kirjaan merkityn ajankohdan, vakuutuksen katsotaan olevan voimassa, kunnes työ on päättynyt. Vakuutuksenottajan on ilmoitettava vakuutus laitokselle työn jatkumisesta ennen vakuutus kirjaan merkityn ajan päättymistä.

Jos muu kuin 3 momentissa tarkoitettu työ päättyy tai yritys lopettaa toimintansa taikka jos vakuuttamisvelvollisuus muutoin lakkaa, vakuutuksenottajan on ilmoitettava tästä kirjallisesti vakuutus laitokselle vähintään kuukautta ennen vakuutuskauden päättymistä. Jos vakuutuksenottaja laiminlyö ilmoituksen, hän on velvollinen suorittamaan vakuutus laitokselle kohtuullisen korvauksen laiminlyöntinsä johdosta aiheutuneista kustannuksista.

Jos vakuutus maksua ulosmittauksella perittäessä vakuutuksenottaja havaitaan varattomaksi tai jos hänen

oleskelupaikkansa on myös täytäntöönpanoviranomaisille tuntematon, vakuutus sopimus katsotaan mainitusta toteamishetkestä alkaen rauenneeksi.

Jos työnantaja, joka on ottanut tämän lain mukaisen vakuutuksen, asetetaan konkurssiin, työnantajan tähän tapaturmavakuutukseen perustuvat velvollisuudet siirtyvät konkurssin alkamisesta lukien konkurssipesälle. Vakuutusmaksut konkurssin ajalta maksaa konkurssipesä.

32 a § (20.12.1996/1204)

Vakuutuslaitoksen on annettava tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusehdot kirjallisesti kahta kuukautta ennen niiden käyttöönottoa tiedoksi ministeriölle. Ministeriö voi tarvittaessa vaatia, että vakuutusyhtiö toimittaa ministeriölle selvityksen niistä vakuutusmaksujen perusteista, lomakkeista sekä muista asiakirjoista, joita se käyttää tämän lain mukaisessa toiminnassaan.

33 § (20.12.1996/1204)

Vakuutuksenantajan vastuun katsotaan alkavan siitä ajankohdasta, jolloin vakuutuslaitos tai sen asiamies todistettavasti vastaanotti vakuutushakemuksen, jollei myöhemmästä vastuun alkamisajasta ole erityisestä syystä sovittu. Vastuun alkamisaika on merkittävä vakuutuskirjaan.

34 § (22.12.1993/1470)

Työnantajan yritystään tai työtään varten ottaman vakuutuksen katsotaan koskevan kaikkia hänen työntekijöitään, jollei yrityksen määrättyä osaa tai määrättyä työtä varten ole otettu eri vakuutusta. Jos työnantaja osoittaa, että 1 a §:ssä tarkoitetun työntekijän työskentely ulkomailla ei ole enää tilapäistä, vakuutuslaitos voi työnantajan hakemuksesta päätöksellä vahvistaa, että työntekijä ei kuulu työnantajan vakuutukseen sen jälkeen, kun työskentely ulkomailla on jatkunut yli kaksi vuotta. Päätös tulee voimaan sen lainvoimaiseksi tuloa seuraavan kalenterivuoden alusta.

35 § (24.6.2010/647)

Vakuutusyhtiöllä on oltava yhtiön hallituksen hyväksymät vakuutusmaksujen laskuperusteet (*maksuperusteet*), joista ilmenee, miten vakuutusmaksut määrätään. Maksuperusteita on sovellettava yhdenmukaisesti kaikkiin vakuutuksenottajiin. Maksuperusteissa on oltava yksiselitteiset vakuutusmaksujen laskentakaavat ja niistä on ilmevä vakuutusmaksun määräämistä koskevat menettelytavat. Menettelytavoissa on määriteltävä myös, miten maksuperusteita sovelletaan vakuutuksenottajaa koskevien erityisten olosuhteiden tai olosuhteiden muutosten johdosta.

Maksuperusteita voidaan muuttaa kesken vakuutuskauden maksuperusteissa olevan teknisen virheen tai vakuutusyhtiöstä riippumattoman, maksutasoon olennaisesti vaikuttavan seikan vuoksi. Maksuperusteiden muutosta sovelletaan kaikkiin vakuutuksenottajiin kyseisen vakuutuskauden alusta alkaen.

Maksuperusteet on laadittava tämän lain mukaiselle pakolliselle vakuutukselle, 57 §:n 1 ja 4 momentin mukaiselle vapaaehtoiselle työajan vakuutukselle ja 57 §:n 2 ja 3 momentin mukaiselle vapaa-ajan vakuutukselle kullekin erikseen. Maksuperusteet on laadittava siten, että vakuutusmaksut ovat kohtuullisissa suhteissa vakuutuksista aiheutuvien, odotettavissa olevien kustannusten pääoma-arvoon. Vakuutusmaksun määräämisessä on otettava huomioon vakuutettujen etujen turvaavuus ja tapaturma- ja ammattitautiriski.

Jos vakuutuksenottajan teettämän työn määrä on tapaturmariskin arvioinnin tilastollisen luotettavuuden kannalta riittävän suuri (*erikoismaksuperusteinen vakuutuksenottaja*), tulee vakuutuksenottajan vakuutuksista aiheutuneet korvaukset ottaa huomioon vakuutusmaksua määrättäessä. Muussa tapauksessa vakuutuksenottajan vakuutusmaksun tulee perustua vakuutusyhtiön soveltamaan riskiluokitukseen (*taulustomaksuperusteinen vakuutuksenottaja*). Jos usea vakuutuksenottaja kuuluu samaan taloudelliseen yhteenliittymään, yhteenliittymää voidaan maksuperusteissa määrättävällä tavalla käsitellä yhtenä vakuutuksenottajana.

Taulustomaksuperusteisen vakuutuksenottajan vakuutusmaksun määräämisessä on myös otettava huomioon työnantajan dokumentoitu ennalta ehkäisevä työturvallisuustyö.

L:lla [647/2010](#) muutettu 35 § tulee voimaan 1.1.2012. Aiempi sanamuoto kuuluu:

35 § (20.12.1996/1204)

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavalla vakuutuslaitoksella on oltava laskuperusteet, joissa määrätään, miten vakuutusmaksut lasketaan. Laskuperusteet on laadittava tämän lain mukaiselle pakolliselle vakuutukselle, 57 §:n 1 ja 4 momentin mukaiselle työajan vakuutukselle ja 57 §:n 2 ja 3 momentin mukaiselle vapaa-ajan vakuutukselle kullekin erikseen. ([21.12.2007/1359](#))

Vakuutusmaksun laskuperusteet on laadittava siten, että vakuutusmaksut ovat kohtuullisessa suhteessa vakuutuksista aiheutuviin kustannuksiin ottaen huomioon vakuutetun työn tapaturma- ja ammattitautiriski. Jos vakuutusmaksu tai vakuutuksen perusteella maksettavien korvausten määrä on siihen riittävän suuri, tulee myös vakuutuksenottajan oma vahinkotilasto ottaa huomioon vakuutusmaksua määrättäessä (*erikoistariffoitava vakuutus*). Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia määräyksiä riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta vakuutusmaksun määräytymisessä. ([29.12.2005/1234](#))

Erikoistariffoidun vakuutuksen siirtyessä vakuutuslaitoksesta toiseen on vastaanottavalla vakuutuslaitoksella oikeus saada vakuutuksen vahinko- ja palkkasummatiedot viideltä viimeksi kuluneelta kalenterivuodelta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun vakuutusmaksuun sisällytetään määrä, jonka suuruus on 1,75 prosenttia työnantajan vakuutusmaksusta lukuun ottamatta 57 §:ssä tarkoitettua vakuutusta, käytettäväksi työsuojelun edistämiseen niin kuin siitä työsuojelurahastolaissa ([407/1979](#)) erikseen säädetään. Vakuutuslaitos suorittaa tämän määrän Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, joka tilittää sen työsuojelurahastolle siten kuin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään. ([30.12.2004/1358](#))

35 a § (24.6.2010/647)

Kun vakuutusyhtiö on saanut vakuutuksen myöntämistä koskevan tarjouspyynnön vakuutuksenottajalta, jonka ilmoittama palkkasumma on vähintään 150 000 euroa vuodessa, sillä on oikeus saada maksutta vakuutusyhtiöltä, jossa vakuutus on tai on ollut, kunkin tarjouspyynnön kohteena olevan pakollisen vakuutuksen palkka- ja vahinkotiedot. Nämä tiedot on oikeus saada viideltä viimeiseltä täydeltä sekä kuluvalta vakuutuskaudelta (*tilastohistoria*). Vakuutusyhtiön on toimitettava tilastohistoria viivytyksettä, kuitenkin viimeistään kahden viikon kuluttua siitä, kun tarjousta tekevä vakuutusyhtiö on sitä pyytänyt.

Kun vakuutuksenottaja siirtää vakuutuksensa toiseen vakuutusyhtiöön, vakuutusyhtiön, jossa vakuutus päättyy, on toimitettava tilastohistoriaan kuuluvat kunkin pakollisen vakuutuksen palkkatiedot viimeiseltä täydeltä ja kuluvalta vakuutuskaudelta vastaanottavalle vakuutusyhtiölle kahden viikon kuluessa vakuutuksen 32 §:n 1 momentissa tarkoitettua viimeisestä irtisanomispäivästä.

Kun vakuutuksenottaja on siirtänyt vakuutuksensa toiseen vakuutusyhtiöön, vakuutuksen vastaanottavan vakuutusyhtiön on pyydettävä viipymättä aikaisemmilta vakuutusyhtiöiltä omien maksuperusteidensa mukaan erikoismaksuperusteisen vakuutuksenottajan siirtyneiden vakuutusten tilastohistoria. Vakuutusyhtiön on luovutettava tilastohistoria kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tilastohistoriaan kuuluvista tiedoista ja säädetään siitä, miten ja missä muodossa tiedot toimitetaan.

L:lla [647/2010](#) muutettu 35 a § tulee voimaan 1.1.2012. Aiempi sanamuoto kuuluu:

35 a § (30.12.2004/1365)

Vakuutuskauden vakuutusmaksun muodostavat ennakkovakuutusmaksu ja tasoitusvakuutusmaksu. Mitä 35 §:n 2 momentissa säädetään vakuutusmaksusta, koskee vastaavasti myös ennakkovakuutusmaksua. Vakuutuskauden ennakkovakuutusmaksu eräänny maksettavaksi vakuutuslaitoksen määräämänä aikana. Jos vakuutuskauden lopullinen vakuutusmaksu ylittää tai alittaa perityn ennakkovakuutusmaksun määrän, vakuutuksenottajalta peritään tai hänelle palautetaan tasoitusvakuutusmaksuna lopullisen maksun ja ennakkomaksujen erotus. Tasoitusvakuutusmaksuna perittävä tai palautettava määrä eräänny maksettavaksi vakuutuslaitoksen määräämänä aikana. Tasoitusvakuutusmaksu eräänny kuitenkin maksettavaksi viimeistään

vuoden kuluessa vakuutuskauden päättymisestä tai jos vakuutus on päättynyt kesken vakuutuskauden, vakuutuksen päättymisestä, jollei 37 §:n 2 momentista muuta johdu. Päättyneiden erikoistariffoitujen vakuutusten osalta tämä määräaika saa kuitenkin olla yhtä vuotta pidempi, jos siitä on vakuutusnottajan kanssa sovittu, kuitenkin enintään kolme vuotta. Vakuutuslaitos voi vakuutusehdoissa määrittellä määrän, jota pienempiä tasoituskorvauksia ei peritä eikä palauteta. Tämä määrä saa olla enintään 83,75 euroa.

35 b § (29.12.2005/1234)

Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavia työansioita ovat palkka, tulospalkkio tai muu vastike, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä. Tällainen vastike katsotaan työansioiksi myös silloin, kun sen maksaa työntekijälle työnantajan sijasta konkurssipesä, palkkaturvalaissa (866/1998) tarkoitettu palkkaturvasta huolehtiva viranomainen tai muu maksaja (*sijaismaksaja*). Työansioon luetaan myös työstä maksettava vastike, joka on sovittu osaksi tai kokonaan hyvitetäväksi:

- 1) yleisöltä saatavilla palvelu- tai lahjarahajoilla, jotka otetaan huomioon samansuuruisina kuin ne olivat viimeksi toimitetussa verotuksessa, jos muuta luotettavaa selvitystä niiden määrästä ei esitetä;
- 2) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitetun sairauskassan maksamalla päivärahalta, jota työntekijä saa laissa säädetyn tai työehto- tai muussa sopimuksessa sovitun palkan sijasta; taikka
- 3) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaisella yksityisen hoidon tuella tai vastaavalla muulla valtion tai kunnan maksamalla tuella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vastikkeena työstä ei pidetä muun muassa:

- 1) työnantajalta saatua henkilökuntaetua;
- 2) korkoetua työsuhteen perusteella saadusta lainasta;
- 3) etua työsuhteeseen perustuvasta oikeudesta merkitä yhteisön osakkeita tai osuuksia käypää hintaa alempaan hintaan, jos etu on henkilöstön enemmistön käytettävissä;
- 4) tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhdeoption käyttämisestä syntyvää etua tai sellaista työsuhteeseen perustuvaa suoritusta, joka määräytyy yhtiön osakkeen arvon muutoksen perusteella;
- 5) palkkiota, joka annetaan työntantajayhtiön tai sen kanssa samaan konserniin tai muuhun vastaavaan taloudelliseen yhteenliittymään kuuluvan yhtiön viranomaisen valvonnan alaisessa arvopaperipörssissä noteerattuina osakkeina, sijoitustalletuksena tai muulla vastaavalla tavalla, taikka osakkeiden sijasta osin tai kokonaan rahana, edellyttäen, että tällaisen palkkiona saatavan edun arvo riippuu kyseisten osakkeiden arvon kehityksestä palkkion lupaamisen jälkeisenä, vähintään vuoden mittaisena aikana;
- 6) työmatkasta saatua päivärahaa tai muuta kustannusten korvausta;
- 7) työsopimuslain 2 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua odotusajan palkkaa;
- 8) työsopimuksen päättämisestä maksettavaa korvausta tai muuta vahingonkorvausta;
- 9) henkilöstörahasolaissa (934/2010) tarkoitettuja henkilöstörahasoeriä ja niiden lisäosia, jotka on siirretty henkilöstörahasoon tai henkilöstörahasosta nostettua rahasto-osuutta;
- 10) henkilöstörahasolaissa tarkoitettuja henkilöstörahasoeriä ja niiden lisäosia, jotka on nostettu henkilöstörahasolain 37 §:n perusteella käteisenä rahaston sääntöjen mukaan määräytyvänä palkkiona edellyttäen, että erä on määräytynyt yrityksen kannattavuutta ja muita toiminnan tehokkuutta mittaavien tekijöiden perusteella tai viraston taikka kunnan soveltaman tulospalkkiojärjestelmän mukaisesti;
- 11) eriä, jotka maksetaan työntekijälle yhtiökokouksen päätöksen perusteella voitonjakona tai käteisenä voittopalkkiona edellyttäen, että käteinen voittopalkkio maksetaan koko henkilöstölle eikä sillä pyritä korvaamaan työehtosopimuksen tai työsopimuksen edellyttämää palkkausjärjestelmää ja että käteisen palkkion määräytymisperusteet ovat 10 kohdan ja henkilöstörahasolain 2 §:n 2 ja 3 kohdan mukaiset ja että

yhtiön vapaan pääoman määrä on suurempi kuin yhtiökokouksessa päätettävän käteisen voittopalkkion ja osakkeenomistajille maksettavien osinkojen yhteismäärä;

12) yhtiön osakkaan nostamaa voitto-osuutta tai osinkoa.

(5.11.2010/944)

Edellä 2 momentin 11 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa edellytetään lisäksi, että voittopalkkion maksamisesta ei ole tehty työnantajaa velvoittavaa sopimusta, että omistajat tekevät sitovan päätöksen käteisen voittopalkkion maksamisesta yhtiökokouksessa tilikauden päätyttyä ja että voittopalkkiot maksetaan tämän jälkeen. Lisäksi edellytyksenä on, että asia käsitellään yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain (334/2007) mukaisella tai muulla vastaavalla tavalla. (5.11.2010/944)

Vakuutusmaksun perusteena olevaan palkkasummaan luettavista työansioista annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Kun työntekijä lähetetään Suomesta ulkomaille työskentelemään tai kun hänet otetaan ulkomailla palvelukseen siten, että hän kuuluu tämän lain soveltamisalaan, työansiona on 1 ja 2 momentista poiketen pidettävä sitä palkkaa, jota vastaavasta työstä Suomessa olisi maksettava. Jos vastaavaa työtä ei Suomessa ole, työansiona pidetään sitä palkkaa, jonka muutoin voidaan katsoa vastaavan mainittua työtä.

35 c § (24.6.2010/647)

Vakuutusmaksu on määrättävä vakuutuskauden alussa voimassa olevien maksuperusteiden mukaisesti. Vakuutusyhtiön on vakuutuskauden päätyttyä tarkistettava vakuutusmaksu soveltamalla kyseiselle vakuutuskaudelle vahvistettuja maksuperusteita sekä vakuutuksenottajaa koskevaa viimeisintä käytettävissä olevaa maksuperusteiden edellyttämää tietoa. Jos tarkistettu vakuutusmaksu poikkeaa jo peritystä vakuutusmaksusta, vakuutusyhtiön on perittävä tai palautettava vakuutuksenottajalle tämä erotus (*tasoiusvakuutusmaksu*).

Tasoiusvakuutusmaksu eräännyy maksettavaksi vakuutusyhtiön määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua vakuutuskauden päättymisestä, tai, jos vakuutus on päättynyt kesken vakuutuskauden, vakuutuksen päättymisestä, jollei 37 §:n 2 momentista muuta johdu. Erikoismaksuperusteisten vakuutuksenottajien tasoiusvakuutusmaksun osalta tämä määräaika saa kuitenkin olla pidempi, jos siitä on vakuutuksenottajan kanssa sovittu, kuitenkin enintään neljä vuotta. Vakuutusyhtiö voi vakuutusehdoissa määrittellä määrän, jota pienempiä tasoiusvakuutusmaksuja ei peritä eikä palauteta.

L:lla 647/2010 lisätty 35 c § tulee voimaan 1.1.2012.

35 d § (24.6.2010/647)

Vakuutusyhtiön on sovellettava maksuperusteitaan siten, että vakuutuksenottajan on mahdollista saada oikea ja riittävä kuva vakuutusmaksuunsa vaikuttavista tekijöistä. Erikoismaksuperusteisen vakuutuksenottajan on saatava riittävä tieto myös vakuutusmaksun pidemmän aikavälin kehityksestä.

L:lla 647/2010 lisätty 35 d § tulee voimaan 1.1.2012.

35 e § (24.6.2010/647)

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on ylläpidettävä tapaturma- ja ammattitautiriskiä kuvaavaa riskiluokitusta, joka perustuu 64 §:n 2 momentissa tarkoitettun työtapaturma- ja ammattitautirekisterin toimialaa tai teetettyä työtä koskevaan tietoon. Vakuutusyhtiön on soveltamastaan riskiluokituksesta riippumatta järjestettävä tilastointinsa siten, että Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ylläpitämän riskiluokituksen edellyttämät tiedot ovat 64 §:n 3 momentin mukaisesti liiton käytettävissä.

L:lla 647/2010 lisätty 35 e § tulee voimaan 1.1.2012.

35 f § (24.6.2010/647)

Finanssivalvonnan tulee julkaista vuosittain selvitys, josta ilmenee kunkin vakuutusyhtiön tämän lain mukaisen vakuutuksen toteutunut tulos vähintään viiden edeltävän kalenterivuoden jaksolta.

L:lla [647/2010](#) lisätty 35 f § tulee voimaan 1.1.2012.

35 g § (24.6.2010/647)

Tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusmaksusta on käytettävä 1,75 prosenttia työsuojelun edistämiseen siten kuin työsuojelurahastolaissa ([407/1979](#)) säädetään. Vakuutusyhtiö suorittaa tämän määrän Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, joka tilittää sen työsuojelurahastolle siten kuin sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella säädetään.

L:lla [647/2010](#) lisätty 35 g § tulee voimaan 1.1.2012.

36 § (20.12.1996/1204)

Työnantaja, jonka työssä olevat työntekijät on vakuutettava mutta jonka on todettu laiminlyöneen vakuuttamisvelvollisuutensa, on velvollinen suorittamaan Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle maksun, joka vastaa kohtuulliseksi katsottavaa vakuutusmaksua enintään nelinkertaisena siltä ajalta, jota laiminlyönti koskee, ei kuitenkaan pitemmältä ajalta kuin kulumassa olevalta ja kolmelta viimeksi kuluneelta kalenterivuodelta.

37 § (23.8.2002/723)

Työnantaja on velvollinen antamaan vakuutusta tehtäessä sekä sen jälkeen vuosittain vakuutusyhtiölle vakuutusmaksun määräämistä ja vakuutuksen hoitoa varten välttämättömät tiedot toimialastaan, teettämänsä työn määrästä ja maksamistaan palkoista työn laadultaan, yrityksen omistussuhteista sekä 35 §:n 5 momentissa tarkoitettua työturvallisuustyöstä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tietojen sisällöstä sekä siitä, milloin ja missä muodossa tiedot on toimitettava. ([24.6.2010/647](#))

L:lla [647/2010](#) muutettu 1 momentti tulee voimaan 1.1.2012. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Työnantaja on velvollinen antamaan vakuutusta tehtäessä sekä sen jälkeen vuosittain vakuutuslaitokselle vakuutusmaksun määräämistä ja vakuutuksen hoitoa varten välttämättömät tiedot toimialastaan, teettämänsä työn määrästä ja maksamistaan palkoista työn laadultaan sekä yrityksen omistussuhteista. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tietojen sisällöstä sekä siitä, milloin ja missä muodossa tiedot on toimitettava.

Jos vakuutuslaitos ei ole voinut määrätä työnantajan maksettavaksi vakuutusmaksua 35 ja 35 a §:n mukaisesti tai jos työnantajan vakuutusmaksu on määrätty liian alhaiseksi sen vuoksi, että työnantaja on laiminlyönyt 1 momentissa säädettyjen tietojen antamisen tai on antanut tiedot virheellisinä, vakuutuslaitoksella on oikeus määrätä 35 §:n säännökset huomioon ottaen työnantajalle arvioitun vastuun perusteella kohtuullisena pidettävä vakuutusmaksu enintään nelinkertaisena ajalta, jota laiminlyönti tai virheelliset tiedot koskevat. Näin määrätystä vakuutusmaksusta vähennetään työnantajan viimeksi mainitulta ajalta aikaisemmin suorittama vakuutusmaksu. ([30.12.2003/1373](#))

38 § (30.12.2003/1373)

Työnantajan on suoritettava tämän lain mukaiselle viivästyneelle vakuutusmaksulle ja 36 §:n mukaiselle maksulle viivästymsajalta vuotuista viivästyskorkoa korkolain ([633/1982](#)) 4 §:n 1 momentissa säädetyn korkokannan mukaan. Ulosottoihin perittävää vakuutusmaksua korotetaan kertakaikkisesti 10 prosenttia. Vakuutuslaitos voi kuitenkin korotuksen sijasta jättäessään vakuutusmaksun ulosotettavaksi perii saatavalleen edellä mainittua viivästyskorkoa. ([29.12.2005/1234](#))

Vakuutuslaitos ei saa määrätä työnantajan maksettavaksi vakuutusmaksua sen jälkeen, kun viisi vuotta on kulunut vakuutuskauden tasotusvakuutusmaksun erääntymispäivästä. Tämän lain mukaisesti määrätty työnantajan vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 1 momentin mukaan perittävä viivästyskorko ja vakuutusmaksun korotus saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin annetussa laissa ([367/1961](#)) säädetään. Samalla tavalla

täytäntöönpanokelpoisia ovat 10 §:n 2 momentin sekä 11 ja 36 §:n mukaisesti työnantajan maksettaviksi määrättyt suoritukset. (29.12.2005/1234)

Työnantajan oikeus saada takaisin aiheuttomasti suorittamansa vakuutusmaksu vanhentuu kymmenen vuoden kuluttua vakuutusmaksun maksupäivästä, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 tai 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisen katkaisemisesta alkaa kulu viiden vuoden vanhentumisaika.

Vakuutuslaitos ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitto eivät saa määrätä työnantajan tai vakuutuslaitoksen maksettavaksi 10 §:n 2 momenttiin, 11 §:ään, 12 §:n 2 momenttiin, 38 b ja 38 c §:ään tai 41 b §:n 6 momenttiin perustuvaa tai muuta näihin rinnastettavaa tämän lain mukaista maksua tai suoritusta sen jälkeen, kun kymmenen vuotta on kulunut siitä, kun vakuutuslaitos tai Tapaturmavakuutuslaitosten liitto sai tietoonsa maksu- tai suoritusvelvollisuuden perusteen. Jollei muualla tässä laissa toisin säädetä, tällainen maksu tai suoritus on perittävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty. (29.12.2005/1234)

L verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa 367/1961 on kumottu L:lla verojen ja maksujen täytäntöönpanosta 15.6.2007/706.

38 a § (20.12.1996/1086)

Tämän lain mukaiset pakolliset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta Tapaturmavakuutuslaitosten liitto on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutuksenottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

38 b § (20.12.1996/1086)

Jos vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin johdosta tämän lain mukaiseen pakolliseen vakuutukseen perustuva korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisen vakuutuksenottajalle mahdollisesti määrätyn lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, voidaan vakuutuksenottaja velvoittaa maksamaan tapaturmavakuutuksen lisävakuutusmaksu siten kuin tässä pykälässä säädetään. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei koske kuluttajaa eikä sellaista elinkeinonharjoittajaa, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan.

Lisävakuutusmaksu voidaan määrätä sellaiselle vakuutuksenottajalle, joka on omistuksen perusteella tai muutoin käyttänyt merkittävää vaikutusvaltaa vakuutusyhtiön hallinnossa, jos tämän lain mukaista pakollista tapaturmavakuutusta harjoitettaessa on olennaisesti jätetty noudattamatta vakuutusliikkeen harjoittamista koskevia säännöksiä tai määräyksiä tai jos liiketoiminnassa on syyllistytty rikolliseen menettelyyn, jota ei voida pitää vähäisenä. Tämän momentin nojalla määrätyn lisävakuutusmaksun suuruus on kunkin vakuutuksenottajan osalta hänen saamansa taloudellisen hyödyn suuruinen.

Jos 2 momentin mukainen lisävakuutusmaksu ei riitä turvaamatta jääneen osuuden kattamiseksi ja jos tämän lain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusmaksut ovat keskimäärin olleet kohtuuttoman alhaiset vakuutuksista aiheutuneisiin kustannuksiin verrattuina ja tämän voidaan arvioida olennaisesti vaikuttaneen vakuutusyhtiön joutumiseen selvitystilaan tai konkurssiin, voidaan 2 momentin mukaisen maksun lisäksi määrätä lisävakuutusmaksu vakuutusyhtiön niille muille vakuutuksenottajille, jotka ovat saaneet olennaista taloudellista hyötyä liian alhaisista vakuutusmaksuista. Tämän momentin nojalla määrättävä lisävakuutusmaksu saa kunkin vakuutuksenottajan osalta olla enintään yhtä suuri kuin se taloudellinen hyöty, jonka hän on liian alhaisten vakuutusmaksujen johdosta saanut kolmen vuoden aikana ennen vakuutusyhtiön joutumista selvitystilaan tai konkurssiin.

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee Tapaturmavakuutuslaitosten liitto. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpanulle ja

maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkeineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Ks. 38 § 4 mom. ja KorkoL 633/1982 4 §. L verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa 367/1961 on kumottu L:lla verojen ja maksujen täytäntöönpanosta 706/2007.

38 c § (20.12.1996/1086)

Jos vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin johdosta tässä laissa tarkoitettuun pakolliseen vakuutukseen perustuva korvaus jää joko osittain tai kokonaan turvaamatta vakuutuksenottajien lisämaksuvelvollisuuden toteuttamisen jälkeen, vastaavat siitä tai sen osasta mainittua vakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt yhdessä. Turvaamatta jäävä osuus rahoitetaan perimällä vuosittain yhteistakuumaksu niiltä vakuutusyhtiöiltä, jotka harjoittavat tämän lain mukaista pakollista vakuutusta maksuunpanovuonna. Vakuutusyhtiö voi sisällyttää yhteistakuumaksusta aiheutuvan menojen lisäyksen tapaturmavakuutuksen erääntyviin vakuutusmaksuihin.

Maksun suuruus määräytyy vakuutusyhtiön tämän lain mukaisista pakollisista vakuutuksista saaman taikka näillä vakuutuksilla katettavien riskien perusteella arvioidun vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa. Maksun suuruus voi olla vuodessa enintään kaksi prosenttia edellä tarkoitetusta vakuutusmaksutulosta. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän momentin soveltamisesta.

Maksuunpanulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksulle ja sen ennakolle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivään mennessä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Maksu ja sen ennakko sekä viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty liitolle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/95) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, liiton velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun liitto on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy liitolle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

38 d § (23.8.2002/723)

Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on sen jälkeen, kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä vakuutusyhtiön selvitys- ja konkurssipesästä 38 a–38 c §:ssä säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi välttämättömät tiedot.

4 LUKU

Tapaturmakorvauksen hakeminen, määrääminen ja maksaminen

39 § (23.8.2002/723)

Työntekijän on ilmoitettava viipymättä hänelle sattuneesta tapaturmasta työnantajalle tai tämän edustajalle, jonka on vaadittaessa annettava tiedoksiannosta todistus. Työnantajan on tehtävä viipymättä vakuutuslaitokselle ilmoitus tietoonsa tulleesta tapaturmasta, jonka johdosta vakuutuslaitos voi olla tämän lain mukaan korvausvelvollinen. Ilmoitus on tehtävä Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hyväksymän kaavan mukaista lomaketta käyttäen.

Tapaturmailmoitukseen on merkittävää:

- 1) tapaturmassa vahingoittuneen nimi, henkilötunnus ja muut korvauskäsittelyä varten välttämättömät yksilöinti- ja yhteystiedot;
- 2) työnantajan nimi ja yhteystiedot;

- 3) tiedot tapaturman laadusta, sattumispaikasta ja -ajasta, sattumisolosuhteista ja syistä;
- 4) tiedot vahingoittuneen työstä ja siitä maksetusta vastikkeesta;
- 5) työnantajan tiedossa oleva vahingoittuneen muu työsuhde- ja yrittäjätyö; sekä
- 6) muut edellä mainittuihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä korvausasian käsittelyä, 64 §:ssä mainittua tilastointia ja tutkimusta sekä muutoin tämän lain toimeenpanoa varten.

Tarkempia säännöksiä tapaturmailmoitukseen merkittävistä tiedoista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Työnantajan on viipymättä ilmoitettava poliisille työtapaturmasta, joka on aiheuttanut kuoleman tai vaikean vamman. Poliisin on viipymättä suoritettava tapahtumapaikalla poliisitutkinta. Siihen on kutsuttava työnantaja tai hänen edustajansa. Poliisitutkinnasta on annettava tieto myös asianomaiselle työsuojeluviranomaiselle sekä tapaturmassa vahingoittuneelle tai hänen edustajalleen. Jäljennös tutkintapöytäkirjasta on toimitettava vakuutuslaitokselle ja tutkimusta pyytäneelle sekä pyynnöstä asianosaiselle.

40 §

Ulkomaalla sattuneesta työtapaturmasta on ilmoitus tehtävä joko vakuutuslaitokselle tai sille Suomen konsulinvirastolle, jolle se lyhimmissä ajassa voidaan tehdä. Konsulinviraston on huolehdittava tarpeellisen selvityksen hankkimisesta asiaan ja toimitettava asiakirjat vakuutuslaitokselle.

Jos työtapaturma on sattunut laivalla, on ilmoitus tapaturmasta lähetettävä vakuutuslaitokselle ensimmäisestä satamasta, josta se voi tapahtua, ja 39 §:n 2 momentissa mainittu ilmoitus on tehtävä asianomaiselle poliisiviranomaiselle siinä Suomen satamassa, missä laiva tapaturman sattuessa on tai johon se tapaturman satuttua ensiksi saapuu, taikka jos laiva ensiksi saapuu ulkomaan satamaan, jossa on Suomen konsulinvirasto, tälle virastolle.

41 §

Tässä laissa säädettyä korvausta on haettava vakuutuslaitokselta tai tapaturmasta on tehtävä ilmoitus vakuutuslaitokselle yhden vuoden kuluessa tapaturman sattumispäivästä taikka, jos tapaturmasta on aiheutunut kuolema tai erityisolosuhteissa oleva henkilö on kadonnut, yhtä pitkässä ajassa kuolinpäivästä tai siitä päivästä lukien, jolloin erityisolosuhteissa oleva 59 §:n mukaan on katsottava kadonneeksi mainittua päivää lukuun ottamatta. Jos korvausasian vireilletulo työntekijästä johtuvasta syystä on kohtuuttomasti viivästynyt, voidaan häneltä viivästymisajalta evätä korvaus, ei kuitenkaan vireilletuloa edeltävän vuoden ajalta. Tarkempia säännöksiä korvauksen hakemisesta voidaan antaa asetuksella. (30.12.1992/1642)

Vakuutuslaitokselle ja konsulinvirastolle sekä 39 §:n 2 momentissa ja 40 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa poliisiviranomaiselle tehty tapaturmailmoitus on katsottava hakemukseksi, ei kuitenkaan sellaiseen korvaukseen nähden, joka nimenomaan on määrätty hakemuksesta suoritettavaksi.

Tapaturmailmoitus ja vahingonkorvaushakemus katsotaan tehdyksi vakuutuslaitokselle myös silloin, kun se on annettu vakuutuslaitoksen asiamiehelle tai, mikäli koskee valtion töitä, vahingoittuneen lähimmälle esimiehelle.

Tapaturmailmoitus ja korvaushakemus on katsottava määräajassa tehdyksi, jos ilmoitus tai hakemus on ennen määräajan umpeenkulumista pantu postiin vakuutuslaitokselle lähetettäväksi.

Vakuutuslaitokselle on toimitettava korvauksen saamista varten lääkärin antama selvitys vammasta tai sairaudesta. Työntekijä on lisäksi velvollinen vakuutuslaitoksen määräyksestä menemään vammansa tai sairautensa selvittämistä varten tutkittavaksi vakuutuslaitoksen nimeämälle lääkärille tai sen osoittamaan sairaalaan, ei kuitenkaan Suomen ulkopuolelle, jollei erityisestä syystä muuta johdu. Tällaisen selvityksen kustannukset maksaa vakuutuslaitos. Työntekijä on myös velvollinen pyynnöstä toimittamaan vakuutuslaitokselle selvityksen korvaukseen vaikuttavista muista seikoista. Jos työntekijä ei toimita selvitystä

kohtuullisessa ajassa eikä esitä laiminlyönnille hyväksyttävää syytä, asian käsittely voidaan keskeyttää siksi ajaksi, kunnes selvitys esitetään. Vakuutuslaitoksen on annettava keskeytyksestä päätös. (20.12.1996/1204)

6 momentti on kumottu L:lla 21.12.2007/1359.

41 a § (29.12.1988/1344)

Työtapaturmaa koskevan hakemuksen tai ilmoituksen taikka 39 §:n 2 momentissa tarkoitettun tutkintapöytäkirjan saatuaan vakuutuslaitoksen on huolehdittava siitä, että kaikki korvauksen ratkaisua varten tarvittavat asiakirjat mahdollisimman nopeasti on sillä käytettävissä kuitenkin huomioon ottaen, mitä 41 §:n 5 momentissa on lääkärintlausunnon toimittamisesta sanottu.

Jos vakuutuslaitoksen tietoon on saatettu muulla kuin 1 momentissa mainitulla tavalla tapaturma, jonka johdosta vakuutuslaitoksen voidaan otaksua joutuvan suorittamaan korvausta, vakuutuslaitoksen tulee ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin tässä laissa tarkoitettun korvausasian vireilletuloa varten.

Alle 15-vuotiaan puhevaltaa muussa kuin henkilöä koskevassa asiassa käyttää hänen edunvalvojansa. Vakuutuslaitoksen toimihenkilö ei ole pelkästään tämän asemansa vuoksi esteellinen käsittelemään tämän lain täytäntöönpanoon kuuluvaa asiaa, jossa vakuutuslaitos, jonka palveluksessa hän toimii, on työnantajan asemassa, eikä myöskään asiaa, joka koskee vakuutuslaitoksessa tämän lain mukaisen turvan järjestänyttä työnantajaa, tällaisen työnantajan palveluksessa olevaa tai yrittäjää. (30.12.2003/1373)

41 b § (20.12.1996/1204)

Vakuutuslaitoksen on annettava korvausasiassa päätös viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa saatuaan 39, 41, 41 a, 44 ja 46 §:ssä tarkoitettut selvitykset. Päätös leskeneläkkeeseen oikeutetun työ- tai eläketulojen vaikutuksesta leskeneläkkeeseen on kuitenkin annettava vuoden kuluessa siitä, kun vakuutuslaitokselta on haettu korvausta kuoleman tai katoamisen johdosta.

Jos vakuutuslaitos ei ole antanut päätöstä 1 momentissa tarkoitettun ajan kuluessa eikä viivästyminen johdu asian käsittelystä muutoksenhakuelimessä tai tapaturma-asiain korvauslautakunnassa, siirtyy korvausasian käsittely tältä osin Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle. Sen on huolehdittava korvausasian asianmukaisesta käsittelystä ja suoritettava lain edellyttämä korvaus.

Jollei 47 §:stä muuta johdu, vakuutuslaitoksen on maksettava päätökseensä perustuva korvaus 14 päivän kuluessa päätöksensä antamisesta ja muutoksenhakuelimen päätökseen perustuva korvaus 30 päivän kuluessa siitä, kun vakuutuslaitos sai 1 momentissa tarkoitettun selvityksen ja päätös tuli lainvoimaiseksi.

Jos vakuutuslaitos ei suorita korvausta siten kuin 3 momentissa säädetään, Tapaturmavakuutuslaitosten liitto maksaa korvauksen.

Asia tulee vireille Tapaturmavakuutuslaitosten liitossa 2 ja 4 momentin mukaista menettelyä varten asianosaisen hakemuksesta. Vakuutuslaitoksen on viipymättä toimitettava Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle sen asian ratkaisemista varten pyytämä selvitys sekä hallussaan olevat asiakirjat. Jos selvitystä ja asiakirjoja ei ole toimitettu Tapaturmavakuutuslaitosten liiton asettamassa kohtuullisessa määräajassa, voidaan päätöksen antaminen tai korvauksen maksaminen myös tällä perusteella katsoa laiminlyödyksi. Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on annettava hakemuksen johdosta viipymättä päätös.

Kun asia on siirtynyt Tapaturmavakuutuslaitosten liiton käsiteltäväksi, sillä on oikeus periä asianomaiselta vakuutuslaitokselta takaisin tämän pykälän perusteella suorittamansa korvaus ja kohtuulliset käsittelykustannukset sekä laiminlyöntimaksu, jonka suuruuden ministeriö vahvistaa. Ministeriö vahvistaa myös käsittelykustannusten perusteet Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hakemuksesta. Siltä osin kuin takaisinperityt korvaus- ja käsittelykustannukset ja laiminlyöntimaksut eivät vastaa tämän pykälän perusteella Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle aiheutuneita kustannuksia, vakuutuslaitosten on osallistuttava niiden kattamiseen siten kuin 58 §:ssä säädetään.

41 c § (20.12.1996/1204)

Vakuutuslaitos on velvollinen antamaan työntekijälle korvausasiassa tämän lain edellyttämän neuvonnan ja

palvelun hänen omalla kielellään joko suomeksi tai ruotsiksi. Työntekijällä on myös oikeus käyttää tätä kieltä vakuutuslaitoksen kanssa asioidessaan.

Jos vakuutuslaitos ei noudata, mitä 1 momentissa säädetään, Tapaturmavakuutuslaitosten liiton on annettava työntekijälle mainitussa momentissa tarkoitettua neuvontaa ja palvelua.

41 d § (24.6.2004/545)

Jos vakuutuslaitoksessa käsiteltävä korvausasia koskee lääketieteellisen seikan arviointia, laillistetun lääkärin on osallistuttava asian valmisteluun ja merkittävä kannanottonsa asiakirjoihin. Vakuutuslaitoksen lääkäri voi merkitä kannanottonsa asiakirjoihin noudattamatta terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994) 23 §:ssä säädettyjä lääkintölaillisia todistuksia ja lausuntoja koskevia muotovaatimuksia.

41 e § (20.12.1996/1204)

Vakuutuslaitoksen on annettava tämän lain mukainen päätös ja maksuunpano tiedoksi lähettämällä se vastaanottajalle tämän ilmoittamaan postiosoitteeseen kirjeellä. Päätökseen on merkittävä myös päivä, jona se on postitettu, vastaanottajan nimi sekä tämän vakuutuslaitokselle ilmoittama osoite. Päätöksen kieleen sovelletaan, mitä kielilaissa (423/2003) säädetään. (30.12.2003/1373)

Vakuutuslaitoksen on merkittävä sille saapuneeseen valitukseen, tapaturmailmoitukseen, lääkärinlausuntoon tai muuhun asiakirjaan ja selvitykseen luotettavasti päivämäärä, jona se on saapunut vakuutuslaitokseen.

3 momentti on kumottu L:lla 29.12.2005/1234.

41 f § (29.12.2005/1234)

Vakuutuslaitoksen on säilytettävä tämän lain mukaisen vakuutusturvan järjestämiseen ja korvausasiaan liittyvät asiakirjat siten kuin arkistolaisissa (831/1994) säädetään. Jos arkistolaitos ei ole määrännyt asiakirjoja säilytettäviksi pysyvästi, vakuutuslaitoksen on säilytettävä asiakirjat ja tiedot seuraavasti:

- 1) vakuutushakemus, vakuutuskirja, vakuutuksen irtisanomisilmoitus ja muut niihin rinnastettavat vakuutuksen alkamista, voimassaoloa ja päättymistä koskevat asiakirjat ja tiedot, tapaturmailmoitus, vahingoittuneen terveydentilaa, avuntarvetta, työ- ja toimintakykyä, kuntouttamista ja kuolemaa koskevat terveydenhuollon ammattihenkilön ja muun tahon antamat lausunnot, todistukset, kannanotot ja tutkimustulokset, vahingoittuneen ja hänen edunsaajansa tulotiedot, vakuuttamista ja korvausta koskevat vakuutuslaitoksen päätökset sekä muut edellä mainittuihin rinnastettavat tapaturman sattumisolosuhteita, korvattavuutta, korvausta ja sen lakkaamista koskevat asiakirjat ja tiedot vähintään 100 vuoden ajan;
- 2) tämän lain mukaista muutoksenhakuasiaa koskevat asiakirjat vähintään 50 vuoden ajan, jollei niitä ole 1 kohdan mukaan säilytettävä sitä pidemmän ajan;
- 3) asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat vakuutuksenottajan yritystoiminnan omistussuhteita, 57 §:n mukaisen vakuutuksen vuosityöansioon vaikuttavia vakuutuksenottajan tuloja, vakuutusmaksun määräämiseen tarvittavia vakuutuksenottajan työntekijöiden palkkoja, työnantajan vahinkotilastoja ja muita vakuutusmaksun määräytymisen perusteita, vakuutusmaksun perintää, korvauksen maksamiskieltoa sekä vakuutuslaitoksen takautumisoikeutta vähintään 10 vuoden ajan;
- 4) muut tämän lain mukaista toimeenpanoa koskevat asiakirjat vähintään kuuden vuoden ajan.

Tämän lain mukaista korvausta koskevan asiakirjan ja tiedon säilytysaika alkaa siitä, kun tapaturmailmoitus on saapunut vakuutuslaitokselle tai kun asia on muulla tavoin tullut vakuutuslaitoksessa vireille. Tämän lain mukaiseen vakuuttamiseen liittyvän asiakirjan ja tiedon säilytysaika alkaa siitä, kun asiakirja tai tieto saapui vakuutuslaitokselle.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää sellaisesta asiakirjojen ja tietojen tallennusmenetelmästä, jolla luotettavasti säilytetään asiakirjojen ja tietojen asiasisältö. Tällä tavoin tallennettuina niiden katsotaan vastaavan alkuperäisiä, jollei muuta näytetä.

42 § (30.12.1999/1329)

Jos se, jonka korvauksesta on kysymys, ei pysty iän, vamman, sairauden tai muun syyn vuoksi hoitamaan asioitaan eikä hänellä ole edunvalvojaa, vakuutuslaitoksen hyväksymä henkilön lähiomainen tai muu henkilö, joka on pääasiallisesti huolehtinut hänestä, voi käyttää hänen puolestaan puhevaltaa tämän lain mukaista korvausta koskevassa asiassa.

43 § (26.8.2005/681)

Kun vakuutuslaitokselle on tehty ilmoitus työtapaturmasta ja oikeus korvaukseen on riidaton, mutta vakuutuslaitos katsoo korvausvelvollisuuden kuuluvan toiselle vakuutuslaitokselle, on ensiksi mainittu vakuutuslaitos velvollinen viipymättä korvausvelvollisen vakuutuslaitoksen puolesta suorittamaan asianomaiselle korvauksen ennakkona määrän, joka suuruudeltaan likimääräisesti vastaa korvauksen määrää. Jollei päästä yksimielisyyteen siitä, mikä vakuutuslaitos on korvausvelvollinen, on tämä kysymys alistettava tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan ratkaistavaksi. Tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vakuutusosoikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Kun on päästy yksimielisyyteen korvausvelvollista vakuutuslaitosta koskevassa kysymyksessä tai kun asia on tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätöksellä ratkaistu, on korvausvelvollisen vakuutuslaitoksen heti suoritettava ennakkoa maksaneelle vakuutuslaitokselle, mitä tämä on 1 momentin nojalla suorittanut, ja ennakon määrä on vähennettävä lopullisesta suorituksesta.

44 § (10.7.1981/526)

Jollei vamman tai sairauden kehitystä tai työkyvyn lopullista alentumista voida riittävällä varmuudella arvioida, on korvaus myönnettävä määräajaksi ja korvauksen saaja on velvoitettava jatkokorvauksen saamista varten esittämään uusi selvitys korvauksen suuruuteen vaikuttavista seikoista. Selvityksen hankkimisesta aiheutuneet tarpeelliset kustannukset suorittaa vakuutuslaitos.

45 § (23.8.2002/723)

Tämän lain mukaista tapaturmaeläkettä, haittarahaa ja perhe-eläkettä saavan on vakuutuslaitoksen pyynnöstä toimitettava omalla kustannuksellaan vakuutuslaitokselle kerran vuodessa väestörekisteriviranomaisen antama todistus tai muu luotettava selvitys, josta ilmenee korvauksensaajan olleen elossa aikana, jolta korvausta maksetaan. Vakuutuslaitos voi myös vaatia, että leskeneläkettä saava vastaavasti toimittaa sille väestörekisteriviranomaisen todistuksen tai muun luotettavan selvityksen siitä, ettei hän ole solminut uutta avioliittoa tai etteivät leskeneläkkeen maksamisen edellytykset ole 23 d §:n 2 momentin perusteella päättyneet.

Tämän lain mukaista korvausta saavan henkilön on ilmoitettava vakuutuslaitokselle viipymättä korvaukseen vaikuttavissa olosuhteissa tapahtuneista muutoksista seuraavasti:

- 1) tapaturmaeläkettä saavan henkilön työkykynsä parantumisesta sekä työntekonsa ja työansioidensa lisääntymisestä;
- 2) leskeneläkettä saavan henkilön seikoista, jotka 23 d §:n 2 momentin mukaan voivat lakkauttaa leskeneläkkeen;
- 3) lapseneläkettä 23 b §:n 1 momentin toisen virkkeen perusteella saavan henkilön opiskelunsa tai koulutuksensa päättymisestä ennen 25 ikävuoden täyttämistä;
- 4) haittalisää saavan henkilön 20 §:ssä tarkoitetun avun tarpeen tai poikkeuksellisen haitan vähentymisestä; sekä
- 5) tämän lain ja tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain perusteella kuntoutusta saavan henkilön kuntoutuksensa keskeytymisestä.

46 §

Jos tapaturmaeläkkeen, haittarahan tai niihin liittyvien lisien suuruuteen vaikuttavat seikat olennaisesti muuttuvat, voidaan korvausmäärää oikaista. (23.10.1992/948)

Korvauksensaaja on velvollinen vakuutuslaitoksen määräyksestä ja sen kustannuksella käymään korvaukseen vaikuttavan vammansa tai sairautensa selvittämistä varten tutkittavana vakuutuslaitoksen nimeämän lääkärin luona tai sen osoittamassa sairaalassa, ei kuitenkaan Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu. Niin ikään korvauksensaaja on velvollinen vakuutuslaitoksen pyynnöstä kohtuullisessa ajassa toimittamaan sille selvityksen korvaukseen vaikuttavista muista seikoista. Jos korvauksensaaja ilman hyväksyttävää syytä jättää tutkimusmääräyksen tai selvityspyynnön noudattamatta, vakuutuslaitos voi keskeyttää kyseessä olevan korvauksen maksamisen siksi, kunnes määräystä tai pyyntöä on noudatettu. Vakuutuslaitoksen on annettava keskeytyksestä päätös. (20.12.1996/1204)

Kun vakuutuslaitos on vaatinut lääkärintarkastuksen toimittamista, tulee sen suorittaa tästä tarkastuksesta ja muusta tarpeellisesta selvityksestä aiheutuvat kustannukset.

47 §

Päiväraha ja siihen liittyvät lisät on maksettava ainakin kerran kuukaudessa jälkikäteen, ei kuitenkaan useammin kuin kerran viikossa. Tapaturmaeläke ja jatkuvana maksettava haittaraha sekä näihin liittyvät lisät samoin kuin perhe-eläke maksetaan, jolleivät asianomaiset toisin sovi, kuukausittain etukäteen. Jos maksettava määrä kuukaudessa olisi pienempi kuin 16,82 euroa, suoritus voi tapahtua pitemmin väliajoin, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. (8.6.2001/483)

Korvaus maksetaan sille, jolle se on myönnetty, jollei laissa toisin säädetä. Korvauksen maksamisesta sille, jolla on edunvalvoja, on soveltuvin osin voimassa, mitä holhoustoimesta annetussa laissa (442/1999) säädetään. Alle 15-vuotiaan korvaus maksetaan kuitenkin hänen edunvalvojalleen. (30.12.1999/1329)

Korvaus maksetaan vakuutuslaitoksen kustannuksella korvauksensaajan ilmoittamalle tilille Suomessa toimivaan rahalaitokseen. Korvaus voidaan kuitenkin maksaa muullakin tavalla, jos tilille maksaminen ei ole mahdollista tai jos korvauksensaaja esittää vakuutuslaitoksen hyväksymän syyn. (23.8.2002/723)

Valtion työssä vahingoittuneelle korvaus voidaan kuitenkin suorittaa sen viranomaisen välityksellä, jonka alaisessa työssä tapaturma on sattunut. (30.12.1999/1329)

Jos korvauksen maksamista korvauksensaajalle itselleen ei voida pitää tarkoitustaan vastaavana hänen elämäntapojensa, sairautensa tai muun erityisen syyn vuoksi eikä hänelle ole määrätty edunvalvojaa, vakuutuslaitos voi korvauksensaajan suostumuksella päättää, että päiväraha, tapaturmaeläke, elinkorko, perhe-eläke tai huoltoeläke maksetaan korvauksensaajan asuinkunnan sosiaalihuoltolain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettulle toimielimelle käytettäväksi korvauksensaajan ja sellaisen henkilön huoltoon, jonka elatuksesta korvauksensaaja on toimeentulotuesta annetun lain 2 §:n mukaan velvollinen huolehtimaan. Näin maksettua korvausta ei saa vastoin korvauksensaajan nimenomaista suostumusta käyttää muuhun kuin sen kuukauden aikana annettavaan huoltoon, jolta korvaus on suoritettu. Jos korvauksensaaja on 61 a §:n 3 momentissa tarkoitettussa hoidossa tai huollossa, tulee korvaus käyttää 61 a §:n 3 momentin mukaisesti. Esityksen eläkkeen maksamisesta 1 momentin mukaisesti voi tehdä korvauksensaaja, hänen puolisonsa, muu omaisensa, henkilö, joka hänestä pääasiallisesti huolehtii, tai kunnan asianomainen monijäseninen toimielin. (30.12.1999/1329)

48 § (8.6.2001/483)

Kun työntekijää on kohdannut vakavanlaatuiseksi katsottava työtapaturma ja vahingoittuneen tai hänen omaisensa oikeus korvaukseen on ilmeinen, työnantaja on velvollinen korvauksensaajan pyynnöstä suorittamaan korvauksen ennakkona:

- 1) sairaanhoidon antamisesta aiheutuvat välttämättömät matkakustannukset; sekä
- 2) korvauksensaajan elatuksen turvaamiseksi välttämättömän määrän, kuitenkin enintään 33,64 euroa.

Edellä 1 momentin mukaan suoritettu ennakko vähennetään korvauksesta niin kuin 26 §:ssä säädetään.

49 § (23.10.1992/948)

Jos tapaturmaeläke, haittaraha tai korvaus kodinhoitokustannuksista on lakkautettava, keskeytettävä tai sen määrää pienennettävä ennalta arvaamattomasta syystä, tehdään muutos lähinnä seuraavasta mahdollisesta päivästä lukien.

50 § (10.7.1981/526)

Jollei erääntynyttä korvauserää tai muuta suoritusta ole nostettu kolmen vuoden kuluessa, on oikeus siihen menetetty.

Milloin korvausta ryhdytään uudelleen maksamaan sen oltua keskeytyneenä työntekijästä johtuvasta syystä, korvausta ei ilman erityistä syytä makseta vuotta pitemmältä ajalta takautuvasti.

51 §

Vapausrangaistukseen tuomitulle, tutkintavankeudessa olevalle taikka yleiseen työlaitokseen tai muuhun vastaavaan laitokseen määrätylle tai otetulle korvauksen saajalle ei ilman erityistä syytä makseta päivärahaa, tapaturmaeläkettä, niihin liittyviä lisiä eikä perhe-eläkettä siltä ajalta, jonka vapausrangaistuksen suorittaminen, vapausrangaistuksen vähennyksenä huomioon otettu tutkintavankeudessa oleminen tai laitoksessa olo kestää kolmea kuukautta kauemmin. (10.7.1981/526)

Milloin vakuutuslaitoksella ei ole ollut tiedossaan 1 momentissa tarkoitettuja olosuhteita eikä se tämän takia ole voinut sanotun lainkohdan mukaisesti keskeyttää korvauksen suorittamista, saakoon se vähentää liikaa suorittamansa määrän myöhemmin ehkä suoritettavasta korvauksesta.

52 §

Sosiaaliministeriö voi antaa korvausasiain valmistelusta vakuutuslaitoksille tarkempia ohjeita ja määräyksiä.

5 luku (30.12.2010/1317)**Muutoksenhaku****53 § (30.12.2010/1317)****Muutoksenhakuelimet**

Muutoksenhakua varten on tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunta, vakuutusosoikeus ja korkein oikeus. Tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnasta säädetään tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnasta annetussa laissa (1316/2010) ja vakuutusosoikeudesta vakuutusosoikeuslaissa (132/2003). Korkeimmasta oikeudesta säädetään korkeimmasta oikeudesta annetussa laissa (665/2005).

53 a § (30.12.2010/1317)**Muutoksenhakuoikeus**

Asianosainen, joka ei tyydy vakuutuslaitoksen päätökseen, saa hakea siihen muutosta tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnalta kirjallisella valituksella. Asianosainen, joka ei tyydy tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätökseen, saa hakea siihen muutosta vakuutusosoikeudelta kirjallisella valituksella.

Vakuutusosoikeuden päätökseen, jos siinä on ratkaistu kysymys siitä, oikeuttaako ruumiinvamma, sairaus tai kuolema tämän lain mukaiseen korvaukseen tai siitä, kenen on korvaus suoritettava, sekä vakuutusosoikeuden perustevalitukseen antamaan päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta oikeudelta valittamalla, jos korkein oikeus oikeudenkäymiskaaren 30 luvun 3 §:n nojalla myöntää valitusluvan.

53 b § (30.12.2010/1317)**Päätöksen täytäntöönpano**

Vakuutuslaitoksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu. Vakuutuslaitoksen ja tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan lainvoimainen päätös pannaan täytäntöön niin kuin riita-asiaissa annettu lainvoimainen tuomio.

53 c § (30.12.2010/1317)**Perustevalitus**

Asianosainen, joka katsoo, että tämän lain perusteella määrätyn maksun maksuunpano on ollut lain tai sopimuksen vastainen, saa tehdä siitä kirjallisen perustevalituksen tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnalle kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu. Jos sellainen valitus tehdään ulosmittauksen johdosta, sovelletaan lisäksi, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään perustevalituksesta.

Asianosainen, joka ei tyydy tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan 1 momentissa tarkoitetussa asiassa antamaan päätökseen, saa hakea siihen muutosta vakuutusosikeudelta kirjallisella valituksella.

53 d § (30.12.2010/1317)**Muutoksenhakuaja ja valituksen toimittaminen**

Muutoksenhakuaja on 30 päivää siitä päivästä lukien, jona asianosainen on saanut tiedon vakuutuslaitoksen tai tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätöksestä. Jollei muuta näytetä, valittajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, jona päätös on postitettu valittajan ilmoittamaan osoitteeseen.

Valituskirjelmä on toimitettava muutoksenhakuajassa päätöksen antaneelle vakuutuslaitokselle. Perustevalitusta koskevassa asiassa valituskirjelmä toimitetaan muutoksenhakuelimelle.

Haettaessa muutosta vakuutusosikeuden päätökseen on soveltuvin osin noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 30 luvussa säädetään muutoksenhausta hovioikeuden ratkaisuun. Määräaika valitusluvan pyytämiseen ja valituksen tekemiseen on 60 päivää siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon vakuutusosikeuden päätöksestä.

53 e § (30.12.2010/1317)**Itseoikaisu ja valituksen siirto muutoksenhakuelimelle**

Jos vakuutuslaitos hyväksyy kaikilta osin sille toimitetussa valituksessa esitetyt vaatimukset, sen on annettava asiasta uusi päätös. Uuteen päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 53 a ja 53 d §:ssä säädetään.

Jos vakuutuslaitos ei voi muuttaa valituksen kohteena olevaa päätöstä 1 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä, valitusasiaa koskevat asiakirjat ja lausuntonsa tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnalle tai, jos valitus koskee tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätöstä, vakuutusosikeudelle. Vakuutuslaitos voi tällöin väliaikaisella päätöksellä muuttaa aikaisempaa päätöstään siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos vakuutuslaitos hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen osin tai kokonaan sen jälkeen, kun valitus on jo toimitettu muutoksenhakuelimelle, voi vakuutuslaitos niin ikään antaa väliaikaisen päätöksen. Väliaikaisesta päätöksestä on ilmoitettava viipymättä muutoksenhakuelimelle. Vakuutuslaitoksen väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 2 momentissa tarkoitetusta määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittavan lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin toimitettava asianomaiselle muutoksenhakuelimelle viimeistään 60 päivän kuluttua valitusajan päättymisestä.

53 f § (30.12.2010/1317)**Muutoksenhakuajan jälkeen tullut valitus**

Jos tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnalle, vakuutusosikeudelle tai korkeimmalle oikeudelle määräajassa annettava valitus tai muu kirjelmä on saapunut perille tämän ajan päättymisen jälkeen, se voidaan tästä huolimatta ottaa tutkittavaksi, jos myöhästymiseen on ollut painava syy.

53 g § (30.12.2010/1317)**Asia- ja kirjoitusvirheen korjaaminen**

Jos vakuutuslaitoksen päätös perustuu selvästi virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai ilmeisen

väärään lain soveltamiseen taikka päätöstä tehtäessä on tapahtunut menettelyvirhe, vakuutuslaitos voi poistaa virheellisen päätöksensä ja ratkaista asian uudelleen. Päätöksen korjaaminen asianosaisen vahingoksi edellyttää kuitenkin, että asianosainen suostuu päätöksen korjaamiseen.

Vakuutuslaitoksen on korjattava päätöksessään oleva ilmeinen kirjoitus- tai lasku- tai virhe tai muu niihin verrattava selvä virhe. Virhettä ei saa kuitenkaan korjata, jos korjaaminen johtaa asianosaiselle kohtuuttomaan tulokseen.

54 § (30.12.2010/1317)

Lainvoimaisen päätöksen oikaisu

Jos asiassa, jossa on kysymys evätyin korvauksen myöntämisestä tai myönnetyn korvauksen lisäämisestä, ilmenee uutta selvitystä, vakuutuslaitoksen on tutkittava asia uudelleen. Vakuutuslaitos voi aikaisemman lainvoimaisen päätöksen estämättä myöntää evätyin korvauksen tai myöntää korvauksen aikaisempaa suurempana. Myös tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunta ja vakuutusoikeus voivat muutoksenhakuaasia käsitellessään menetellä vastaavasti.

54 a § (30.12.2010/1317)

Lainvoimaisen päätöksen poistaminen

Jos vakuutuslaitoksen tämän lain perusteella antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka on ilmeisesti lain vastainen, tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunta voi asianosaisen tai vakuutuslaitoksen vaatimuksesta poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan on varattava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Tällaiseen päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 53 a § ja 53 d §:ssä säädetään.

Jos tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan tai vakuutusoikeuden tämän lain perusteella antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka on ilmeisesti lain vastainen, vakuutusoikeus voi asianosaisen tai vakuutuslaitoksen vaatimuksesta poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Vakuutusoikeuden on varattava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista.

Jos vakuutuslaitos tekee päätöksen poistamista koskevan vaatimuksen, se voi keskeyttää etuuden maksamisen tai maksaa sen vaatimuksensa mukaisena siihen asti, kunnes asia on uudelleen ratkaistu.

Päätöksen poistamista on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta.

Ylimääräisestä muutoksenhausta on lisäksi voimassa, mitä oikeudenkäymiskaaren 31 luvussa säädetään.

54 b § (30.12.2010/1317)

Takaisinperintä

Jos joku on saanut tämän lain mukaista korvausta enemmän kuin tässä laissa säädetään, vakuutuslaitoksen on perittävä aiheettomasti maksettu korvaus.

Aiheettomasti maksettu korvaus voidaan jättää osittain tai kokonaan perimättä takaisin, jos se katsotaan kohtuulliseksi ja korvauksen maksamisen ei ole katsottava johtuneen korvauksenhakijan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä taikka jos takaisin perittävä määrä on vähäinen.

Aiheettomasti maksettu korvaus saadaan periä takaisin myös kuittaamalla se muista kuin 63 §:n toisessa virkkeessä tarkoitetuista vastaisuudessa maksettavista korvauseristä. Kulloinkin suoritettavasta korvauserästä ei saa korvauksensaajan suostumuksesta kuitenkaan vähentää enempää kuin kuudesosan siitä korvauserän osasta, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun korvauserästä on ennakkoperintälain (1118/1996) nojalla pidätetty ennakko tai rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) nojalla lähdevero.

Aiheettomasti maksettu korvaus on perittävä takaisin kymmenen vuoden kuluessa sen maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta,

jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistetun saatavan vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 10 ja 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

54 c § (30.12.2010/1317)

Erinäisiä säännöksiä

Mitä tässä luvussa säädetään vakuutuslaitoksen päätöksestä, koskee soveltuvien osin Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tämän lain nojalla antamaa päätöstä. Vakuutuslaitos ei saa hakea muutosta valittamalla 41 b §:n 1—5 momentin nojalla annettuun Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tai muutoksenhakuelimen päätökseen.

Jos vakuutuslaitokselle määräajassa tehtävä hakemus tai ilmoitus on saapunut perille tämän ajan päätyttyä, tämä seikka ei ole esteenä korvauksen myöntämiselle, jos myöhästymiseen on ollut painavia syitä.

Mitä 41 a §:n 3 momentin ensimmäisessä virkkeessä säädetään asianosaisen ja edunvalvojan puhevallasta tämän lain mukaisessa asiassa, sovelletaan vastaavasti haettaessa muutosta vakuutuslaitoksen ja tapaturmasioiden muutoksenhakulautakunnan päätökseen.

6 LUKU

Rangaistusmääräyksiä

55 § (23.8.2002/723)

Työnantaja, tämän edustaja tai 57 §:n 1 momentin mukaisen vakuutuksen ottanut henkilö, joka tahallaan laiminlyö 37 ja 64 a §:n mukaisen tietojenantovelvollisuutensa tai antaa sen piiriin kuuluvan tiedon virheellisenä, on tuomittava, jollei teko, huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus sekä muut tekoon liittyvät seikat, ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen tai teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *tapaturmavakuutuslain mukaisen tietojenantovelvollisuuden rikkomisesta* sakkoon.

Työnantaja tai tämän edustaja, joka tahallaan laiminlyö työnantajan tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuuden tai tahallaan jättää viipymättä tekemättä 39 §:n 1 momentissa mainitun tapaturmailmoituksen tai sanotun pykälän 4 momentissa mainitun ilmoituksen poliisille, on tuomittava, jollei teko, huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus sekä muut tekoon liittyvät seikat, ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen tai teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *tapaturmavakuutuslain mukaisen työnantajavelvollisuuden rikkomisesta* sakkoon. Salassapitovelvoitteiden rikkomisen osalta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 35 §:ssä säädetään.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetaan

- 1) työnantajalla sitä, joka työsuhteessa taikka virka- tai siihen rinnastettavassa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa teettää työtä, sekä sitä, joka tosiasiallisesti käyttää työnantajalle kuuluvaa päätösvaltaa;
- 2) työnantajan edustajalla työnantajana olevan oikeushenkilön lakimääräisen tai muun päättävän elimen jäsentä sekä sitä, joka työnantajan sijasta johtaa tai valvoo työtä.

Tässä pykälässä rangaistavaksi säädetystä työnantajan tai tämän edustajan menettelystä tuomitaan rangaistukseen se, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on. Tätä arvioitaessa on otettava huomioon asianomaisen asema, hänen tehtäviensä ja toimivaltuuksiensa laatu ja laajuus sekä muutenkin hänen osuutensa lainvastaisen tilan syntyyn ja jatkumiseen.

56-56 a §

56-56 a § on kumottu L:lla 23.8.2002/723.

7 LUKU

Vapaaehtoinen vakuutus

57 § (18.6.1971/512)

Suomessa asuvalla henkilöllä on oikeus saada vakuutetuksi itsensä sekä ne perheensä jäsenet ja muut hänen

työssään olevat henkilöt, jotka tämän lain mukaan eivät ole pakollisesti vakuutuksessa, ja siten turvata itselleen ja mainituille henkilöille oikeus työssä sattuneen tapaturman johdosta tämän lain mukaan myönnettäviin etuihin. (23.12.1998/1132)

Työnantajalla on oikeus lisäksi saada tämän lain mukaan vakuutettu henkilö vakuutetuksi muissakin kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa olosuhteissa sattuneen tapaturman varalta. Vakuutusta ei kuitenkaan voi saada 4 §:n 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetun kipeytymisen eikä 4 a §:ssä tarkoitetun pahoinpitelystä tai muusta toisen henkilön tahallisesta teosta aiheutuneen vamman tai sairauden varalta. (30.12.2002/1314)

Edellä 2 momentissa tarkoitetun tapaturman varalta työnantajalla on oikeus saada myös vakuutus, jonka perusteella tulevista korvauksista ja niiden saamisen edellytyksistä sekä korvaukseen oikeutetuista säädetään asetuksella. Sanotun vakuutuksen perusteella ei ole oikeutta korvaukseen, jos saman tapaturman johdosta on suoritettava muun lain nojalla tämän lain mukaan määräytyvää korvausta.

Suomalaisella yrityksellä on oikeus saada vakuutetuksi 1 momentin mukaisesti:

- 1) sellainen ulkomaille lähetetty työntekijä, joka ei 1 a §:n mukaan ole pakollisesti vakuutettava ja joka työskentelee ulkomailla samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan emo-, tytär- tai sisaryrityksen palveluksessa taikka sellaisen muun yrityksen palveluksessa, jossa suomalaisella yrityksellä on määräämisvaltaa;
- 2) suomalaisen työnantajan tai 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen työnantajan ulkomailla palvelukseensa ottama työntekijä, joka työsuhteen alkaessa kuuluu Suomen sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen; taikka
- 3) sellainen 1 a §:ssä tai tämän momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu työntekijä, jonka tapaturmavakuutusturva on sosiaaliturvaa koskevien Euroopan yhteisön säädösten tai kansainvälisen sosiaaliturvasopimuksen määräysten mukaan järjestettävä työntekomaassa.

(23.12.1998/1132)

Edellä 1–4 momentissa tarkoitetut vakuutukset on katsottava tämän lain mukaisiksi vakuutuksiksi. Sen lisäksi 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista vakuutuksista on soveltuvin osin voimassa, mitä 8 §:ssä tarkoitettu vakuutuksesta tässä laissa säädetään. Edellä 3 momentissa tarkoitetun vakuutuksen perusteella suoritettavasta korvauksesta ei vakuutuslaitoksella kuitenkaan ole 61 §:ssä tarkoitettua takaisinsaantioikeutta liikennevakuutuksesta eikä sanottua korvausta myöskään ole otettava huomioon saman tapaturman johdosta korvausta liikennevakuutuslain nojalla määrättäessä. (22.12.1993/1470)

Haettaessa 1 tai 4 momentissa tarkoitettua vakuutusta on sovittava, mitä määrää pidetään vakuutetun vuosityöansiona. (23.12.1998/1132)

57 a § (20.12.1968/695)

Valtioneuvostolla on valta päättää, että valtioon työsopimussuhteessa olevaa työntekijää kohdanneen 57 §:n 2 momentissa tarkoitetun tapaturman johdosta suoritetaan valtion varoista korvaus sanotun pykälän 3 momentissa mainittua vakuutusta vastaavasti.

Korvausasian käsittelystä ja korvauksen maksamisesta on muutoin voimassa, mitä valtion työssä sattuneesta tapaturmasta on säädetty.

57 b § (30.12.2004/1358)

Poiketen siitä, mitä 15 ja 15 b §:ssä säädetään, tämän lain 57 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun vakuutuksen perusteella korvataan 15 a §:n mukainen sairaanhoito tarpeettomia kustannuksia välttämättä vahingoittuneen terveydentilaa kuitenkaan vaarantamatta. Korvauksena maksetaan se kustannusten osuus, josta vahingoittunut vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain perusteella. Tämän ylittävät kustannukset voidaan korvata, jos se on perusteltua ottaen huomioon sairaanhoidon odotusajan olennainen vaikutus työkyvyttömyyden keston tai muu erityinen syy. Vahingoittunut ei ole velvollinen ottamaan vastaan työtapaturman vuoksi tarpeellista hoitoa Suomen ulkopuolella, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

8 LUKU**Erinäisiä säännöksiä****58 § (21.12.2007/1359)**

Vakuutuslaitos on velvollinen suorittamaan vuosittain Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle maksun muista kuin 60 b §:n 1 momentin mukaan rahoitettavista tehtävistä aiheutuvien kustannusten kattamista varten. Maksun perusteet vahvistaa sosiaali- ja terveysministeriö liiton hakemuksesta enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Vakuutuslaitos tilittää maksut liitolle. Tarkempia säännöksiä maksun tilityksestä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

59 § (19.12.1969/812)

Merimiehentoimessa oleva henkilö katsotaan kadonneeksi, jollei hänestä eikä siitä aluksesta, jolla hän viimeksi oli, ole saatu tietoja kolmea kertaa niin pitkässä ajassa, kuin alukselta voidaan olettaa yleensä menevän matkaan siitä paikasta, missä aluksen viimeksi tiedettiin olleen, lähimpään määräpaikkaan, eikä vähintään kolmen kuukauden aikana.

Merimiehentoimessa oleva henkilö, joka aluksen ollessa matkalla putoamalla yli laidan tai muuten todistettavasti on joutunut hengenvaaralliseen tilaan eikä ole perusteltua syytä olettaa hänen pelastuneen, katsotaan kadonneeksi, kuitenkin vasta, kun kolme kuukautta on tapahtumasta kulunut.

Katoamispäiväksi katsotaan se päivä, jolloin alus joutui haaksirikkoon tai johon sitä tai merimiehentoimessa olevaa henkilöä koskevat viimeiset tiedot ulottuvat.

60 § (10.7.1981/526)

Tämän lain 10 §:n 2 momentissa, 11 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä, 53 §:n 5 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädettyt rahamäärät tarkistetaan kalenterivuosittain työntekijän eläkelain 96 §:ssä tarkoitetulla palkkakertoimella. Tämän lain 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2–4 momentissa ja 20 a §:n 2–4 momentissa säädettyt rahamäärät tarkistetaan kalenterivuosittain työntekijän eläkelain 98 §:ssä tarkoitetulla työeläkeindeksillä. Tarkistetut rahamäärät pyöristetään siten, että 20 §:n 2–4 momentissa, 20 a §:n 2–4 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädettyt rahamäärät pyöristetään lähimmäksi sentiksi, 10 §:n 2 momentissa, 12 §:n 1 momentissa ja 35 a §:ssä säädettyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi euroksi sekä 11 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 53 §:n 5 momentissa säädettyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi kymmeneksi euroksi. (21.12.2007/1359)

Tapaturmaeläke, jatkuvana maksettava haittaraha ja perhe-eläke tarkistetaan kalenterivuosittain työntekijän eläkelain 98 §:ssä tarkoitetulla työeläkeindeksillä. (21.12.2007/1359)

Kertakaikkisena maksettavaan korvaukseen tehdään indeksitarkistus korvauksen maksamisajankohdan mukaan. (29.12.1983/1122)

4 momentti on kumottu L:lla 30.12.1992/1642.

Hautausapua sekä haitta-, vaate- ja opaskoivallisia tarkistetaan kalenterivuosittain työntekijän eläkelain 9 §:ssä tarkoitetulla työeläkeindeksillä. (30.12.2004/1365)

6 momentti on kumottu L:lla 22.12.2006/1367.

Asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tämän pykälän soveltamisesta. (20.2.1987/192)

60 a § (21.12.1984/940)

Tämän lain mukaisen korvauksen viivästyessä vakuutuslaitoksen on maksettava viivästynyt korvaus viivästysajalta korotettuna. Korvauksen korotus vuotta kohden laskettuna on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen. Velvollisuus maksaa korvaus korotettuna ei kuitenkaan koske lakisääteistä vakuutusta harjoittavien vakuutus- ja eläkelaitosten välisiä yhteensovitukseen eikä takautumisoikeuteen perustuvia suorituksia. (3.3.1995/321)

Korvauksen korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä, ei kuitenkaan ajalta ennen kuin kolme kuukautta on kulunut sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona vakuutuslaitos sai korvauksen perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös vakuutuslaitoksen mahdollisuudet hankkia selvitys. Saman päätöksen perusteella myöhemmin suoritettavalle korvauserälle korotus kuitenkin lasketaan eräpäivästä. Milloin vakuutuslaitoksen antamaan päätökseen on haettu muutosta, voi muutoksenhakuelin määrätä, että korotus lasketaan myöhemmästä ajankohdasta, jos vakuutuslaitos osoittaa muutoksenhaun aikana tapahtuneen oleellisen muutoksen korvauksensaajan olosuhteissa.

Milloin korvausta ei ole voitu korvauksensaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, vakuutuslaitos ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este vakuutuslaitoksen tieteen on lakannut. Jos korvauksen suorittaminen viivästyy lain säännöksen johdosta taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun senkaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, vakuutuslaitos ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta.

Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 5,39 euroa, ei makseta. (30.12.2004/1365)

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa vakuutuslaitoksille ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

60 b § (22.12.2006/1367)

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on osallistuttava vuosittain tässä pykälässä tarkoitettujen kustannusten rahoitukseen vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa siten kuin 2–9 momentissa säädetään (*jakojärjestelmä*). Vakuutusmaksutulolla tarkoitetaan tässä pykälässä vakuutusyhtiön tuloslaskelmaan sisältyvää tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksutuloa. Rahoitettavat kustannukset ovat: (24.6.2010/647)

- 1) 10 §:n 2 momentin ja 11 §:n mukaiset vakuuttamattomassa työssä sattuneista tapaturmista aiheutuvat kustannukset, joista on vähennetty 36 §:n nojalla saadut maksut;
- 2) Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta johtuvista asuin- ja oleskelupaikan vakuutuslaitoksen tehtävistä aiheutuneet kustannukset;
- 3) vakuutusyhtiön kalenterivuonna maksamat:
 - a) tapaturmaeläkkeiden, jatkuvina maksettavien haittarahojen, perhe-eläkkeiden, kertakaikkisten korvausten, hautausapujen sekä haitta-, vaate- ja opaskoiralisien indeksikorotukset;
 - b) 15, 15 a ja 15 b §:ssä säädetty sairaanhoidon korvaukset ja maksut, jotka maksetaan, kun tapaturman sattumispäivää seuraavan kalenterivuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta;
 - c) tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain 7 §:ssä tarkoitetun kuntoutuksen korvaukset, jotka maksetaan, kun tapaturman sattumispäivää seuraavan kalenterivuoden alusta on kulunut yli yhdeksän vuotta;
 - d) korvaukset ammattitautilain (1343/1988) mukaan korvattavasta ammattitaudista, jonka ilmetessä on kulunut vähintään viisi vuotta altistuksesta, joka on viimeksi voinut aiheuttaa ammattitaudin;
 - e) 14 §:n 4 momentissa tarkoitetut kulut, jotka on korvattu d alakohdassa tarkoitettua ammattitautia epäiltäessä; (24.6.2010/647)
 - f) korvaukset suurvahingosta siten kuin 9 momentissa säädetään. (24.6.2010/647)

(21.12.2007/1359)

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto ilmoittaa vakuutusyhtiöille 1 momentissa mainittujen korotusten, korvausten ja maksujen suoritusvuotta (*jakojärjestelmävuosi*) edeltävän toukokuun 31 päivään mennessä

suhdeluvun, joka määrittelee jakojärjestelmän rahoitusta varten tarvittavien rahoitusosuuksien (*jakojärjestelmämaksut*) määrän suhteessa jakojärjestelmävuoden vakuutusmaksutuloon. Suhdeluvun on perustuttava arvioon jakojärjestelmävuonna vakuutusyhtiöiden ja liiton maksettaviksi tulevien 1 momentin mukaisten korotusten, korvausten ja maksujen (*jakojärjestelmäkorvaukset*) ja vakuutusmaksutulojen määrästä. Lisäksi suhdeluvussa on otettava huomioon jakojärjestelmämaksujen ja jakojärjestelmäkorvausten erotuksena syntynyt yli- tai alijäämä (*jakojärjestelmäsaldo*) jakojärjestelmävuotta edeltäviltä vuosilta. Tarkemmat säännökset jakojärjestelmäsaldon huomioon ottamisesta suhdelukua määrättäessä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Vakuutusyhtiökohtainen jakojärjestelmämaksu saadaan kertomalla 2 momentin mukainen suhdeluku vakuutusyhtiön jakojärjestelmävuoden vakuutusmaksutulolla. Vakuutusyhtiökohtainen jakojärjestelmäsaldo määräytyy vakuutusyhtiöiden jakojärjestelmävuoden vakuutusmaksutulojen suhteessa jakojärjestelmävuodelta ja sitä edeltäviltä vuosilta kertyneestä jakojärjestelmäsaldosta. Vakuutusyhtiökohtainen jakojärjestelmäsaldo on vakuutusyhtiön velkaa jakojärjestelmälle, jos saldo on alijäämäinen, ja vakuutusyhtiön saamista jakojärjestelmästä, jos saldo on alijäämäinen.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto tekee jakojärjestelmävuoden toukokuun 31 päivään mennessä ennakoarvion liiton ja vakuutusyhtiöiden jakojärjestelmävuonna maksettaviksi tulevien jakojärjestelmäkorvausten määrästä sekä vakuutusyhtiökohtaisten jakojärjestelmämaksujen ja jakojärjestelmäsaldon määrästä. Tarkemmat säännökset ennakoarvion perusteista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto vahvistaa jakojärjestelmävuotta seuraavan toukokuun 31 päivään mennessä liiton ja vakuutusyhtiöiden maksettaviksi tulleet jakojärjestelmävuoden jakojärjestelmäkorvaukset sekä vakuutusyhtiökohtaiset jakojärjestelmämaksut ja jakojärjestelmäsaldot.

Vakuutusyhtiön on maksettava ennakoarvion mukainen ja lopullisesti vahvistettu jakojärjestelmämaksu ja yhtiökohtaisen jakojärjestelmäsaldon muutoksesta johtuva suoritus Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, sekä liiton on tilitettävä vakuutusyhtiölle ennakoarvion mukainen ja lopullisesti vahvistettu jakojärjestelmäkorvaus ja yhtiökohtaisen jakojärjestelmäsaldon muutoksesta johtuva suoritus. Tarkemmat säännökset maksusta ja tilityksestä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Edellä 6 momentissa tarkoitettuihin lopullisiin suorituksiin sisällytetään niiden ja enakkosuoritusten erotukselle laskettu korko vuoden pituiselta ajalta jakojärjestelmävuoden heinäkuun 1 päivästä lukien. Korkona käytetään mainittuna päivänä voimassa ollutta korkolain 12 §:n mukaista viitekorkoa.

Edellä 1 momentin 3 kohdan f alakohdassa suurvahingolla tarkoitetaan ajallisesti ja paikallisesti rajoittunutta vahinkotapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, jonka seurauksena tämän lain mukaisia korvauksia maksetaan yhdelle tai useammalle työntekijälle yhteensä yli 75 000 000 euroa (*suurvahinkoraja*).
(24.6.2010/647)

Suurvahingon korvaukset otetaan huomioon vain siltä osin kuin nämä korvaukset ylittävät suurvahinkorajan. Vakuutusyhtiön osuuden suurvahingosta muodostavat ne korvaukset, jotka vakuutusyhtiö maksaa sen jälkeen, kun kaikkien vakuutusyhtiöiden samasta suurvahingosta yhteensä maksamat korvaukset ovat ylittäneet suurvahinkorajan. Korvauksina ei kuitenkaan oteta huomioon 1 momentin 3 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja korvauksia eikä vakuutusyhtiön 61 §:n 2 momentissa säädetyn takautumisoikeuden perusteella saamia korvauksia. (24.6.2010/647)

60 c § (21.12.2007/1359)

Jos vakuutuskantaa on siirtynyt vakuutusyhtiöstä toiseen jakautumisen tai vakuutuskannan luovutuksen seurauksena, siirtyneisiin vakuutuksiin kohdistuvien toteutuneiden ja ennakoarvion mukaisten vakuutusmaksutulojen ja jakojärjestelmäkorvausten sekä näitä vakuutuksia vastaavan osuuden jakojärjestelmävuotta edeltävän vuoden vahvistetusta jakojärjestelmäsaldosta katsotaan 60 b §:n 4 momentin mukaista ennakoarviota tehtäessä ja pykälän 5 momentin mukaisia jakojärjestelmäeriä vahvistettaessa kuuluvan sille vakuutusyhtiölle, jolle vakuutuskanta on siirtynyt.

61 §

Sillä, joka on saanut korvausta tämän lain mukaan, on oikeus muun lain nojalla saada vamman seurauksista korvausta sen tuottajalta tai muulta korvausvelvolliselta. Älköön kuitenkaan sillä tavoin määrättäkö maksettavaksi enempää, kuin minkä verran täysi korvaus on tämän lain mukaan myönnettyä korvausta suurempi.

Vakuutuslaitoksella, joka on joutunut tämän lain mukaisesti korvaamaan vahingon, on oikeus saada suorittamansa määrä takaisin 1 momentissa tarkoitettulta korvausvelvolliselta, ei kuitenkaan siltä, joka oli jo täyttänyt korvausvelvollisuutensa vilpittömässä mielessä, eikä siltä, joka on vahingonkorvausvelvollinen tuotevastuulain (694/90) nojalla. Vakuutuslaitokselle tulevaa korvausta ei kuitenkaan voi määrätä suuremmaksi, kuin mitä vahingoittunut tai hänen omaisensa olisivat olleet oikeutetut saamaan. (8.1.1993/102)

61 a § (30.12.1999/1329)

Jos työntekijä on saanut työttömyysturvalain (1290/2002) mukaista työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatukea samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään tämän lain mukaista päivärahaa tai tapaturmaeläkettä takautuvasti, vakuutuslaitoksen on työttömyyskassan tai Kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta suoritettava takautuvasti maksettava päiväraha tai tapaturmaeläke työttömyyskassalle tai Kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa samalta ajalta maksettua työttömyyspäivärahan tai työmarkkinatuen määrää. (22.12.2009/1202)

Jos työntekijä on tämän lain mukaista tapaturmaeläkettä, elinkorkoa, perhe-eläkettä ja huoltoeläkettä koskevan muutoksenhaun ollessa vireillä saanut väliaikaisesti Kansaneläkelaitoksen maksamaa takuueläkettä takuueläkkeestä annetun lain (703/2010) tai eläkettä kansaneläkelain (568/2007) 72 §:n mukaan samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään takautuvasti edellä mainittua korvausta, vakuutuslaitoksen on suoritettava takautuvasti maksettava tapaturmaeläke, elinkorko, perhe-eläke ja huoltoeläke Kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa Kansaneläkelaitoksen samalta ajalta liikaa maksaman eläkkeen määrää. Samoin voidaan menetellä, jos työntekijä on saanut takuueläkkeestä annetun lain mukaista takuueläkettä tai kansaneläkelain mukaista eläkettä samalta ajalta, jolta vakuutuslaitos oikaisee tai muutoin tarkistaa tapaturmaeläkkeen, elinkoron, perhe-eläkkeen ja huoltoeläkkeen määrän. (20.8.2010/719)

Jos kunta on järjestänyt korvaukseen oikeutetulle laitoshoidon tai -huoltoa taikka perhehoitoa, vakuutuslaitoksen on kunnan vaatimuksesta maksettava hänelle tuleva tapaturmavakuutuslain mukainen tapaturmaeläke, elinkorko, perhe-eläke ja huoltoeläke laitoshoidon tai -huollon taikka perhehoidon ajalta kunnalle käytettäväksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksusta annetun lain (734/1992) 14 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

Korvaus maksetaan 1–3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa työttömyyskassalle, kansaneläkelaitokselle tai kunnalle vain sillä edellytyksellä, että se on ilmoittanut vakuutuslaitokselle vähintään kaksi viikkoa ennen korvauksen maksupäivää oikeudestaan mainittuun korvaukseen.

TyöttömyysturvaL 602/1984, L työmarkkinatuesta 1542/1993 ja L työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta 1402/1997 on kumottu TyöttömyysturvaL:lla 1290/2002. L työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta 763/1990 on kumottu L:lla julkisesta työvoimapalvelusta 1295/2002. KansaneläkeL 347/1956 on kumottu L:lla kansaneläkelain voimaantulosta 569/2007, ks. KansaneläkeL 568/2007.

62 §

Sopimus, jolla vähennetään korvaukseen oikeutetulle tämän lain mukaan tulevia etuja, on mitätön.

63 §

Vahingoittuneelle tai hänen omaiselleen tämän lain nojalla myönnettyä henkilökohtaista korvausta ei saa siirtää toiselle. Haittalisää, avuttomuuslisää, haittarahaa tai hautausapua taikka sairaanhoitokuluista tai 14 §:n 3 ja 4 momentissa, 20 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 44 §:ssä mainituista kustannuksista maksettavaa korvausta ei saa ulosmitata. (11.11.1988/945)

2 momentti on kumottu L:lla 30.12.1999/1329.

64 § (23.8.2002/723)

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tehtävänä on laatia työtapaturma- ja ammattitautitilasto sekä työtapaturmien ja ammattitautien ehkäisyä edistäviä tutkimuksia ja selvityksiä ehkäisyn ja seurausten välisistä suhteista sekä selvityksiä vakuutusmaksujen ja työn aiheuttaman tapaturma- ja ammattitautiriskin välisestä yhteydestä. Liitto voi tehdä myös muita tämän lain toimeenpanon, seurannan ja kehittämisen edellyttämiä tutkimuksia ja laskelmia.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto pitää työtapaturmien ehkäisyä sekä tämän lain toimeenpanoa ja kehittämistä varten rekisteriä tässä laissa, ammattitautilaissa (1343/1988) ja valtion virkamiesten tapaturmakorvauksesta annetussa laissa (449/1990) tarkoitetuista työtapaturmista ja ammattitaudeista sekä tämän lain mukaisista vakuutuksista ja korvauksista (*työtapaturma- ja ammattitautirekisteri*).

Vakuutuslaitoksen ja Valtiokonttorin on annettava salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä kalenterivuositain Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle 1 momentissa säädettyjen tehtävien toimeenpanoa varten tiedot:

- 1) vakuutuksenottajan teettämän työn laadusta ja määrästä, vakuutusta varten ilmoitetuista palkoista sekä maksuunpannuista vakuutusmaksuista;
- 2) vakuutuksenottajan toimialasta ja kotipaikasta;
- 3) vakuutusmaksujärjestelmästä;
- 4) tapaturman sattumisajasta ja -paikasta sekä sen sattumisolosuhteista ja syistä;
- 5) ammattitaudin ilmenemisajasta ja altistusolosuhteista sekä altistuksen syistä;
- 6) tapaturman aiheuttaman vamman ja ammattitaudin laadusta;
- 7) vahingoittuneen tekemästä työstä;
- 8) vakuutuksesta maksetuista korvauksista korvauksensaajittain ja korvauslajeittain;
- 9) korvauksen suuruuteen vaikuttavista tekijöistä; ja
- 10) vakuutuslajista.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus pyynnöstä saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä vakuutuslaitokselta ja Valtiokonttorilta 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi muitakin 1 momentin mukaisia tutkimuksia ja laskelmia varten välttämättömiä tietoja. Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus saada lisäksi Työterveyslaitokselta, työsuojeluviranomaiselta ja poliisilta sellaisia työtapaturmien ja ammattitautien syitä ja seurauksia koskevia tietoja, jotka ovat välttämättömiä 1 momentissa tarkoitettuja tutkimuksia ja laskelmia varten. Ennen kuin liitto päättää tiedonantovelvollisuuden perusteella kerättävistä tiedoista sekä niiden antamisessa sovellettavista määräajoista ja menettelytavoista, sen on neuvoteltava tiedonantajien kanssa.

Edellä 3 momentin 1–3 kohdassa mainitut tiedot on annettava vakuutuskohtaisesti sekä 4–10 kohdassa mainitut tiedot vahinkokohtaisesti ja vahingoittuneen henkilötunnuksella yksilöityinä. Myös 4 momentissa tarkoitettut tiedot on annettava pyynnöstä vahingoittuneen henkilötunnuksella yksilöityinä.

Sen lisäksi, mitä salassapidosta muutoin säädetään, edellä 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi saadut henkilötiedot on pidettävä salassa eikä niitä saa käyttää tai luovuttaa käytettäväksi vakuutettua koskevaan päätöksentekoon muissa kuin tämän lain 64 d §:n 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa. Henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa säädetään.

Tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoitettujen tietojen sisällöstä sekä siitä, miten ja milloin mainitut tiedot on toimitettava, voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

64 a § (23.8.2002/723)

Vakuutuslaitoksella, Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada:

- 1) lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalta vakuutus- ja eläkelaitokselta, viranomaiselta ja muulta taholta, johon viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia sovelletaan, tiedot työntekijän työsuhteista, yrittäjätyöstä ja ansioista, hänelle maksetuista etuuksista sekä muista seikoista, jotka ovat välttämättömiä käsiteltävänä olevan asian ratkaisemista varten taikka jotka muuten ovat välttämättömiä tässä laissa, Suomea sitovassa sosiaaliturvasopimuksessa tai sosiaaliturvaa koskevassa kansainvälisessä säädöksessä säädettyjen tehtävien toimeenpanossa;
- 2) työnantajalta tiedot tapaturmasta, sen sattumisolosuhteista, syistä ja seurauksista, työntekijän työstä, työnantajan hänelle maksamista vastikkeista ja niiden perusteista sekä muutkin tiedot, jotka ovat välttämättömiä käsiteltävänä olevan asian ratkaisemista varten taikka jotka muuten ovat välttämättömiä tässä laissa, Suomea sitovassa sosiaaliturvasopimuksessa tai sosiaaliturvaa koskevassa kansainvälisessä säädöksessä säädettyjen tehtävien toimeenpanossa;
- 3) lääkäriltä ja muulta terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitetulta ammattihenkilöltä, potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 2 §:n 4 kohdassa tarkoitetulta terveydenhuollon toimintayksiköltä sekä vahingoittuneen kuntoutusta toimeenpanevalta taholta ja muulta terveydenhuollon toimintayksiköltä, sosiaalipalveluiden tuottajalta tai hoitolaitokselta pyynnöstä lausunto ja muut välttämättömät tiedot vahingoittuneen potilasasiakirjoista, terveydentilasta, työkyvystä, hoidosta ja kuntoutuksesta.

Pyydettyessä työnantajalta tietoja työntekijän korvausasian käsittelyä varten työnantajalle saadaan ilmoittaa ilman työntekijän suostumusta häntä koskevia salassa pidettäviä tietoja vain siltä osin kuin se on välttämätöntä korvausasiassa tarvittavien tietojen yksilöimiseksi ja korvausasian ratkaisemiseksi.

64 b § (21.12.2007/1359)

Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus tarkastaa työnantajan asiakirjoista työnantajan tämän lain mukaisen tietojenantovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen oikeellisuus. Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus saada poliisilta ja muulta viranomaiselta virka-apua edellä tarkoitettujen tietojen saamiseksi.

Vakuutuslaitoksella, Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus saada maksutta tiedot, jotka niillä on tämän lain ja sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 13 b §:n mukaan oikeus saada. Jos 64 a §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot pyydetään tiettyssä muodossa ja siitä aiheutuu tietojen luovuttajalle lisäkustannuksia, lisäkustannukset on korvattava.

Vahingoittuneen terveydentilaa koskevat tiedot on 2 momentissa tarkoitetulla pyytäjällä oikeus saada siinä muodossa kuin pyytäjä on luovutuspyynnössä yksilöinyt. Tällöin tietojen luovuttajalla on oikeus saada 64 a §:n 1 momentin 3 kohdan perusteella luovuttamistaan tiedoista tietojen pyytäjältä kohtuullinen korvaus tietojen luovuttamisesta aiheutuneesta työstä ja kustannuksesta.

Terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetussa laissa tarkoitetulla ammattihenkilöllä on oikeus saada kohtuullinen palkkio 64 a §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyn tietojenantovelvollisuuden perusteella antamastaan lausunnosta. Lausunto on annettava Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hyväksymän kaavan mukaista lomaketta käyttäen. Jos lausunnon on antanut kunnan tai kuntayhtymän järjestämän terveydenhuollon palveluksessa oleva henkilö, palkkio suoritetaan kunnalle tai kuntayhtymälle.

64 c § (23.8.2002/723)

Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa tämän lain toimeenpanoon perustuvia tietoja seuraavasti:

- 1) asianomaiselle viranomaiselle ja toimielimelle ne tiedot, jotka ovat välttämättömiä Suomea sitovan sosiaaliturvasopimuksen taikka sosiaaliturvaa koskevan kansainvälisen säädöksen mukaisten tehtävien toimeenpanossa;
- 2) ministeriölle, verohallinnolle ja lakisääteistä sosiaalivakuutusjärjestelmää hoitavalle laitokselle tai yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaan sosiaaliturvaetuuteen tämän lain mukainen korvaus vaikuttaa, tämän lain mukaista korvausta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista korvauksista, tiedot työnantajasta ja muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kertaluonteista valvontatoimintaa varten, sekä poliisi- ja syyttäväviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittämistä ja syytteen esittämistä varten; tämän kohdan tarkoittamissa tilanteissa terveydentilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei kuitenkaan saa luovuttaa;
- 3) tämän lain, liikennevakuutuslain (279/1959) tai potilasvahinkolain (585/1986) mukaista vakuutusta toimeenpanevalla vakuutuslaitoksella, Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, Liikennevakuutuskeskukselle ja Potilasvakuutuskeskukselle niihin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseksi tiedot vakuutuslaitokseen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon tämän lain toimeenpanon yhteydessä kohdistuneista rikoksista, niille ilmoitetuista vahingoista ja maksetuista korvauksista sekä korvauksenhakijoiden ja -saajien henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot; edellytyksenä on lisäksi, että tietosuojalautakunta on antanut tietojen käsittelyyn henkilötietolain 43 §:ssä tarkoitetun luvan;
- 4) verohallinnolle tiedot, jotka ovat välttämättömiä sille ennakoperintälaissa säädetyn valvontavelvollisuuden täyttämiseksi silloin, kun on aihetta epäillä, että työnantaja ei ole täyttänyt ennakonpidätysvelvollisuuttaan;
- 5) toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutuslaitokselle ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle, Liikennevakuutuskeskukselle ja Potilasvakuutuskeskukselle välttämättömät tiedot sen selvittämiseksi, mikä on näiden vastuu samasta vahingosta;
- 6) toiselle vakuutuslaitokselle, Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja vahingonaiheuttajalle tiedot, jotka ovat välttämättömiä tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavan vakuutuslaitoksen tai Tapaturmavakuutuslaitosten liiton takautumisoikeuden toteuttamiseksi;
- 7) tämän lain mukaisen vakuutuksen ottaneelle työnantajalle vakuutusmaksun perusteiden arviointia varten välttämättömät tiedot vakuutuksesta maksetuista korvauksista sekä korvausta saaneiden vahingoittuneiden nimi, henkilötunnus ja muut korvattujen vahinkojen yksilöimiseksi välttämättömät tiedot;
- 8) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle vakuutuksenottajaan ja vakuuttamisvelvolliseen tämän lain perusteella kohdistuvasta ulosottokelpoisesta saatavastaan; (30.12.2004/1358)
- 9) lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettulle terveydenhuollon toimintayksikölle ja itsenäiselle ammatinharjoittajalle vahingoittunutta koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä maksusitoumusta koskevaa vahingoittuneen hoidon tarpeen ja hoidon kustannusten arviointia varten. (30.12.2004/1358)

Vakuutuslaitoksella ja sen asiamiehellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä antaa tämän lain toimeenpanoon perustuvia tietoja vakuutuslaitoksen kanssa samaan konserniin, vakuutusyhtiölain 14 b luvussa tarkoitettuun vakuutusyhtiöryhmään ja mainitun lain 18 luvun 6 b §:n 2 momentissa tarkoitettuun taloudelliseen yhteenliittymään sekä samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (44/2002) tarkoitettuun rahoitus- tai vakuutusryhmittymään kuuluvalle toiselle yritykselle tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten tai jos siitä lailla erikseen säädetään.

Vakuutuslaitos ei saa käyttää hyväksi muussa toiminnassaan tämän lain toimeenpanoon perustuvia, salassapitosäännösten tai muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten alaisia tietoja, jollei siitä lailla erikseen säädetä. Tällaisia tietoja ei saa antaa myöskään vakuutusyhtiön yhtiökokoukselle, edustajistolle taikka osakkaalle.

Sen estämättä, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, vakuutuslaitos voi kuitenkin luovuttaa 2 momentissa

tarkoitettulle yritykselle sekä käyttää muussa vakuutustoiminnassaan vakuutuksenottajaa koskevia asiakaspalvelua, asiakassuhteen hoitoa ja muuta asiakashallintaa varten tarpeellisia tietoja. Tällaisia ovat tiedot vakuutuksenottajana olevan työnantajan tai yrittäjän nimestä, henkilö-, yritys- ja yhteisö- sekä asiakastunnuksesta, yhteystiedot, tiedot yrityksen omistussuhteista ja tämän lain mukaisista vakuutusjärjestelyistä ja niiden perusteena olevasta palkkasummasta sekä näihin tietoihin rinnastettavat asiakashallintaan liittyvät tiedot.

L rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta 44/2002 on kumottu L:lla rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta 699/2004.

64 d § (23.8.2002/723)

Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on oikeus sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa tai muussa laissa säädetään, antaa salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä 64 §:n nojalla vakuutuslaitokselta ja Valtiokonttorilta saamiaan tietoja seuraavasti:

- 1) Tilastokeskukselle tämän lain mukaista korvausta saaneen henkilötunnus, vahingon sattumisaikaa ja -paikkaa, sattumisolosuhteita ja syitä, vamman tai sairauden laatua sekä siitä aiheutuneen työkyvyttömyyden kestoa koskevat tiedot samoin kuin muut tapaturmailmoitukseen perustuvat tiedot, jotka ovat välttämättömiä Tilastokeskuksen toimialaan kuuluvien, yhteiskuntaoloja ja niiden kehitystä kuvaavien tilastojen laadintaa varten;
- 2) Työterveyslaitokselle työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain (159/1978) 2 a §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot työperäisten sairauksien rekisteröintiä varten; (20.1.2006/48)
- 3) Eläketurvakeskukselle tiedot vakuutuslaitosten myöntämistä, työeläkkeeseen vaikuttavista korvauksista. (30.12.2004/1365)

64 e § (23.8.2002/723)

Vakuutuslaitoksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton luovuttaessa tämän lain nojalla saamiaan tietoja 64 c ja 64 d §:n nojalla edelleen, se on vastuussa siitä, että luovutettavien tietojen sisältö vastaa niitä tietoja, jotka se sai niiden antajalta.

Mitä tässä laissa säädetään salassapitovelvoitteista ja niiden rikkomisesta, koskee myös niitä, jotka ovat saaneet salassa pidettäviä tietoja 64 c §:n 2 ja 4 momentin perusteella.

64 f § (23.8.2002/723)

Sen lisäksi, mitä asianosaisen oikeudesta saada tieto asiakirjasta ja tiedon antamisesta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, vakuutuslaitos ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitto on velvollinen pyynnöstä antamaan työntekijälle viipymättä hänen asuinpaikkansa ja muut olosuhteet huomioon ottaen sopivalla tavalla tilaisuuden tutustua vakuutuslaitoksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallussa oleviin, työntekijän korvausasiaa koskeviin asiakirjoihin. Työntekijän oikeudesta tarkastaa häntä itseään koskevat henkilörekisteriin talletetut tiedot säädetään henkilötietolaissa.

64 g § (23.8.2002/723)

Työnantajan on huolehdittava siitä, että tapaturmien ehkäisyä sekä korvaus- ja vakuutusasian selvittämistä varten pidetään tapaturmaluetteloa. Siihen on merkittävä vahingoittuneen työntekijän henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot työtapaturman sattumisajasta, työtapaturmaan johtaneista olosuhteista ja syistä, työn laadusta, työtapaturman aiheuttamista vammoista ja sairauksista ja, jos se on mahdollista, vähintään kahden tapaturman sattuessa paikalla olleen henkilön nimi ja osoitetiedot sekä muut edellä mainittuja tarkoituksia varten välttämättömät tiedot.

Tapaturmaluettelo on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä pyydettyä näytettävä asianomaiselle työsuojeluviranomaiselle, poliisille ja työntekijöiden valitsemalle työsuojeluvaltuutetulle niiden lailla säädettyjen tehtävien suorittamista varten.

Tarkempia säännöksiä tapaturmaluettelon pitämisestä ja siihen merkittävistä tiedoista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

64 h § (23.8.2002/723)

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia sovelletaan vakuutuslaitoksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton tämän lain toimeenpanoon liittyvien asiakirjojen ja toiminnan julkisuuteen siltä osin kuin mainitun lain 4 §:n 2 momentissa säädetään, jollei tässä tai muussa laissa toisin säädetä. Tämän lain toimeenpanoon ei sovelleta vakuutusyhtiölain 18 luvun 6, 6 b ja 6 c §:ää eikä ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 79 §:n 1 ja 4–8 momenttia sekä 80 §:ää.

Tässä laissa säädettyjä tai tämän lain toimeenpanoon liittyviä tehtäviä hoidettaessa saatujen ja laadittujen asiakirjojen ja niihin sisältyvien tietojen salassapitovelvollisuuteen sekä näiden tehtävien hoidossa saatuja tietoja koskevaan vaihtovelvollisuuteen ja hyväksikäyttökieltoon sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 22–24 ja 35 §:ää myös silloin, kun kysymys ei ole mainitun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun julkisen vallan käyttöön kuuluvaa tehtävää varten laadituista tai saaduista asiakirjoista ja tiedoista. Tietojen luovuttamisesta on tällöin soveltuvin osin voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 7 luvussa säädetään.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 20 kohdassa säädetään, salassa pidettäviä ovat myös sellaiset tämän lain toimeenpanoon perustuvat asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat vakuutuksenottajan ja työnantajan taloudellista asemaa.

64 i § (23.8.2002/723)

Vakuutuslaitoksella ja Tapaturmavakuutuslaitosten liitolla on sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 29 §:n 3 momentissa säädetään, oikeus avata tekninen käyttöyhteys:

- 1) lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalla yhteisöllä tai laitoksella henkilörekisterinsä sellaisiin tietoihin, jotka sillä on tämän tai muun lain perusteella oikeus saada tehtäviensä toimeenpanoa varten;
- 2) 64 c §:n 1 momentin 1 kohdassa mainituille viranomaisille ja toimielimille kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista varten.

Tämän pykälän perusteella avatun teknisen käyttöyhteyden avulla saa hakea myös salassa pidettäviä tietoja ilman sen suostumusta, jonka etujen suojaamiseksi salassapitovelvollisuus on säädetty.

Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen pyytäjän on esitettävä käyttöyhteyden avaajalle selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

65 § (23.8.2002/723)

Työnantajan on pidettävä työpaikalla nähtävänä tämä laki, tieto työn vakuuttaneesta vakuutuslaitoksesta ja sen antama, 31 §:n 3 momentissa tarkoitettu henkilötietojen käsittelyä koskeva selvitys sekä tieto siitä, sisältääkö vakuutus työnantajan 12 §:n 1 momentin mukaisen omavastuuosuuden. Asianomaisen työsuojeluviranomaisen on valvottava, että työnantaja täyttää nämä velvollisuudet.

65 a-65 b §

65 a-65 b § on kumottu L:lla 23.8.2002/723.

66 §

Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

67 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949, ja sillä kumotaan 12 päivänä huhtikuuta 1935 annettu työntekijäin tapaturmavakuutuslaki (152/35).

Ennen tämän lain voimaantuloa sattuneen tapaturman johdosta suoritettavaa elinkorkoa älköön työntekijäin tapaturmavakuutuslain 59 §:n tai sitä vastaavan aikaisemman lain säännöksen nojalla vähennettävä.

(30.12.1948/954)

Aikaisempien lakien mukaiset korvausasiat käsitellään 1 päivään syyskuuta 1949 saakka siinä järjestyksessä, jota oli noudatettava tämän lain voimaan tullessa. Sen jälkeen noudatetaan tämän lain mukaista käsittelyjärjestystä, kuitenkin niin, että vakuutusosoikeus käsittelee loppuun siellä 31 päivänä elokuuta 1949 vireillä olevat asiat. (30.12.1948/954)

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

30.12.1948/954:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

16.6.1950/286:

17.1.1958/15:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1958.

7.11.1958/440:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1959.

9.3.1962/205:

28.12.1962/677:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1963.

30.12.1966/738:

20.12.1968/695:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1969.

19.12.1969/812:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

18.6.1971/512:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1971.

23.12.1971/956:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1972, ja sillä kumotaan kalliinajanlisien maksamisesta tapaturmakorvauksiin 9 päivänä maaliskuuta 1962 annettu laki (204/62).

Lain 60 §:ssä säädetyt palkkaindeksin muutokseen perustuvat tarkistukset toimitetaan ensimmäisen kerran 1 päivästä tammikuuta 1972 lukien.

Sovellettaessa 60 §:n 2 momenttia ennen vuotta 1971 sattuneen tapaturman perusteella maksettaviin elinkorkoihin, kertakaikkisiin korvauksiin ja huoltoeläkkeisiin korotetaan peruskorvaus vuoden 1971 tasolle kertomalla se jäljempänä mainitulla sen ajanjakson kertoimella, jona tapaturma on sattunut:

tapaturman sattumisaika kerroin

1958 tai aikaisemmin 2.83

1959 2.65

1960 2.52

1961 2.34

1962 2.20

1963 2.06

1964 1.80

1965 1.61

1966 1.56

1967 1.40

1968 1.27

1969 1.16

1970 1.08

Mikäli tapaturmakorvaus suoritetaan tapaturmakorvausten korottamisesta 7 päivänä marraskuuta 1958 annetun lain ([441/58](#)) mukaan korotettuna, on peruskorvauksena pidettävä sanotun lain mukaan korotettua korvausta.

6.4.1979/408:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1979. Tapaturmavakuutuslain 35 §:n 1 momentin perusteella kertyneistä varoista osoitetaan vuonna 1979 kuitenkin 35 prosenttia työterveyslaitokselle työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain ([159/78](#)) voimaantulosäännöksen mukaisesti.

Tällä lailla kumotaan tapaturmavakuutuslain 35 §:ssä tarkoitettu työturvallisuustyön rahoittamisesta 29 päivänä syyskuuta 1972 annettu asetus ([693/72](#)) sekä tapaturmavakuutuslain 35 §:ssä tarkoitettua työturvallisuustyön rahoittamista koskeviksi yleismääräyksiksi 31 päivänä lokakuuta 1973 annettu valtioneuvoston päätös ([803/73](#)).

10.4.1981/260:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1981.

Hallituksen esitys 8/81, Sosiaalivaliok. miet. 1/81, Suuren valiok. miet. 11/81

10.7.1981/526:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän lain 14 §:n 4 momenttia sovelletaan siinä tarkoitettuihin lääkärintutkimuksiin, jotka on suoritettu tämän lain voimassa ollessa.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 20 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä markkamääriä vuoden 1971 yleistä palkkatasoa vastaavina.

Tämän lain 26 §:ää sovelletaan myös päivärahaan ja elinkorkoon, joka perustuu ennen tämän lain voimaantuloa sattuneeseen tapaturmaan.

Mitä tämän lain 60 §:ssä on säädetty tapaturmaeläkkeestä, perhe-eläkkeestä ja kertakaikkisesta korvauksesta, sovelletaan vastaavasti ennen tämän lain voimaantuloa sattuneen tapaturman perusteella maksettavaan elinkorkoon, huoltoeläkkeeseen ja elinkoron sijasta maksettavaan kertakaikkiseen korvaukseen.

Vakuutuslaitoksen päätökseen haetaan valittamalla muutosta tapaturmalautakunnalta, jos päätös on annettu tämän lain tultua voimaan.

Vakuutusoikeudessa ja korkeimmassa oikeudessa tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat muutoksenhakuasiat on käsiteltävä loppuun aikaisemman lain mukaan. Vakuutusoikeuden antamaan päätökseen aikaisemman lain mukaisesti vireille tullessa valitus- tai alustusasiassa haetaan valittamalla muutosta aikaisemman lain mukaan.

Milloin muualla laissa olevan säännöksen perusteella vakuutuslaitoksen tapaturma- tai ammattitautiasiassa antamaan päätökseen olisi haettava valittamalla muutosta vakuutusoikeudelta, on valitus sen sijaan tehtävä tapaturmalautakunnalle, jos päätös on annettu tämän lain tultua voimaan.

HE 53/81, sosvk.miet. 9/81, svk.miet. 65/81

23.12.1981/1027:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1982.

HE 128/81, sosvk.miet. 31/81, svk.miet. 177/81

29.12.1983/1122:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1984.

Vuoden 1984 heinäkuun alusta lukien suoritetaan kuitenkin tapaturmaeläkkeeseen, jatkuvana maksettavaan haittarahaan ja perhe-eläkkeeseen ennakkokorotus siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin kumoamisesta annetun lain (1120/83) voimaantulosäännöksen 2 momentissa on säädetty.

HE 146/83, sosvk.miet. 18/83, svk.miet. 157/83

21.12.1984/940:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1985.

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille vakuutuslaitoksessa. Säännöksiä korvauksen korotuksesta on kuitenkin sovellettava sellaiseen 60 a §:n 2 momentissa tarkoitettuun korvauserään, jonka eräpäivä on lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 60 a §:n 4 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua palkkaindeksilukua.

HE 16/84, sosvk.miet. 13/84, svk.miet. 153/84

19.4.1985/329:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1985.

HE 91/84, sosvk.miet. 4/85, svk.miet. 15/85

24.1.1986/86:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1986.

LA 88/85, sosvk.miet. 28/85, svk.miet. 223/85

8.8.1986/601:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1986.

HE 67/86, sosvk.miet. 12/86, svk.miet. 77/86

20.2.1987/192:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1987.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen ennen lain voimaantuloa sattuneeseen työtapaturmaan tai ammattitautiin, jonka johdosta vahingoittuneelle syntyy ansionmenetystä fysikaalisen hoidon johdosta tämän lain voimaantulon jälkeen.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maksetun korvauksen kustantamiseksi tarpeellinen erä on otettava huomioon tapaturmavakuutuslain 60 §:n 5 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksun osaa määrättäessä.

HE 237/86, sosvk.miet. 37/86, svk.miet. 238/86

22.1.1988/39:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1988, kuitenkin siten, että sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1988.

Mitä 64 §:n 2 momentissa on säädetty vakuutuslaitoksen velvollisuudesta antaa tilastoa varten tietoja, sovelletaan kuitenkin valtiokonttoriin 1 päivästä tammikuuta 1989.

HE 202/87, sosvk.miet. 29/87, svk.miet. 171/87

11.11.1988/945:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

HE 4/88, toisen lvk.miet. 5/88, svk.miet. 97/88

29.12.1988/1344:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Lain 14 §:n 4 momenttia sovelletaan siinä tarkoitettuun työolosuhdetietojen hankkimiseen, joka on tapahtunut tämän lain voimassa ollessa.

HE 153/88, sosvk.miet. 36/88, svk.miet. 228/88

29.12.1989/1306:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

HE 219/89, lvk.miet. 14/89, svk.miet. 223/89

29.6.1990/603:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

HE 69/90, sosvk.miet. 16/90, svk.miet. 62/90

27.3.1991/627:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1991.

HE 259/90, sosvk.miet. 49/90, svk.miet. 253/90

3.4.1992/314:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1992.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 144/91, StV.miet. 17/91

23.10.1992/948:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin kuolemantapauksiin ja 23 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin katoamisiin, jotka ovat sattuneet tämän lain voimassa ollessa.

Mitä tässä laissa säädetään lapsesta, sovelletaan ottolapseen myös silloin, kun tuomioistuin on antanut suostumuksensa lapseksiottamiseen ennen 1 päivää tammikuuta 1980. Tällaista lasta ei kuitenkaan ottolapsisuhteen kestäessä pidetä luonnollisten vanhempiensa lapsena. Tässä laissa tarkoitettuna lapsena pidetään myös lasta, jolla on tunnustetun lapsen asema, samoin kuin lasta, jolle työntekijä oli kuollessaan sitoutunut tai velvoitettu suorittamaan elatusapua avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain (173/22) mukaisesti.

Tämän lain 16 §:n 3 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1992 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädettyä palkkaindeksilukua.

Jos tapaturma on sattunut ennen tammikuun 1 päivää 1982, katsotaan tätä lakia sovellettaessa sellaisen elinkoron saajan kuolema, jonka haitta-aste on vähintään yhdeksänkymmentä sadalta tapaturman seuraukseksi, jollei voida pitää todennäköisenä, että tapaturman aiheuttamalla vammalla tai sairaudella ei ole ollut siihen olennaista vaikutusta.

Maksettaviin perhe-eläkkeisiin sovelletaan tämän lain 24 §:n 6 momenttia siten, että yhteensovitus suoritetaan tämän lain voimaan tullessa ja että vähennettävänä määränä pidetään perhe-eläkelain mukaisen eläkkeen markkamäärää sen suuruisena kuin se tuolloin on.

HE 128/92, Stvm 25/92

30.12.1992/1642:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

Tämän lain 16 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovelletaan tapaturman sattumisen tai ammattitaudin ilmenemisen ajankohdasta riippumatta sellaiseen tapaturmaeläkkeeseen, jonka saaja on 1 päivänä maaliskuuta 1993 tai sen jälkeen täyttänyt 65 vuotta.

Tämän lain 17 a §:ää sovelletaan myös sellaiseen ennen lain voimaantuloa sattuneeseen työtapaturmaan tai ammattitautiin, jonka johdosta vahingoittuneelle syntyy ansionmenetystä fysikaalisen hoidon johdosta tämän lain voimaantulon jälkeen.

Tämän lain 18 a §:n 1 momentin ja 18 b §:n säännöksiä sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeen maksettavaan haittarahaan.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 28 §:n 6 momentissa säädettyjä markkamääriä vuoden 1971 yleistä palkkatasoa vastaavina.

Tämän lain 60 §:n 2 momenttia sovelletaan myös ennen tämän lain voimaantuloa sattuneista tapaturmista tai ilmenneistä ammattitaudeista suoritettavaan tapaturmaeläkkeeseen ja jatkuvana maksettavaan haittarahaan sekä perhe-eläkkeeseen.

Tämän lain voimaan tultua tämän lain 19 §:ssä säädettyä menettelyä sovelletaan myös sellaisiin elinkorkoihin, joita tarkoitetaan tapaturmavakuutuslain muuttamisesta 7 päivänä marraskuuta 1958 annetussa laissa (440/58).

Tämän lain voimaan tullessa tapaturmalautakunnassa ja vakuutusoikeudessa vireillä olevat

tapaturmaeläkkeiden ja elinkorkojen pääomittamista koskevat asiat käsitellään kuitenkin loppuun tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa järjestyksessä.

HE 324/92, StVM 58/92

8.1.1993/21:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1993.

HE 328/92, TyVM 14/92

8.1.1993/102:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. (L 102/1993 tuli A:n 1487/1993 mukaisesti voimaan 1.1.1994.)

HE 251/92, TaVM 52/92

22.12.1993/1470:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.

Tätä lakia sovelletaan työntekijään, joka on lähetetty ulkomaille lain voimaantulon jälkeen. Lain 34 §:n mukainen hakemus voi kuitenkin koskea työntekijää, joka on lähetetty ulkomaille ennen lain voimaantuloa. Tällöin otetaan huomioon myös voimaantuloa edeltävä aika sanotussa pykälässä säädettyä kahden vuoden aikaa laskettaessa.

HE 282/93, StVM 45/93

14.10.1994/893:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995.

Tämän lain muutoksenhakua koskevia säännöksiä sovelletaan päätöksiin, jotka annetaan tämän lain voimaan tultua. Tämän lain ylimääräistä muutoksenhakua koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin niihin ylimääräistä muutoksenhakua koskeviin asioihin, jotka tulevat vireille tämän lain voimaan tultua.

Tämän lain voimassa ollessa annettuun vakuutusosoikeuden päätökseen, joka koskee tällä lailla kumotun 53 b §:n 2 momentissa tarkoitettua asiaa, sovelletaan kuitenkin mainittua lainkohtaa sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.

Tämän lain 53 g §:ää sovelletaan vain niissä tapauksissa, joissa takaisinperinnän tai kuittauksen peruste on syntynyt tämän lain voimaan tultua.

HE 116/94, StVM 20/94

3.3.1995/321:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1995.

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille vakuutuslaitoksessa. Säännöksiä korvauksen korotuksesta sovelletaan kuitenkin sellaiseen korvauserään, jonka eräpäivä on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

HE 292/94, TaVM 58/94

17.3.1995/374:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1995.

HE 356/94, StVM 53/94

17.3.1995/396:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1995.

HE 330/94, TaVM 60/94

7.4.1995/495:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1995.

HE 57/94, HaVM 20/94

8.11.1996/838:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

HE 168/1996, StVM 24/1996, EV 137/1996

20.12.1996/1086:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen alkavaan selvitystilaan tai konkurssiin.

HE 226/1996, StVM 38/1996, EV 234/1996

20.12.1996/1204:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Lain 29, 31, 32, 32 a, 35, 35 a ja 37 §, 38 §:n 3 ja 4 momentti sekä 60 §:n 1 ja 6 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa lakisääteisen tapaturmavakuutuksen harjoittamista varten myönnetyn toimiluvan voimassaolo lakkaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998. Tämän lain 29 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus voidaan tehdä jo ennen mainitun pykälän voimaantuloa.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 11 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa ja 35 a §:ssä tarkoitettuja markkamääriä vuoden 1971 yleistä palkkatasoa vastaavina.

Valtiokonttorissa tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat, vakuuttamattomasta työstä johtuvat asiat siirtyvät Tapaturmavakuutuslaitosten liiton käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi 1 päivänä huhtikuuta 1997. Sama koskee valtiokonttorin ennen tämän lain voimaantuloa myöntämien korvausten maksamista, tarkistamista ja muita niihin liittyviä tehtäviä. Näistä tehtävistä valtiokonttorille vuonna 1997 aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon määrättäessä tämän lain 58 §:n mukaista maksua vuodelle 1997. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto suorittaa niitä vastaavan osuuden valtiokonttorille viimeistään 31 päivänä elokuuta 1997.

Jos tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten perusteella vakuutuslaitoksilta vuodelta 1996 peritty maksu ei kata sanottuna vuonna yksityisten työnantajien työssä sattuvista tapaturmista valtiolle aiheutuvia kustannuksia, kattamatta jäänyt osuus otetaan huomioon määrättäessä tämän lain 58 §:n mukaista maksua vuodelle 1997. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto suorittaa sitä vastaavan osuuden valtiokonttorille viimeistään 31 päivänä elokuuta 1997. Jos vuodelta 1996 peritty maksu ylittää mainitusta toiminnasta valtiolle kyseisenä vuonna aiheutuneet kustannukset, valtiokonttori suorittaa viimeistään mainittuna päivänä ylimenevän osuuden Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle käytettäväksi vakuuttamattomassa työssä sattuneista tapaturmista vuonna 1997 aiheutuvien kustannusten kattamiseen.

Tämän lain 30 a §:n voimaan tullessa Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto ry:stä tulee Tapaturmavakuutuslaitosten liitto.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 227/1996, StVM 39/1996, EV 235/1996

23.5.1997/462:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1997.

HE 25/1997, TyVM 4/1997, EV 39/1997

23.12.1998/1132:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Lakia sovelletaan työsuhteisiin, jotka jatkuvat tämän lain tullessa voimaan. Tämän lain mukainen vakuutusturva voidaan järjestää aikaisintaan tämän lain voimaantulosta.

HE 256/1998, StVM 30/1998, EV 213/1998

5.3.1999/297:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999. Lakia sovelletaan valitusasiaan, joka on tullut vireille lain tultua voimaan.

HE 83/1998, LaVM 22/1998, EV 250/1998

30.12.1999/1329:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Jos korvaus maksetaan holhoojalle, huoltajalle tai uskotulle miehelle taikka muulle vakuutuslaitoksen hyväksymälle henkilölle tai taholle tämän lain tullessa voimaan, korvauksen maksamista tälle jatketaan, kunnes vakuutuslaitokselle on ilmoitettu muusta edunvalvojasta, jolla on oikeus nostaa korvauksensaajan korvaus.

Lain 61 a §:n 2 momenttia voidaan soveltaa myös sellaiseen siinä mainittuun korvaukseen, joka on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa.

HE 164/1999, StVM 27/1999, EV 138/1999

16.6.2000/576:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2000.

HE 51/2000, StVM 12/2000, EV 74/2000

26.1.2001/85:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2001.

HE 157/2000, TyVM 13/2000, EV 215/2000

8.6.2001/483:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Lain 10 §:n 1 momentti, 11 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 3 momentti, 20 §:n 1 ja 2 momentti, 28 §:n 5 ja 6 momentti, 35 a §, 47 §:n 1 ja 3 momentti, 48 §, 53 §:n 5 momentti, 60 §:n 1 momentti ja 60 a §:n 4 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös tämän lain mukaisen etuuden määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 11 §:ssä, 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 20 §:n 1 ja 2 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 35 a §:ssä säädettyjä rahamääriä vuoden 1971, 53 §:n 5 momentissa säädettyä rahamäärää vuoden 1981, 60 a §:n 4 momentissa säädettyä rahamäärää vuoden 1984 ja 16 §:n 3 momentissa säädettyä rahamäärää vuoden 1992 yleistä palkkatasoa vastaavina.

HE 58/2001, StVM 12/2001, EV 50/2001

23.8.2002/723:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2002.

Tällä lailla kumotaan

- 1) tapaturmavakuutuslain täytäntöönpanosta 3 päivänä joulukuuta 1948 annetun asetuksen (850/1948) 3, 5, 7, 8, 10–15, 17–22 ja 25 §, sellaisina kuin niistä ovat 3, 5, 11 ja 25 § asetuksessa 1314/1996, 7 ja 17 § osaksi asetuksessa 917/1981, 12 § viimeksi mainitussa asetuksessa, 13 § mainituissa asetuksissa 917/1981 ja 1314/1996 sekä 18, 19 ja 22 § osaksi mainitussa asetuksessa 1314/1996;
- 2) Tapaturmavakuutuslaitosten liiton säännöistä 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1312/1996) 2 ja 4 §; sekä
- 3) viimeksi mainittuna päivänä tapaturma-asiain korvauslautakunnan säännöistä annetun asetuksen (1313/1996) 1 §.

Tätä lakia sovelletaan myös tapaturmiin, jotka ovat sattuneet ja ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet ennen tämän lain voimaantuloa.

HE 42/2002, StVM 13/2002, EV 88/2002

30.12.2002/1314:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tätä lakia sovelletaan tapaturmiin, jotka sattuvat ja ammattitauteihin, jotka ilmenevät tämän lain tultua voimaan. Tämän lain 57 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta siitä vakuutuskaudesta lukien, joka alkaa tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen.

Tällä lailla kumotaan eräistä työtapaturmina korvattavista vammoista 10 päivänä joulukuuta 1948 annettu asetus (852/1948).

Tämän lain 20 §:n 2–4 momentissa ja 20 a §:n 2–4 momentissa säädettyt rahamäärät vastaavat vuodelle 2002 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen mukaista indeksilukua.

HE 245/2002, StVM 37/2002, EV 178/2002

30.12.2002/1327:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tapaturmalautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet määrätään tämän lain mukaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2006 alkavaksi toimikaudeksi.

HE 246/2002, StVM 46/2002, EV 235/2002

21.2.2003/140:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

HE 101/2002, LaVM 23/2002, EV 232/2002

21.2.2003/143:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2003.

Tätä lakia sovelletaan myös tapaturmiin, jotka ovat sattuneet ja ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet ennen tämän lain voimaantuloa.

HE 268/2002, StVM 54/2002, EV 266/2002

15.8.2003/748:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2003.

HE 21/2003, StVM 6/2003, EV 17/2003

30.12.2003/1373:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tämän lain 38 §:ää ja 53 g §:n 4 momenttia sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa syntyneeseen saatavaan. Tällaisen saatavan vanhentumisaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös ennen lain voimaantuloa kulunut aika. Vakuutusmaksun erääntymisaikaa vastaa tällöin tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan 35 a §:n mukainen määräaika. Kysymyksessä oleva saatava vanhentuu kuitenkin tämän lain nojalla aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta, jollei se tätä ennen vanhentuisi tämän lain voimaan tullessa voimassa olevien säännösten mukaan.

Tätä lakia sovellettaessa 35 a §:ssä säädettyä rahamäärää pidetään vuoden 1971 yleistä palkkatasoa vastaavana.

Tällä lailla kumotaan tapaturmavakuutuslain täytäntöönpanosta 3 päivänä joulukuuta 1948 annetun asetuksen (850/1948) 6 §.

HE 159/2003, StVM 31/2003, EV 133/2003

24.6.2004/545:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2004.

Tämän lain 17 §:n 4 ja 5 momenttia sovelletaan tapaturmaan, joka on sattunut ja ammattitautiin, joka on ilmennyt tämän lain voimassa ollessa.

HE 62/2004, StVM 12/2004, EV 87/2004

30.12.2004/1358:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka ovat sattuneet, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ovat ilmenneet tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 14 §:n 4 momenttia sovelletaan lain voimaan tultua syntyneisiin lääkärintutkimuksista ja työntekijän työolosuhdetietojen hankkimisesta aiheutuneisiin kuluihin. Mainittujen kulujen korvaaminen edellyttää lisäksi, että tapaturma on sattunut ja ammattitautiepäilyssä työterveyshuoltoon perehtynyt lääkäri on ensimmäisen kerran perustellusti epäillyt sairautta ammattitaudiksi tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 60 §:n 6 momenttia sovelletaan myös sellaisiin korotuksiin, korvauksiin, maksuihin ja kustannuksiin, jotka perustuvat tapaturmaan, joka on sattunut, tai ammattitautiin, joka on ilmennyt ennen tämän lain voimaantuloa.

HE 158/2004, StVM 28/2004, EV 169/2004

30.12.2004/1365:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen tämän lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta maksettavaan tapaturmaeläkkeeseen, haittarahaan, perhe-eläkkeeseen sekä haitta-, vaate- ja opaskoiralisään, elinkorkoon, sen sijasta maksettavaan kertakaikkiseen korvaukseen, huoltoeläkkeeseen ja avuttomuuslisään, jonka maksaminen perustuu tapaturmavakuutuslain ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleisiin säännöksiin tai 12 päivänä huhtikuuta 1935 annetun työntekijäin tapaturmavakuutuslain (152/1935) säännöksiin. Tämän lain mukainen indeksitarkistus tehdään edellä mainitun korvauksen, tapaturman sattumisvuoden tai ammattitaudin ilmenemisvuoden mukaan määräytyvään perusmäärään, joka on tarkistettu vuotta 2004 vastaavaan indeksitasoon tämän lain voimaan tullessa voimassa olevien indeksitarkistussäännösten mukaan. Tehtäessä tämän lain mukaista indeksitarkistusta elinkorkoon, sen sijasta maksettavaan kertakaikkiseen korvaukseen, huoltoeläkkeeseen ja avuttomuuslisään, käytetään työntekijän eläkelain (395/2006) 98 §:ssä tarkoitettua työeläkeindeksiä. (21.12.2007/1361)

Tämän lain 16 §:n 5 momenttia sovelletaan myös ennen tämän lain voimaantuloa sattuneen tapaturman ja ilmenneen ammattitaudin perusteella maksettavaan tapaturmaeläkkeeseen sekä ennen 1 päivää tammikuuta 1982 voimassa olleiden tapaturmavakuutuslain säännösten ja 12 päivänä huhtikuuta 1935 annetun työntekijäin tapaturmavakuutuslain perusteella maksettavaan elinkorkoon siten, että kertakorotus tehdään 1 päivästä tammikuuta 2010. Kertakorotus tehdään elinkoron perusmäärään. Korotusprosentti määräytyy 16 §:n 5 momenttia vastaavasti sen mukaan, minkä ikäinen työntekijä on 1 päivänä tammikuuta 2010. Vakuutuslaitokset osallistuvat tässä momentissa tarkoitettua kertakorotuksesta aiheutuviin kustannuksiin siten kuin 60 b §:ssä säädetään. (21.12.2007/1361)

Tätä lakia sovellettaessa sen 11 §:ssä ja 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2–4 momentissa, 20 a §:n 2–4 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä, 53 §:n 5 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädetty rahamäärät vastaavat vuoden 2004 indeksitasoa.

HE 250/2004, StVM 39/2004, EV 211/2004

26.8.2005/681:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Se mitä muussa laissa säädetään tapaturmalautakunnasta, koskee tämän lain voimaan tultua tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakuntaa.

Vakuutusvalvontavirasto vahvistaa tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan hallintojaoston esityksestä muutoksenhakulautakunnan talousarvion ja oikeushallintomaksun ensimmäisen kerran vuodelle 2006. Tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan talousarvion vuodelle 2006 tulee perustua muutoksenhakulautakunnan vuoden 2004 vahvistettuun tilinpäätökseen ja 53 i §:n 2 momentissa tarkoitettuihin perusteisiin.

HE 155/2003, HE 47/2005, StVM 11/2005, EV 99/2005

29.12.2005/1234:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Tätä lakia sovellettaessa sen 10 §:n 2 momentissa ja 12 §:n 1 momentissa säädetty rahamäärät vastaavat vuoden 2004 indeksitasoa

HE 204/2005, StVM 37/2005, EV 211/2005

20.1.2006/48:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006.

HE 94/2005, TyVM 7/2005, EV 178/2005

22.12.2006/1312:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Lakia sovelletaan hakemuksiin, jotka tulevat vireille 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen. Tämän lain voimaan tullessa vakuutusosoikeudessa vireillä olevat poistohakemukset ratkaistaan vakuutusosoikeudessa.

HE 167/2006, StVM 34/2006, EV 168/2006

22.12.2006/1367:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tätä lakia sovelletaan vuonna 2007 ja sen jälkeen jakojärjestelmällä rahoitettaviin korotuksiin, korvauksiin ja maksuihin.

Tätä lakia sovellettaessa 60 b §:n 2 momentin mukainen jakojärjestelmävuotta 2007 edeltäviltä vuosilta kertyvä jakojärjestelmäsaldon sekä 60 b §:n 3 momentin mukainen vuotta 2006 koskeva vakuutusyhtiökohtainen jakojärjestelmäsaldon määräytyvät ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten perusteella.

Tätä lakia sovellettaessa 60 §:n 2 momentin mukaisena jakojärjestelmävuotta 2007 koskevana suhdelukuna käytetään 14,7 prosenttia vakuutusyhtiön tuloslaskelmaan sisältyvästä tämän lain mukaisen vakuutuksen vakuutusmaksutulosta, joka sisältää jakojärjestelmämaksun.

HE 238/2006, StVM 44/2006, EV 212/2006

30.3.2007/388:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2007.

HE 12/2006, LaVM 25/2006, EV 268/2006

13.4.2007/484:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2007.

HE 194/2006, TaVM 33/2006, EV 293/2006

21.12.2007/1359:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Tätä lakia sovellettaessa 28 §:n 6 momentissa säädetty rahamäärä vastaa vuoden 2004 indeksitasoa.

Tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön 60 b §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan perusteella vapautuva korvausvastuu siirtyy lain tullessa voimaan yhtiön sanotun pykälän 3 momentissa tarkoitettuun vakuutusyhtiökohtaiseen jakojärjestelmäsaldon.

Tämän lain 60 b §:n 1 momentin 3 d ja e kohtaa sovelletaan ammattitautilaissa tarkoitettuun ammattitautiin ja ammattitautiepäilystä aiheutuneisiin kuluihin, jos altistusta, joka on viimeksi voinut aiheuttaa ammattitaudin, on ollut lain tultua voimaan.

HE 138/2007, StVM 19/2007, EV 94/2007

21.12.2007/1361:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

HE 138/2007, StVM 19/2007, EV 94/2007

19.12.2008/905:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

HE 66/2008, TaVM 20/2008, EV 109/2008

19.12.2008/993:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka sattuvat, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ilmenevät tämän lain voimaantulon jälkeen.

HE 92/2008, StVM 22/2008, EV 132/2008

11.12.2009/1048:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 223/2009, StVM 41/2009, EV 185/2009

22.12.2009/1202:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

HE 178/2009, PeVL 27/2009, StVL 20/2009, TyVM 11/2009, EV 224/2009

29.12.2009/1639:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa sattuneisiin tapaturmiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 224/2009, StVM 55/2009, EV 257/2009

24.6.2010/647:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012. Lakia sovelletaan vakuutuskauteen, joka alkaa lain voimassa ollessa. Lain 60 b §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 kohdan e ja f alakohta sekä 8 ja 9 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

HE 55/2010, StVM 11/2010, EV 88/2010

20.8.2010/719:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2011.

HE 50/2010, StVM 10/2010, EV 86/2010

5.11.2010/944:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

HE 44/2010, TyVM 6/2010, EV 132/2010

30.12.2010/1317:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

HE 218/2010, StVM 42/2010, EV 246/2010

30.12.2010/1345:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2011.

Ennen tämän lain voimaan tuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

HE 90/2010, StVM 40/2010, EV 244/2010